

МЕККЕЈ

ВУДРИНГ

КРАМБ

БРАУН
ПЕШЕВ

ЗДРАВКОВИЋ

МИНИЧЕВСКИ

СТАНКОВСКИ

ВУЛКАНСКИ

RAW

WHEN I THINK OF ALL THOSE
YEARS WHEN I WUZ A COMPLETE

G FER

BITCHES."

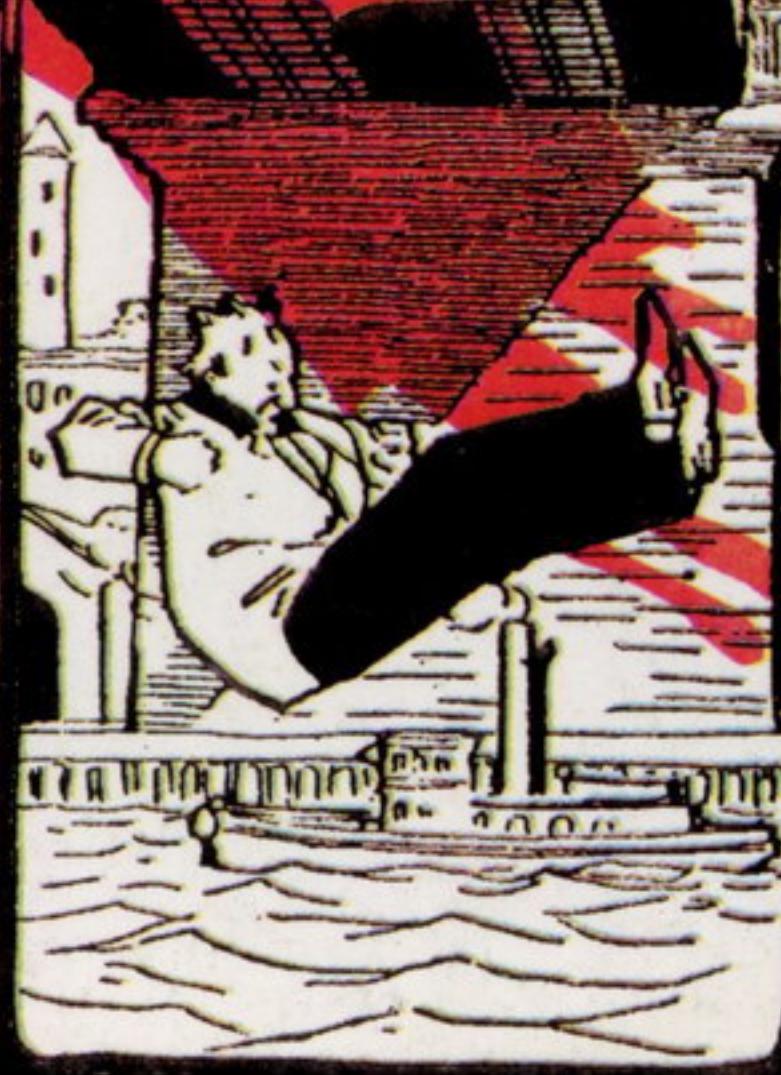
STYLÉ.

U??

WUZ IT?

POP
SNAP

THE WATER. NOW!
ONE SOUSE, AND IT'S
ALL OVER. LIFE IN
THE NEW WORLD
CAN'T BE ANY WORSE
THAN IT IS HERE, NO
MATTER WHERE I
GO. MY FRIENDS WILL
CALL ME A FOOL.

БУНАР-ЛИФТ

Постоиме. Сега за сега, фала бого, ко и се. Но, ние можеби повеќе гравитираме кон она лажливо постоење на шегобијното мастило, или таква некоја иронична фантазмагоричност. Веќе следниот пат може да не нема, и тоа е супер тренинг - дрил, речиси - по метафизика, по релативност, по Теорија на ништожеството. А и еден од следните Лифтови ќе биде таков, програмиран за самоуништување, самиот по себе еден некрофилски перформанс; читаш читаш и - паф!, го нема, мастилото испарило.

Но, ете, сето тоа е нормално во земјата чие име за месец мај е: Последниот кинески чмар (т.е. специјална кратенка за УН: ПКЧ; мала ретроспектива на имињата: Terra Incognita, Дизниленд, Маусдонија, Бестрагија, Сателитко, Минорија, Српска Тунгузија, Јужен Кипар, Коминтерновско-Ватиканска Измислица - КВИ... - праќајте предлози за нашата неидентификувана земја, како и симболи, се разбира, ова е стрип-списание!).

Поради секакви можни проблеми (в. Марфиеви закони) можни се разни претумбации во содржината на овој Лифт, такашто не верувајте во она што пишува, и обратно, важно дека колорите се внатре, дека има многу добри стрипови (и тоа наши!), и дека, сепак, еве не, магливи, вакви-такви, исцртани со испрекинати линии (наречете ги: опскурност, опсценост, црн хумор, чудна иронија, артифициелни пренемагања, наречете не!, тоа е играта!), а останатото (празно, или она што не ви е јасно или ве иритира) доцртајте го сами, коверирајте го и спуштете го во оние жолти сандачиња кои одвнатре всушност се бескрајно длабоки лифтови.

Пандалф Вулкански

ВИНЗОР МЕККЕЈ ЧЕСТЕР БРАУН ЕД СРЕЌНИОТ КЛОВН

КРАМБ ФРИЦ СУПЕРСТАР

ЦИМ ВУДРИНГ СВИЊЧО

ВУЛКАНСКИ/СТАНКОВСКИ ЛАБРИС

ДИЈАНО-РАДЕ

МИЛЕ-ШАМПИОН!

RAW

ЛИФТ

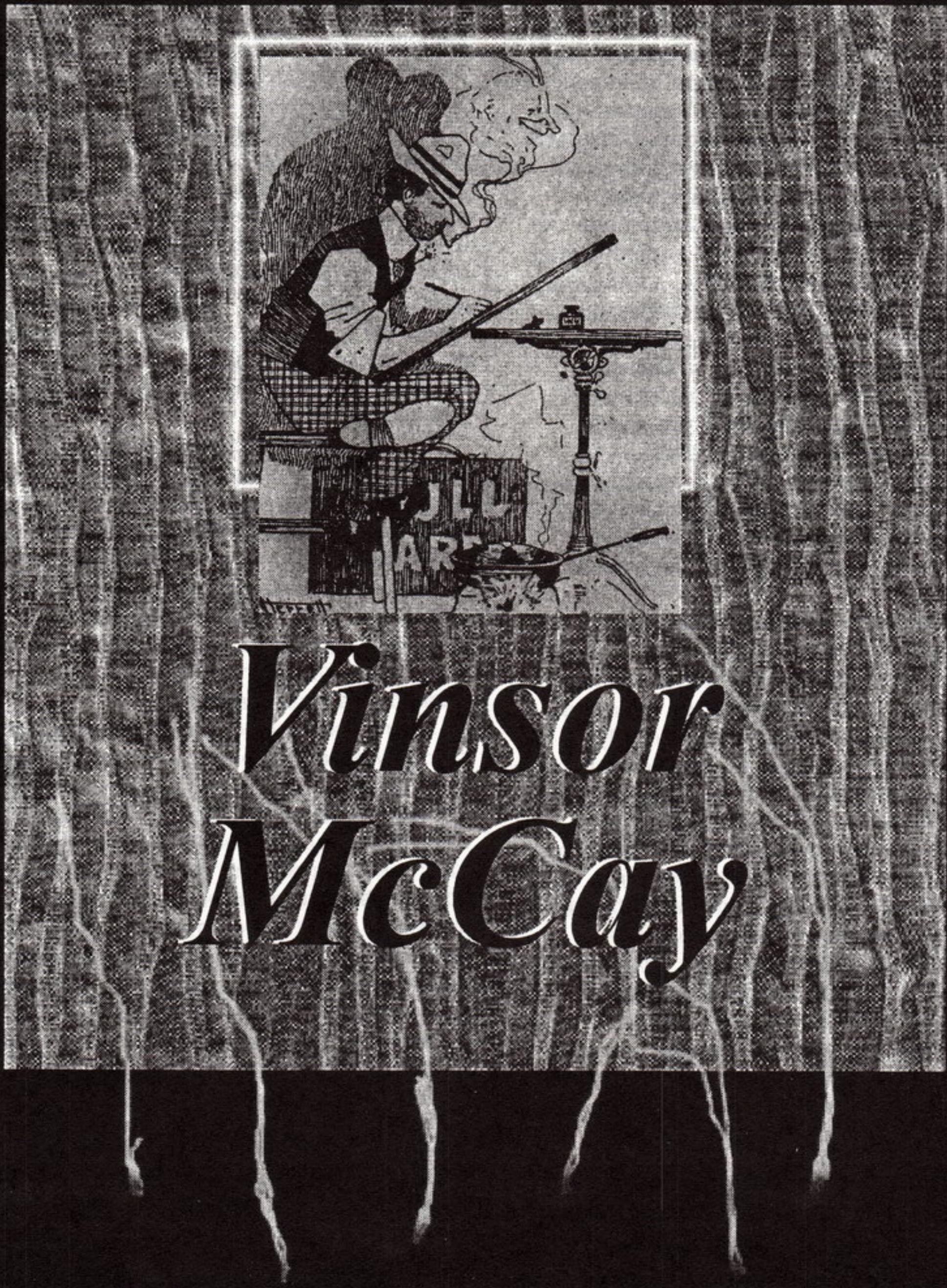
одговорен уредник: П. Вулкански
графички уредник: Н. Гелевски
компјутерско уредување: КОМА
адреса: ул. Ал. Мартулков 13, Ск.
тел. 317-008, 31 11 22

насловна страна: Бобан Пешов
задна корица: А. Станковски
Соработници: Дијана, Били,
Сања, Надица, Венка, Си
а, Џака

ОД ПРИВАТНОТО ТЕФТЕРЧЕ
РЕНЕ ФРЕНЧ
ЧАРЛС БРНС

СПОНЗОР:
ИНСТИТУТ ОТВОРЕНО
ОПШТЕСТВО, МАКЕДОНИЈА

Цудијќ О’Саливен ВИНЗОР МЕККЕЈ, АМЕРИКАНСКИ МАЈСТОР

Кариерата и постигнатиот успех на Винзор З.МекКеј (*Winsor McCay*) се типично американски. Од сите е запомнет по својот стрип,proto-надреалистичкиот сон, епот "Малиот Немо во Земјата на соништата", а историчарите го карактеризираат како еден од татковците на американскиот анимиран филм. На патот кон својот успех МекКеј бил и бележит сликар, театарски актер, цртач на постери, патувачки уметник во еден тип на театар (да го наречеме водвиль, иако значењето е покомплексно, а ние денес немаме такви "театри" за споредба). МекКеј ги нацртал воведните цртежи и комплетната концепција за спектакуларната музичка верзија на "Малиот Немо" на Виктор Херберт. Со други зборови, неговата кариера е речиси парадигма за успехот на американските уметници, кои им даваат првенство на искуствата од реалниот свет, пред формалното академско образование.

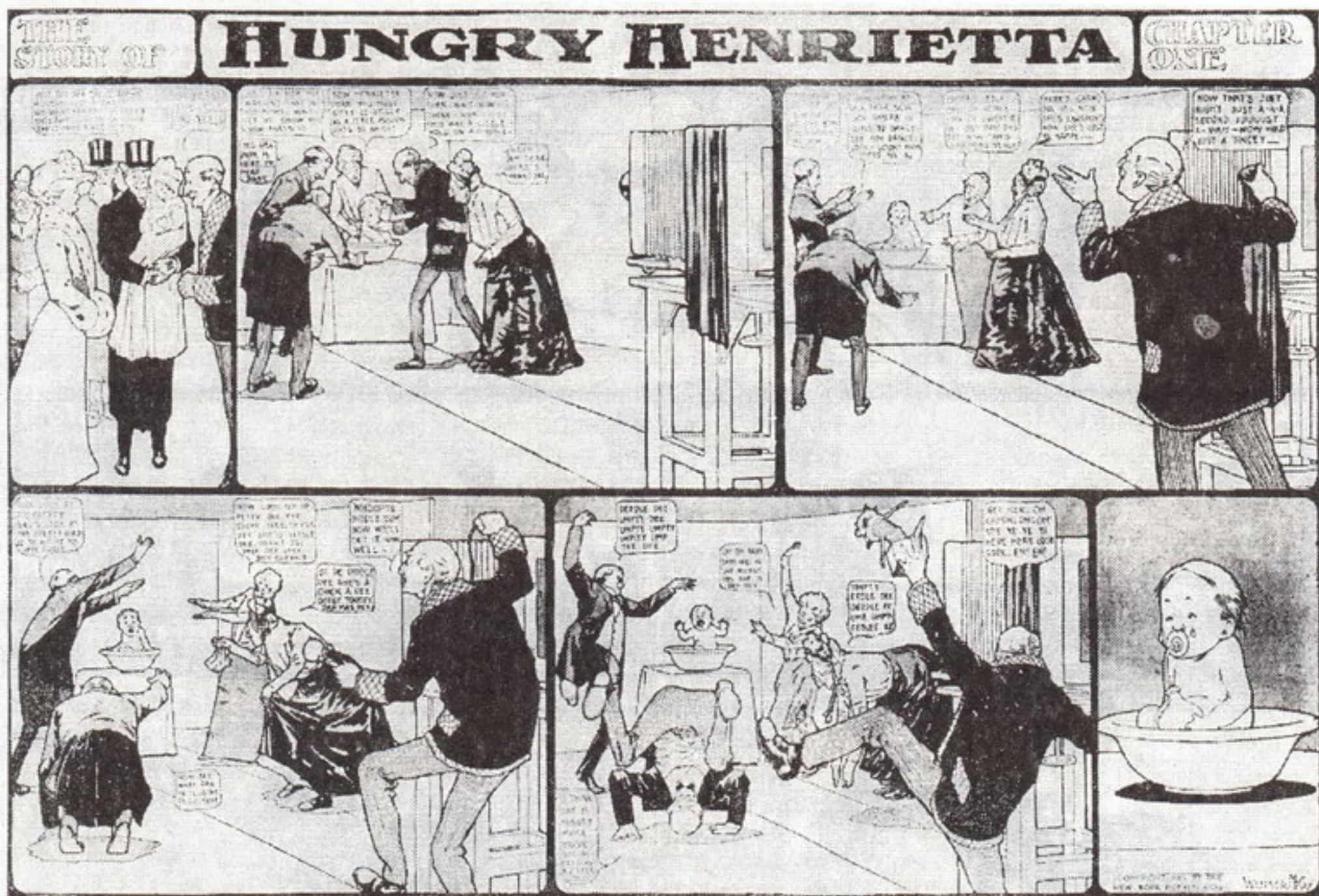
МекКеј е роден во Спринг Лејк, Мичиген, на 26 септември 1871 година, како син на Роберт МекКеј, шумски работник и претприемник на недвижен имот, и неговата сопруга Џенет Муреј МекКеј. Еден краток временски период ги следи инструкциите на уметникот Џон Гудисон во Ypsilanti Normal School, од кого ја научил прецизнаста за перспективата и перфекционистичкото посматрање. Потоа заминува за Чикаго, каде се вработува во фирмa специјализирана за правење огромни, дречливи постери, на кои биле насликаны атракциите од рекламираните мелодрами и патувачките циркуси. На тие прекрасни цртежи се наоѓале "жени со брада, голтачи на мечовии и оган, и слични атракции".

Некаде околу 1889 год. МекКеј пристига во Синсинати, дојден како истакнат цртач за патувачките карневали, но останал како "сценски уметник" и цртач на постери во Кал и Мидлтонс Вајн Страт Дајм Мјузеум, во

некој вид шоу на чудаци. Во контраст со студиото на МекКеј, "нечистата, мала соба на најгорниот кат од музејот", фасадата на Кол и Мидлтонс, декорирана од него самиот, била во пламени бои и бизарни форми. Бил инспириран од "исплатливите извитоперени експонати" во шоуто, во кое имало "серија де лукс дебели жени, змии, живи скелети и костести мажи". "Како правило - кажува Монгомери Фистер, драмски критичар во "Синсинати Комршл Трибјун" - блескаво илустрираните украсени фасади беа инспирирани од самиот "театар": огромни змии што ползат по пурпурните мрачни шуми, момче со кучешка фаца и накострешена коса... Ана Милс, девојката со огромни стапала, која зазема истакнато место... "што е ова?" - прашува, грицкајќи коска меѓу своите тестерасти заби, човек без раце, кој шие чорапи, држејќи ја иглата со ножните прсти, и слични нешта, насликаны".

За несреќа на музејот, "интересот беше поголем однадвор (за фасадата), отколку за самата продавница на чуда". Оваа декада на "интимност со гротескното" го има печатот на МекКејовиот стил, и неговата подоцнежна работа е полна со карневалски мотиви, вклучувајќи ги разните искривувања кои се добиваат со трик-огледалата, егзотичните животни, кловновите и танцувачите.

Друго влијание во работата на МекКеј се случува за време на неговото петнаесетгодишно работење во Синсинати, како уметнички репортер. Чудните реклами што тој ги правел го вознемириле граѓавството на Синсинати, "нерегуларно вработен новински уметник сака да црта кошмари". Во "Синсинати Комршл Трибјун", МекКеј во техниката на новинското илустрирање е подучуван од Џо Александер, менаџер за илustrации. Меѓу илustrациите наменети за "Трибјун" во 1898 год. има црно-бели пејсажи цртани врз фотографии, детални архитектонски ентериери и серија, може да се наречат proto-стрипови, кои се илustrација на сатиричните стихови на Џек Аплтон. Работата од овој период на МекКеј е окарактеризирана со изобилство стрип-кадри, мноштво црно-бели пејсажи и

Гладната Хенриета, 8 Јануари, 1905

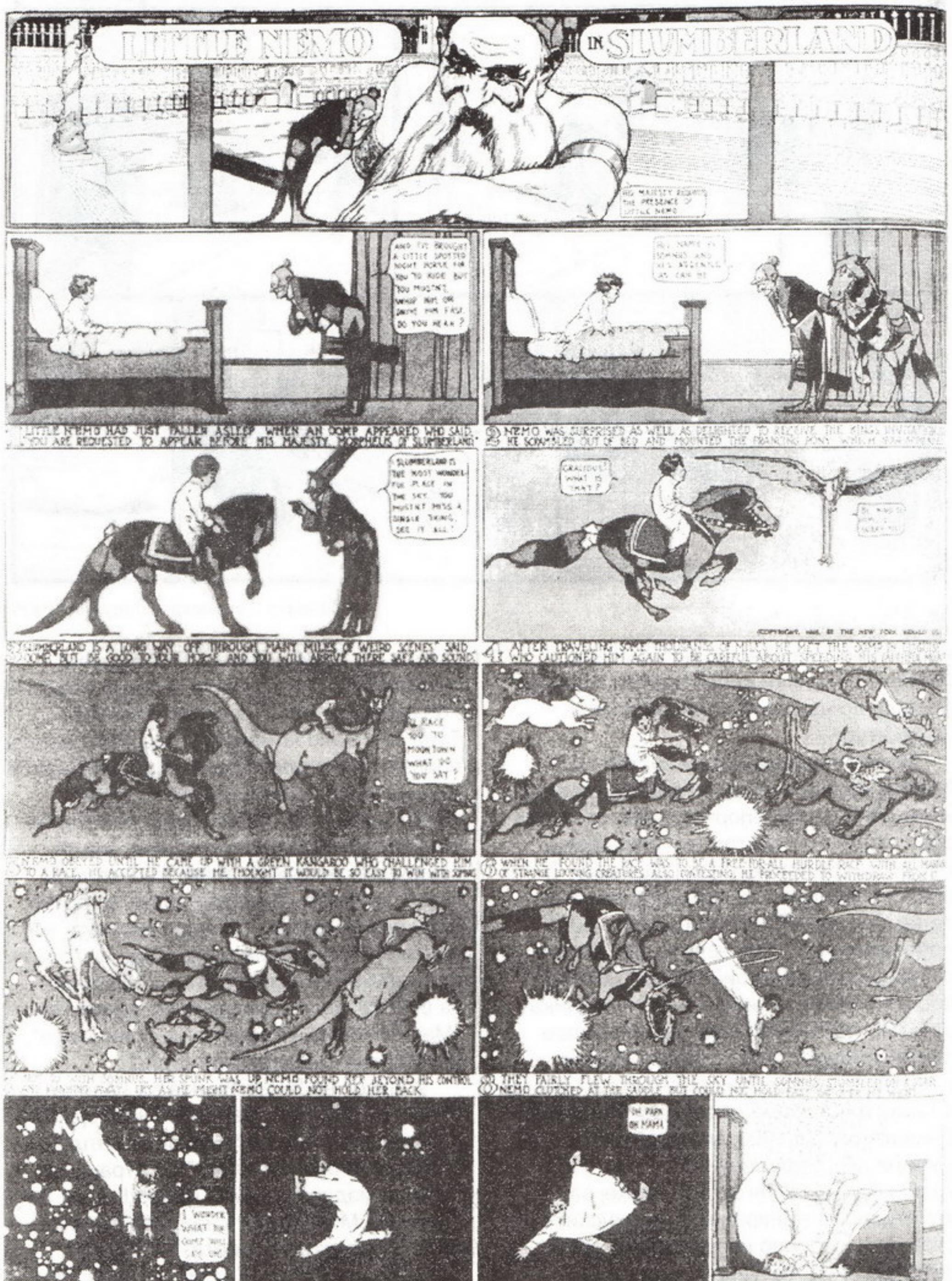
користење на разновидни текстови. Неговата стилска едноставност може да се види во неговите калиграфски карикатури.

Можеби најважното искуство за МекКеј произлезе од неговото работење како уметнички репортер, каде го испорзува особениот систем на "скицирање напамет", со помош на кој засновал извесни формули за претставување на телата во движење и мирување. Во почетоците на "Приказните од Гаволестата џунгла од Феликс Фидл", МекКеј користи такви начини, не да ги наслика актуелните објекти, туку да го оживее фантастичниот свет. (Придружените стихови на Џорџ Рендолф Честер, низа од 43 илустрации се објавени во "Синсинати Енквијрерс" од 1903, во додатокот од 18 јануари до 18 ноември.) Епот го демонстрира талентот на МекКеј за креативно дизајнирање на новинските страници, особено на воведните теми; сето тоа го потсетувало на неговото работење во Њујорк, истражувањето на езотичниот свет на џунглата, крволовчните сверки и метаморфозите.

Секоја од "Приказните..." ја опишува адаптацијата на нежните и убави животни кон суровиот свет на преживувањето.

Тука се: "Како комарецот ја добил својата боцка", "Како алигаторот ја добил својата голема уста" и "Како лавот го добил својот урлик". Во оваа серија, МекКеј ги создава двата знаменити типа, кои се појавуваат во секоја авантюра: Феликс Фидл, авторот, глув стар човек со долга бела брада, висока шапка и актовка, кој на секоја трансформација гледа со голема рамнодушност и ликовите на "Гаволестата џунгла" кои подоцна ќе се појават во "Малиот Немо во земјата на соништата", МекКејовиот најуспешен стрип.

Успехот на "Приказните од Гаволестата џунгла" при крајот на 1903 год. му донесе ангажман во "Њујорк Хералд" и "Њујорк ивнинг телеграм" од страна на нивниот издавач Џејмс Гордон Бекет. За "Хералд" МекКеј ќе ги направи стриповите "Гладната Хенриета" и "Малиот Семи Икавецот", кои во далечната 1905 год. претставуваа тест за уметниките експерименти во анимацијата. На пр. во епизодата од "Гладната Хенриета",

Малиот Немо во земјата на соништата, 1905.

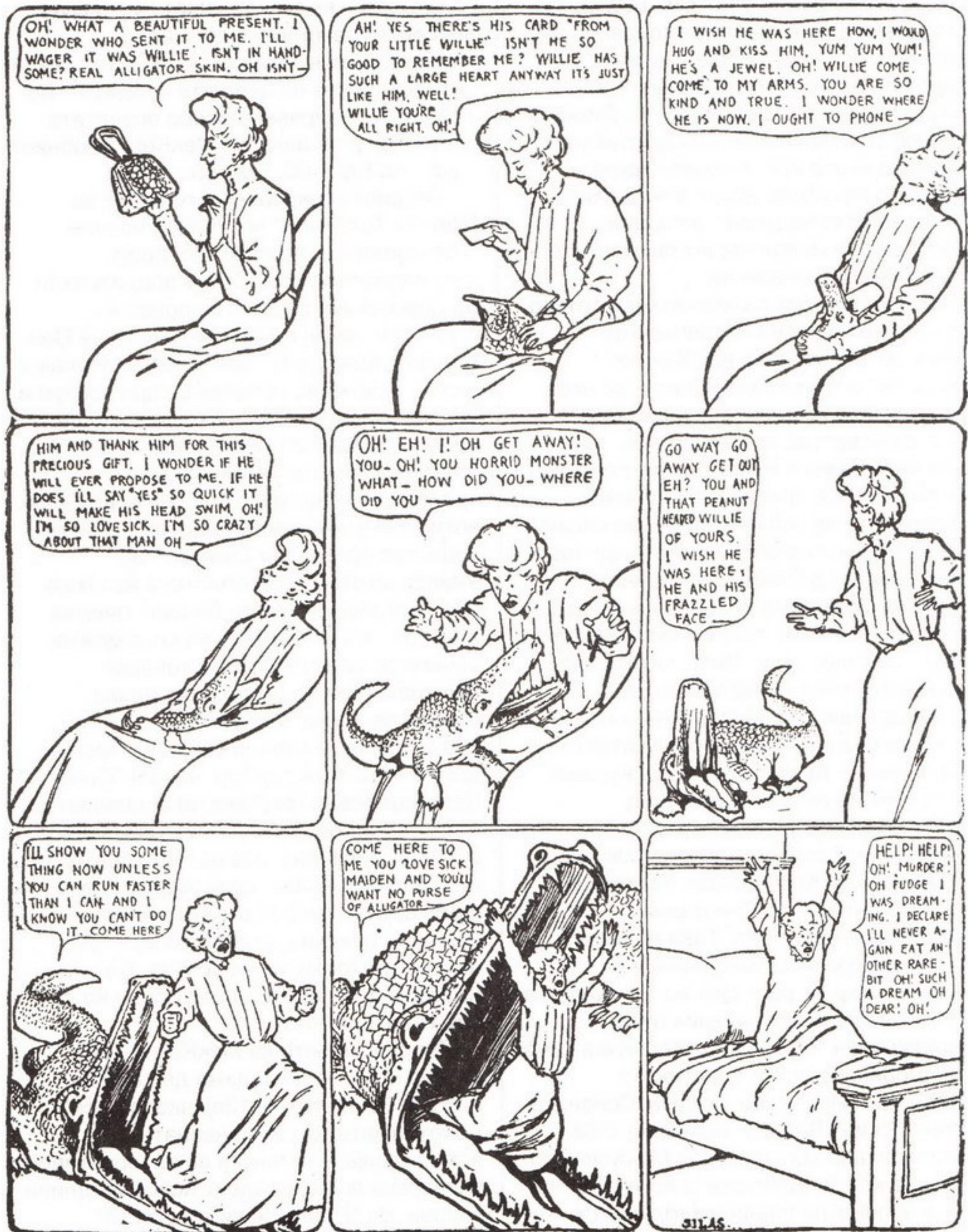
објавена на 8 јануари 1905 год., бебето протагонист е однесено на фотограф. Сликичките од втората до петтата се идентични во поставувањето, видени од истото фиксирано место на гледање, ако окото на уметникот е објектив на апаратот. Единствено позицијата на фигураните се менува од рамка во рамка, во сооднос со развивањето на дејството. Возбудувањето кое го произведува стрипот е визуелно; додека роднините и фотографот изведуваат апсурдни акробации да го привлечат вниманието на бебето, Хенриета вреска.

Во спротивност со експериментите во претставувањето на вообичаеното движење, обработено во "Хангри Хенриета" и "Литл Семи Сниси" во епот "Сонот предизвикан од зајачко месо", МекКеј го свртува интересот кон психичкиот живот на возрасниот сонувач. Секоја епизода прикажува различен protagonист чиј сон ќе "влета" во кошмар, во кој има многу егзотични месојади од "Приказните од Гаволестата цунгла". Овие кошмари не се предизвикани од дроги или алкохол, туку едноставно од јадење Велшки зајак. Интензитетот на стравот восонот варира од блага неблагодарност, која прераснува во бегање без здив, и во хорор чувството на прогонување. Визуелните искривувања без сомнение се инспирирани од циркуските трик-огледала од петпарачкиот театар, кој продолжува да влијае врз МекКеј. Изборот на темите е од литературата на 19-иот век, отелотворена во стрип. Така во една епизода несреќниот сонувач е жив закопан, како во расказот на По, во друга се среќава со својот двојник (има повеќекратен "близнак"), заедничка тема и за американската и европската литература. Исто така, помеѓу "Соновите од гаволскиот Велшки зајак", од 1905 год. е епизодата што го најавува МекКејовото враќање кон "водвиљската естетика", со што ја започнува следната година. Во неа сонувачот, постар маж, се жени со прекрасна млада дама и зема "младешки таблети". Но, овие се и премногу ефективни, па од првата до седмата сликичка тој е претставен од стари

години до детството. "Водвиљизмот" на МекКеј се состоеше од серии кратки скечеви, насловени како "Седумте години на човекот", каде уметникот ги опишува ликовите "од колевка до старост, никогаш не менувајќи ги основните главни црти од лицата на неговите субјекти". Во 1906 год. е направена добро познатата филмска адаптација на МекКеј, "Злобниот зајак" од Едвин С. Портер.

Вториот стрип МекКеј го прави за "Ивнинг Телеграм" во 1905 со наслов "Пилгримовиот прогрес" кој дојде последователно по "Сонот предизвикан од демонскиот зајак". Насловот на стрипот е земен од ремек-делото на Џон Бањан, автор од 17. век. Главниот јунак е висок, слаб маж, облечен во црн костум и висока шапка, кој носи актовка на која пишува "Досадна грижа". МекКеј ја објаснува својата интенција во креирањето на стрипот, која е нешто како нотирањето на судските цртежи, кои ги користел од Gelman Collection во Универзитетската библиотека на Охајо. "Во Прогресот на г-дин Бањан - пишува авторот - тој се обидува на сите можни начини да се ослободи од товарот "Досадна грижа", но тој како мачка одново се враќа. Стрипот ми претставуваше голема забава и мислам дека е исто толку добар, како и "Сонот...". Неговиот товар (актовката) е залепен до него, тој се обидува да го изгори, закопа, фрли во море, разнесе на парчиња, да ја продаде актовката, дури подари, да ја фрли од воз, да ја газат автомобили, сешто се обидува да се ослободи од актовката-товар, но не успева. Се надевам дека моите монте обиди ќе ви бидат интересни".

Во работењето на МекКеј од 1905 година можеме да видиме две можни насоки. Во светот на "Зајачкото месо", монотонијата од секојдневната егзистенција е заменета со алтернативен универзум во кој владеат непредвидливи закони. Во "Пилгримовиот прогрес" дневните грижи го притискаат protagonистот со претерана силина. Овие две тенденции ја покажуваат перманентната напнатост во работењето на МекКеј. Елементите од секојдневното

Сон предизвикан од зајачко месо, 1905.

живеење постојано се натрупваат во светот на фантазијата, такашто почнува да се назира фантастичниот свет на "Малиот Немо во земјата на соништата", кој настапува по три години.

Првата епизода од "Малиот Немо..." е објавена во "Њујорк Херолд" на 15 октомври 1905 година, со што е направено разграничување меѓу поранешниот труд на МекКеј од новонастанатиот. Иако "Малиот Немо..." исто како и "Зајачкото месо" е сон-стрип, неговиот protagonист е дете, не возрасен. Синот на МекКеј, Роберт Винзор, е моделот за Немо, кој е било кој млад човек, како што и самото латинско име кажува: "немо" - значи "никој". Во "Земјата на соништата", фантастичните авантури, вклучувајќи го патувањето во времето и просторот, се појавуваат во свет со грандиозна архитектура, веројатно инспириран од чикашката Колумбиска Изложба од 1893 година.

Специфичниот стил, во кој овие авантури се нааправени, е постигнат во време кога американците беа многу заинтересирани за арт-нуовеау. Ентузијазмот на Америка кон кривата линија и досадното шаблонизирање, кулминира во триумфалниот прием на Алфонс Муха во Њујорк во 1904 година, кога во исто време тој го отвора американското студио. МекКеј ги трансформира кривите линии и ирационалната боја на арт -нуовеау. Со помош на успешното сликовито исказување и текстуалната содржина во балоните, тој наметна визуелна нарација, давајќи му сосем личен печат на интернационалниот стил на пресвртицата од векот. Повеќето од ликовите во "Малиот Немо" се позајмени од речникот на арт-пouveau (пауни, лилјани, лебеди и изобилство на водена флора). Елементите од традиционалните приказни се исто така задржани, пример за тоа е приказната за стариот крал, неговата убава, млада ќерка (како во приказната за кралот Мида) и натпреварот во кој треба да победи најдобриот младич. МекКеј внесува свој личен печат во користењето на ликовите, кој произлегува од неговото работење со

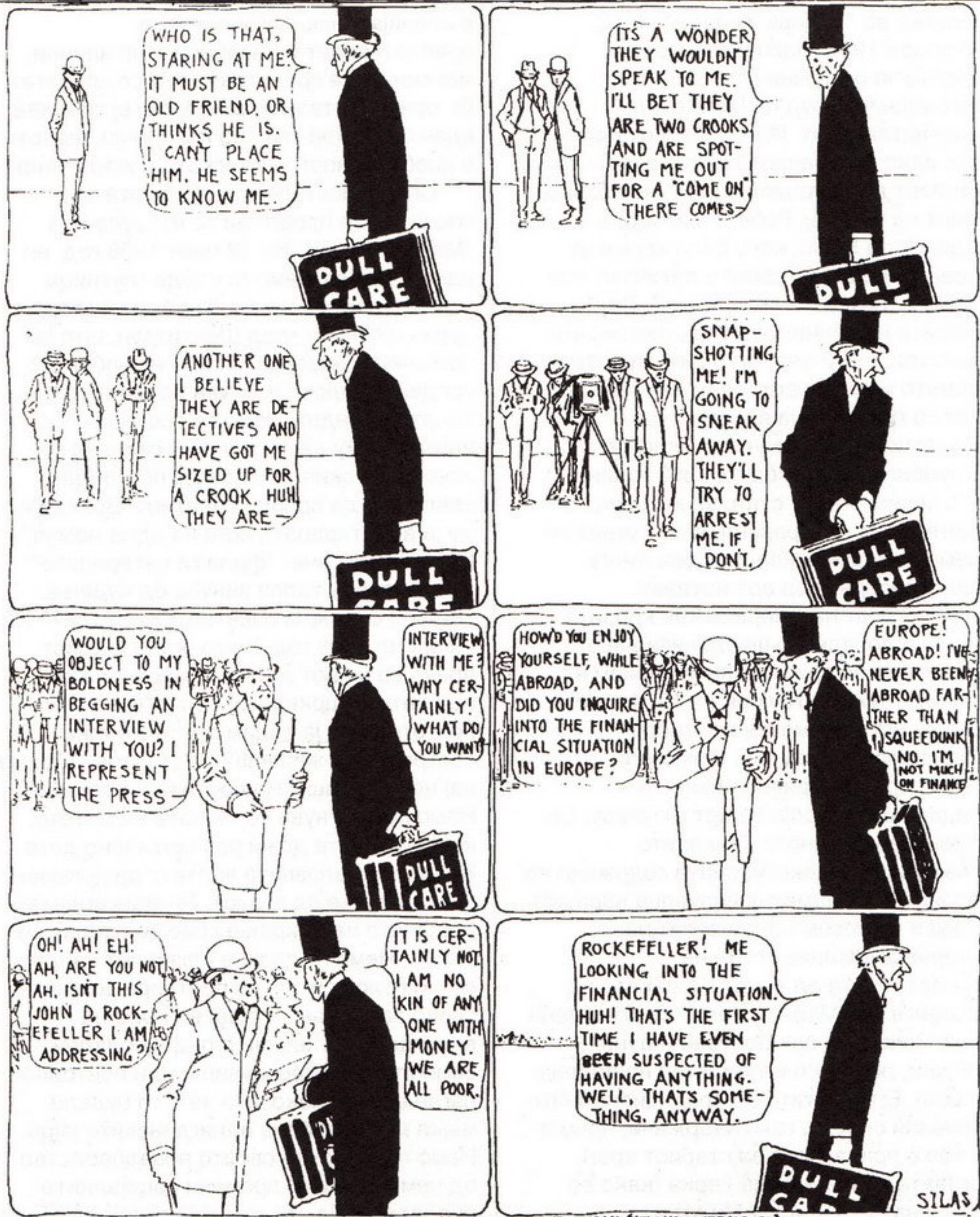
карневалите и петпарачкиот театар, (егзотични животни, кловнови, разни изведувачи и накази). Во неколку аспекти, МекКејовата визија опфаќа надреалистички истражувања: надворешноста е нестабилна, природата е непријателска, објектите се преплетуваат на ирационални начини, механичките средства често се користат. Во овие фантазмогории, МекКеј создава еден поинаков свет во кој неочекуваното е вообичаеност, а земското е исклучено.

Сепак, постепено, опсесијата со социјалните проблеми се натрупа врз "Малиот Немо". На 22 март 1908 год. во една епизода Немо го следи глутница волци (традиционнен симбол за глад), дури во самиот град Шентитаун, што ја прикажува разорната сила на урбаната средина. Додека влегува во еден беден кварт во градот, Немо се среќава со ангел, кој му дава скриптар. Немо ќе го искористи скриптарот за да прогледа слепиот и да прооди сакатиот. Враќајќи му ја ампутираната нога на едно момче, Немо ќе му рече: "Фрли ги патериците!" Насобраната толпа зинува од чудење: "Види! Го излечи сакатиот! Кој е тоа?" На 19 април 1908 год. Немо, како и Христ, враќа во живот дете на умирање. По одењето во црква, тој вели: "Сега сум подготвен да ја видам твојата болна сестра. Каде живееш? Каде е тоа? Одиме кај неа веднаш!" На вратата од станот Немо се сретнува со мајката на детето, која во рацете држи распарталено дете. Веднаш до влезната врата стои документ за исфрлање од станот. На мансардата, девојчето на умирање спие во сандак со слама. Немо го допира нејзиниот сандак со скриптарот и тој се претвора во златен саркофаг, а таа се буди во поле на велигденски лилјани (традиционен симбол на воскреснување или повторно раѓање) исто како што него го будела мајка му да ги бара велигденските јајца. Немо го изразува своето незадоволство од немоќта да ги промени социјалните проблеми: "Да, јас сум тој кој сонува. Така и си мислев! Пих!"

Социјалните проблеми повторно се пројавуваат во фамозната Марс - тема, во последната голема авантура од "Малиот

A PILGRIM'S PROGRESS

BY MISTER BUNION.

COPYRIGHT 1906 BY THE NEW YORK EVENING TELEGRAM (NEW YORK HERALD CO).

SILAS

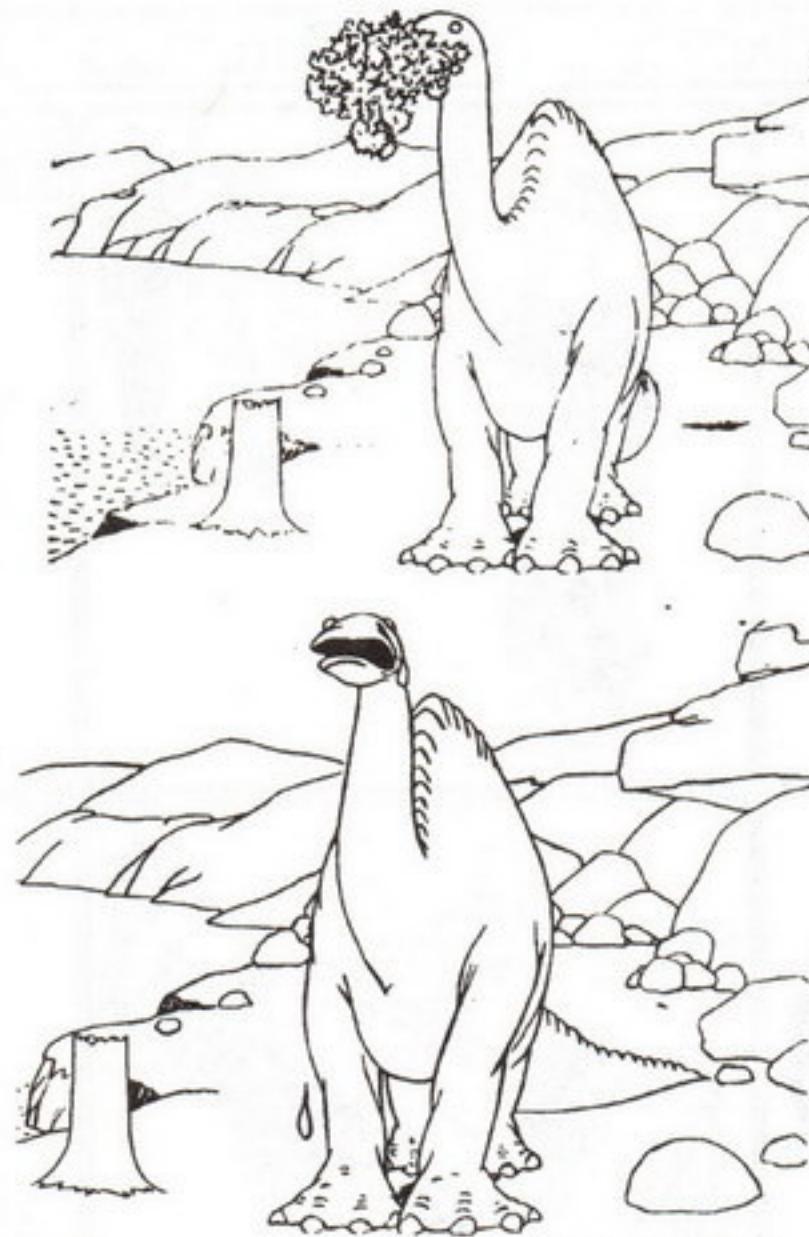
Прогресот на Пилгрим, 1906

"Немо" (април 1910), што се гледа во неговото зголемено внимание за дијалогот. МекКеј се обидува да каже нешто што не може да се изрази само со сликовен приказ, туку бара печатен збор. Како што воздушниот брод се приближува кон планетата, патниците од Шумбекланд забележуваат дека Марс е преплавен со знаци: *Приватна сопственост, Забрането Минување, Подалеку од овој воздушен простор.*

Во третата рамка се слушаат пофалбите од сопственикот на домот, рекламната табла пее: "Зошто да плаќаме кирија? Имајте дом на небото! Рефренот се повторува: "You'll have pie in the sky when you die".

Слетувањето на бродот на гледачот му овозможува да ги види стотиците идентични домови, каде не се гледа никаков знак на човечки живот или вегетација. Одеднаш, Немо сфаќа дека не може да дише и тој колабира. На палубата долетуваат двајца Марсовци со нозе како патки и ги информираат патниците дека на Марс, дури и кислородот мора да се купи од тиранинот, капиталист, Б. Гош.

Подоцнежните најголеми успеси на МекКеј се на полето на анимираниот филм. Голем број од МекКејовите анимации се инспирирани од неговите стрипови. Реализиран од Витаграф на 8 април, 1911 година, цртаниот филм "Малиот Немо" ликовите ги има позајмено од неговиот претходен стрип: противникот, Флип, злонамерниот Немирко, Малиот Немо лично, принцезата, физичарот од Земјата на соништата, доктор Пил (наброени според редот на појавувањето). Несвојствено за

Диносаурусот Герти, 28 Дек. 1914.

стрипот, анимацијата нема специфичен заплет. Конвенционалното драмско развивање на дејството е заменето со апстрактен анимизам. Секоја точка и линија имаат единствена виталност да се метаморфизираат во растение, животно, апстрактна форма. Дистинкцијата помеѓу анимираното и неанимираното е нејасна, па така линијата еднакво лесно може да се претвори во човечко тело, како и во украсна шара.

Во адаптирањето на

ликовите од стрип за анимиран филм, МекКеј ќе ја има помошта од неговиот млад пријател и сосед Џон А. Фитцимонс.

По комплетирањето на "Малиот Немо" во јануари, 1911 година, МекКеј започнува со својата втора анимација "Приказна за комарецот (како комарецот оперира)", завршена во јануари 1912 година. Исто како што е случај и со "Малиот Немо", и втората анимација се базира на стрип. Во овој случај, инспирацијата е од една епизода од "Сонот од зајачко месо", во која еден филистерски комарец се распрушува, откако ненаситно ќе се нацица крв полна со алкохол. Неговиот главен протагонист е Стив, ноншалантен градски комарец, гиздаво облечен, во стилот на Феликс Фидл. Откако ќе ѝ се поклони на публиката, Стив си ја острицицалката врз каменот што го носи во актовката. Пиејќи ненаситно од крвта на сонувачот, Стив експлодира. Во сите цртани филмови на МекКеј има нераскинлива поврзаност помеѓу стрипот и филмот.

Додека се прикажуваше "Приказната за еден комарец" за време на водвилската турнеја во март, 1912 година, МекКеј ги најави плановите за третата анимација, планира еп со

Winsor M.

содржина од предисторијата, во соработка со Американското Историско Друштво. Крајот резултира со "Герти", со резервирали права на авторот на 15 септември, 1914 година, продадено на Вилијам Фокс и реализирано од Бокс Офис Атракшнс на 28 декември, 1914 година. "Герти" е многу слична со "Сонот за зајачкото", епизода објавена во "Хералд" на 25 мај 1913 год. каде прекрасен розов диносаурус излегува од една пештера и голта карпи и дрвја. По реализацијата на 26 декември 1914 год. од страна на Moving Picture World, "Герти" е најавувана како "најголема комедија било кога направена!" Герти е танго танчерка, голема колку Фларитон зградата, јаде се живо - од китови до слонови!

"Герти" е првиот анимиран цртан филм на МекКеј, кој има комплициран пејсаж како заднина. Во компонирањето на овие заднини МекКеј одново ја има асистенцијата на Џон Фитсимонс. Опремена со пештера како засолниште, со океан како фонтана и дрво за исхрана,

Герти е прикажана како дел од МекКејовиот водвильски свет. За изведбата уметникот ќе ја облече како циркуски дресер на лавови, синхронизирајќи ги своите движења со оние на нацртаниот диносаурус.

На 12 јули, 1916 год. "Детроит Трибјун" ги соопшти плановите на МекКеј да ја создаде неговата прва и единствена анимација заснована врз историски настан, "Тонењето на Луситанија". Прв труд врз целулоидна лента, цртаниот филм ги резервира своите права на 19 јули 1918 година, а веќе следниот ден е реализиран од Universal -Jewel productions. Други анимации на МекКеј се: "Кентаври", "Циркусот на Флип" и "Герти на турнеја" (од 1913 до 1924 год.), како и серии од анимираниот "Сонот од зајачкото", најавувани од Moving Picture World на 29 октомври, 1921 година како "Дванаесет илјади стапки вистинско смеење, месечно". Три по број, овие сонови го опфаќаат и "Галениче", во кој "измислената куќа за галеничиња..." почнува да расте, откако ќе биде

затруена со доза "отров за стаорци" вбрзгана во лапачкото чудовиште... повисоко од десеткатница; чудовиштето уништува сé што ќе му се најде на патот, сé додека на крајот, стотици воени авиони не го уништат."

Други два анимирани "сонови" се "Водвильската тавтабита" и проблематичната "Летачка куќа", резултат на здружените напори на Винзор МекКеј и неговиот син Роберт.

Во оценувањето на мајсторските анимации на МекКеј, важно е да се напомене дека повеќето од животинските ликови се фантастични; таков е змејот во "Малиот Немо" и протагонистот од "Кентаури"; микроскопскиот комарец, централниот лик во "Приказна за комарецот"; изумрените животни, Герти и нејзините пријатели. Овие protagonisti се избрани со интенција да ги демантираат обвинувањата дека движењето внатре анимацијата се базира врз транскрипција од фотографии. Во случајот на Герти, како што тврди Клауд Брегдон, МекКеј одbral диносаурус за да им докаже на критиката и на неговите омаловажувачи дека тој работи независно од модели и фотографии. Имел обичај да се потпре на раце и колена и да ги набљудува и мери движењата на своето тело, за Герти да биде што поприродна. А тоа дека МекКеј е потврден фотограф е сосема сигурно, со Томас Едисон, на пример, често разговарал за некои технички проблеми околу фотографијата.

Измислувајќи животни што никогаш не постоеле или пак претпоставувајќи ги движењата на инсектите, премногу мали да се проучуваат, МекКеј ќе ја покаже законитоста на сите движења, уште еднаш потврдувајќи ја грандиозната способност за имагинација.

Како и многуте американски уметници родени во 19 век, и МекКеј мораше да влезе во светот на комерцијалната илустрација, со цел да опстане и успее, но неговиот талент и личност беа доволно силни да му овозможат да се прилагоди кон барањата на пазарот, без жртвување на квалитетот на работата. Неговата љубов кон технологијата го поведе кон

пионерски обиди во развојот на филмот, иако тој никогаш не ги употребил комерцијалните можности на медиумот. Неговиот oeuvre рефлектира тензии што потекнуваат од неговата парадоксална личност. На пример, од водвильски актер МекКеј станува човек кој работи во апсолутна тишина. Потврден иноватор, кој придонел за развојот на американските подвижни слики, МекКеј го задржал амбивалентниот став кон технологијата во стрипот "Сонот од зајачко", третирајќи го механичкото како закана; тој, на пример, и во вистинскиот живот одбивал да вози автомобил. Уметник со грандиозна имагинативна способност, со афинитет кон фантастичното, тој сепак страдал од обременетата социјална совест која некако "упадна" во МекКејовиот волшебен свет на соништата.

превод: Сања Фрковиќ
извор: The Great American Comic Strip

DREAM OF THE RAREBIT FIEND

Минатата недела рече дека ме сакаш и сега -

Не сакаш да ми кажеш дали е вистина! Ми се чини

дека не можам да те разберам!

Ти си замене загатка како слагалица! Слагалица

што не можам да ја составам.

Ти не си гатанка ниту

Нејасностија. Ти си слагалица!

Оф! Никогаш не ќе можам да те составам!

Леле! Тоа зајачкото што го јадев вчера! Оф! Нема веќе никогаш! Јадев само поради таа девојка!

(COPRIGHT, 1913, BY THE NEW YORK HERALD CO.)
All Rights Reserved.
SILAS

DREAM OF THE RAREBIT FIEND

Мислам дека ќе го прифатам вашиот предлог. Да! Ке го купам! Го прегледав! Го сметам за нешто добро! Да, ке ја прифатам вашата цена!

Не правиш грешка! Се збогатив од тоа, а сега сакам да се пензионирам. Локацијата е одлична! Во центарот на градот и илјадници луѓе висат таму!

Се радувам што го купив. Ке се збогатам со него. Видете ги како влегуваат!

O! Ми се намалува прометот. Во што е проблемот?

O! Каде се лутето? Ова е чудно! Каде ли отишле?

Каде е големата продавница што беше овде? Испчезнала! Тука беше пред минута!

Целиот град го снемува од планетата, се чини! Што да правам? О, гледајте!

Една по една ги снемува! О, не можам да разберам. Кога ли ќе престане сето ова?

Е па, се чини дека ќе морам да се откажам. Изгледа дека сега не можам да го продадам!

Не знам како ниту каде да одам сега! Изгубен сум! Шворц сум, и -

Ало! Дали си тој, чувару? Дали се е во ред? Тукушто го сонував местото и се загрижив! Сирни наоколу и види! А, проклети да се тие зајаци!

СТИГНАВ ДО ВОДАТА.
СЕГА ЖИВОТОТ ВО
НЕКОЈ ДРУГ СВЕТ НЕ
МОЖЕ ДА БИДЕ ПОЛОШ
ОД ОВОЈ, БЕЗ РАЗЛИКА
КАДЕ И ДА ОДАМ.

ДРУГАРИТЕ ЌЕ МЕ
НАРЕЧУТ БУДАЛА—

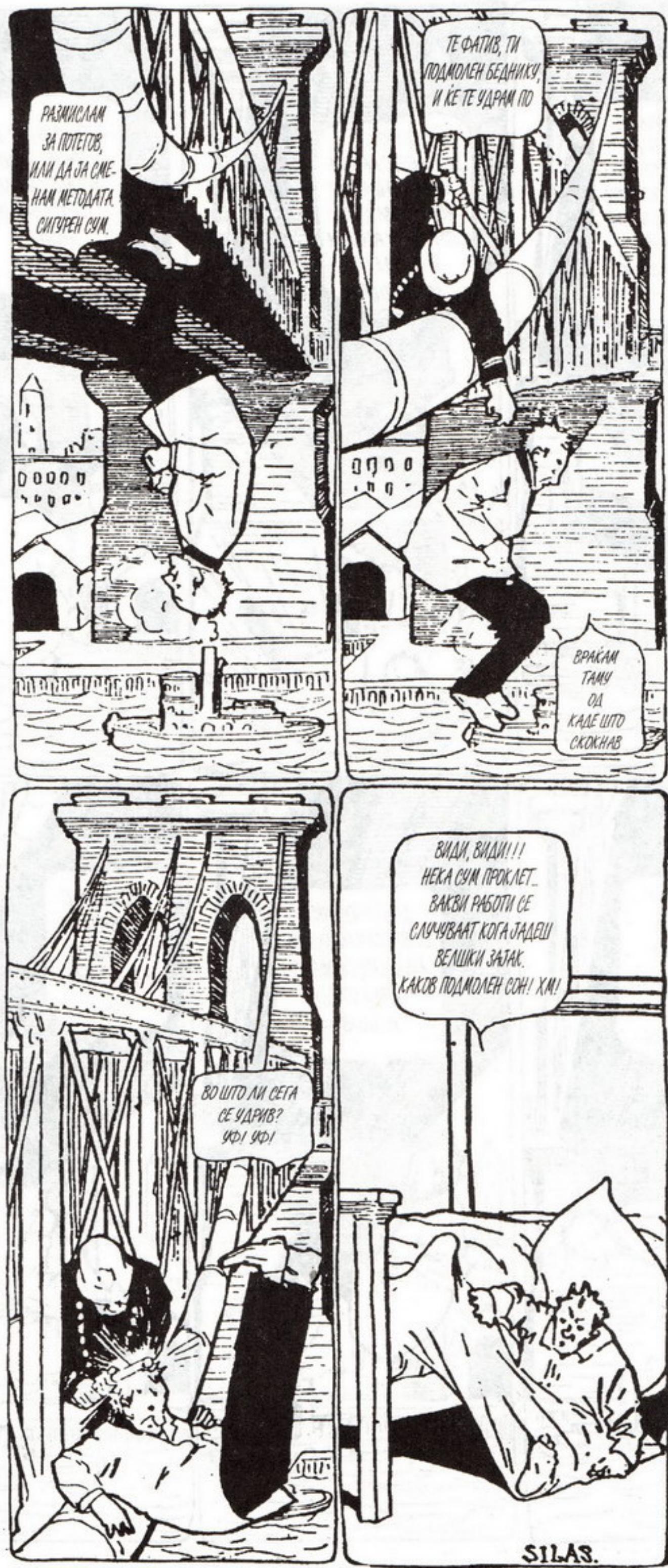
ВО ПРАВО СЕ!
ДА МИ БЕШЕ ДАДЕНА
БАРЕМ ПОЛА ШАНСАМ
НЕМАСИ ОВА ДА ГО
СТОРАМ! БЕЗ РАЗЛИКА
И ОНАКА Е СЕ
ЗАВРШЕНО ОТИ!

ХА! ОВА Е ЧУДНО. ЗОШТО
НЕ ТОНАМ? ЈА ДОПРЕВ
ВОДАТА И ИЗГЛЕДА
ОТСКОКНАВ. НЕ
РАЗБИРАМ
ЗОШТО БИ

ОТСКОКНАЛ, УФ!!
ОВА МЕ НЕРВИРА.
НИКОГАШ НЕ СУМ
СЛУШНАЛА ЗА
ОТСКОКНУВАЊЕ ОД ВОДА.
ТРЕБАСИЕ ДА ПОТОНАМ—

ДА, ГОСПОДИНЕ!
СЕ ВРАЌАМ НАЗАД ОД
КАДЕ ШТО СКОКНАВ.
Е, ПА ИЗГЛЕДА
ИЗБРЗАВ—

И МОЖЕБИ Е
ПОДОБРО ШТО
НЕ ПОТОНАВ.
СЕГА ЌЕ МОРАМ
ДА—

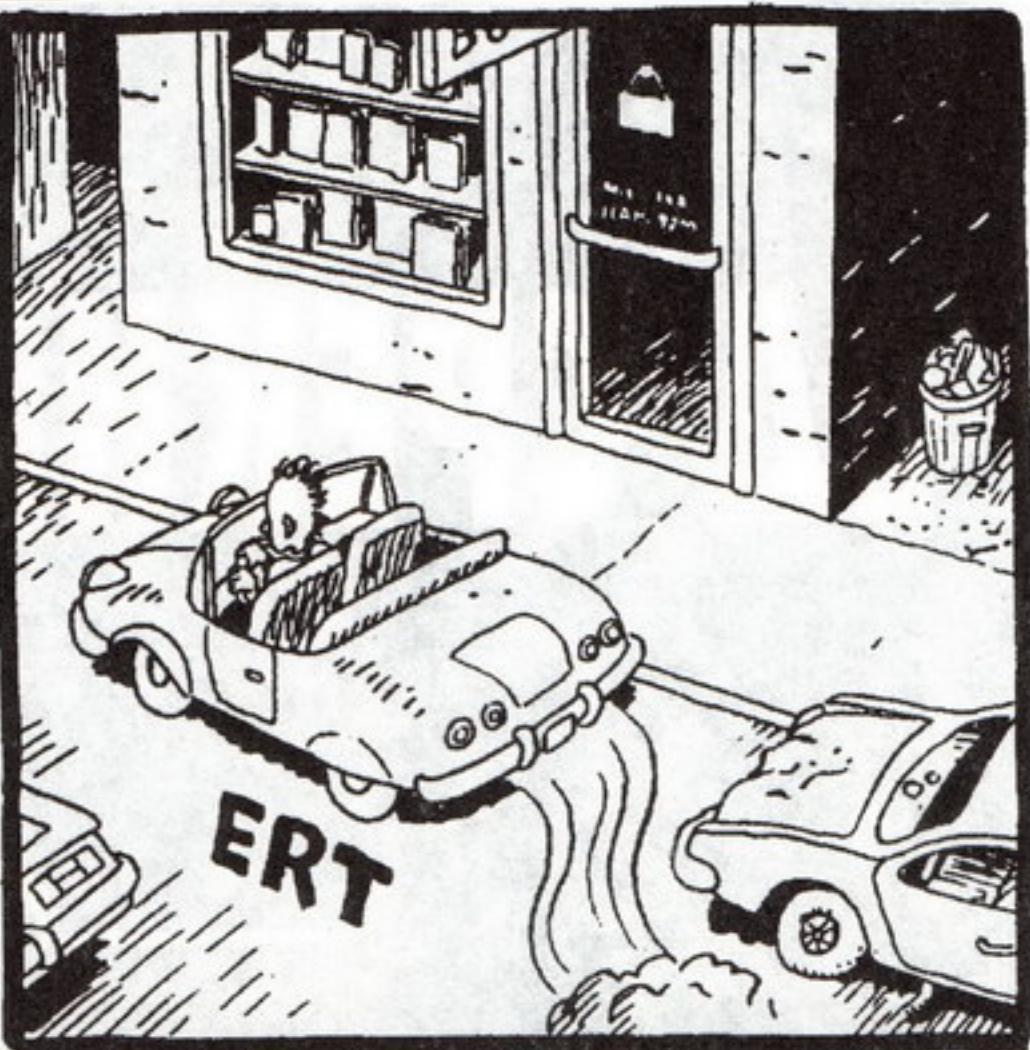
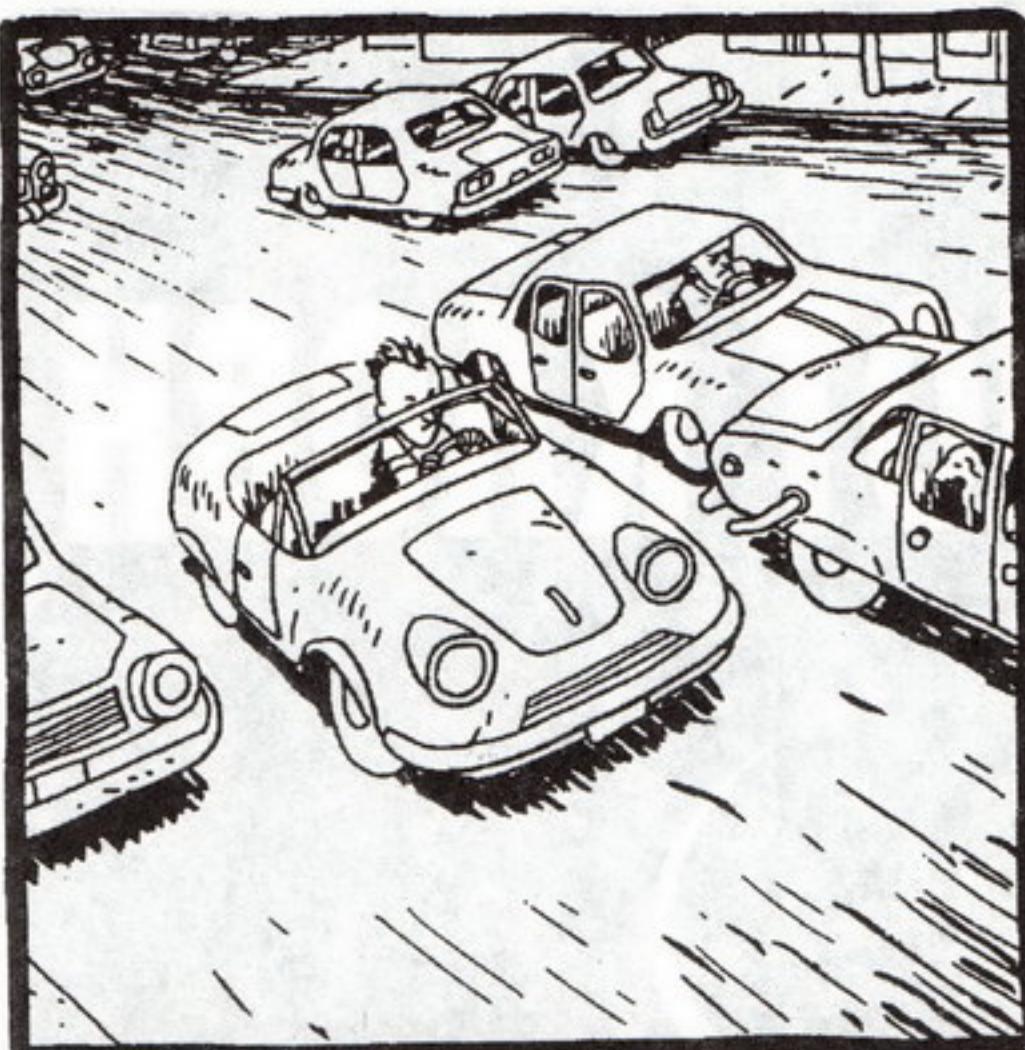
ЕД СРЕКНИОТ КЛОВН

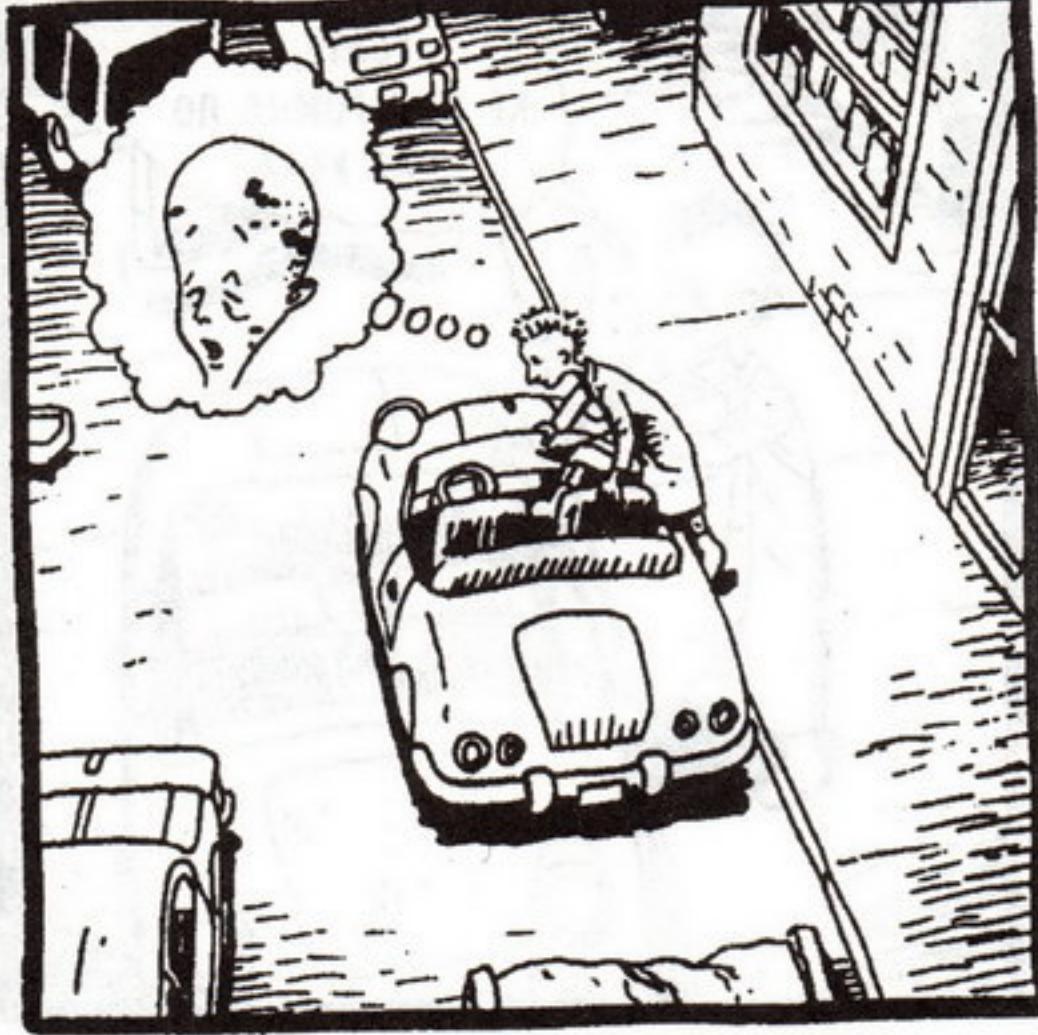

ТРЕТ ДЕЛ

ШТО...
КАДЕ СУМ? НИШТО НЕ ГЛЕДАМ!
ЈАС СУМ СЛЕП!
КАДЕ МИ СЕ
РАЦТЕ?

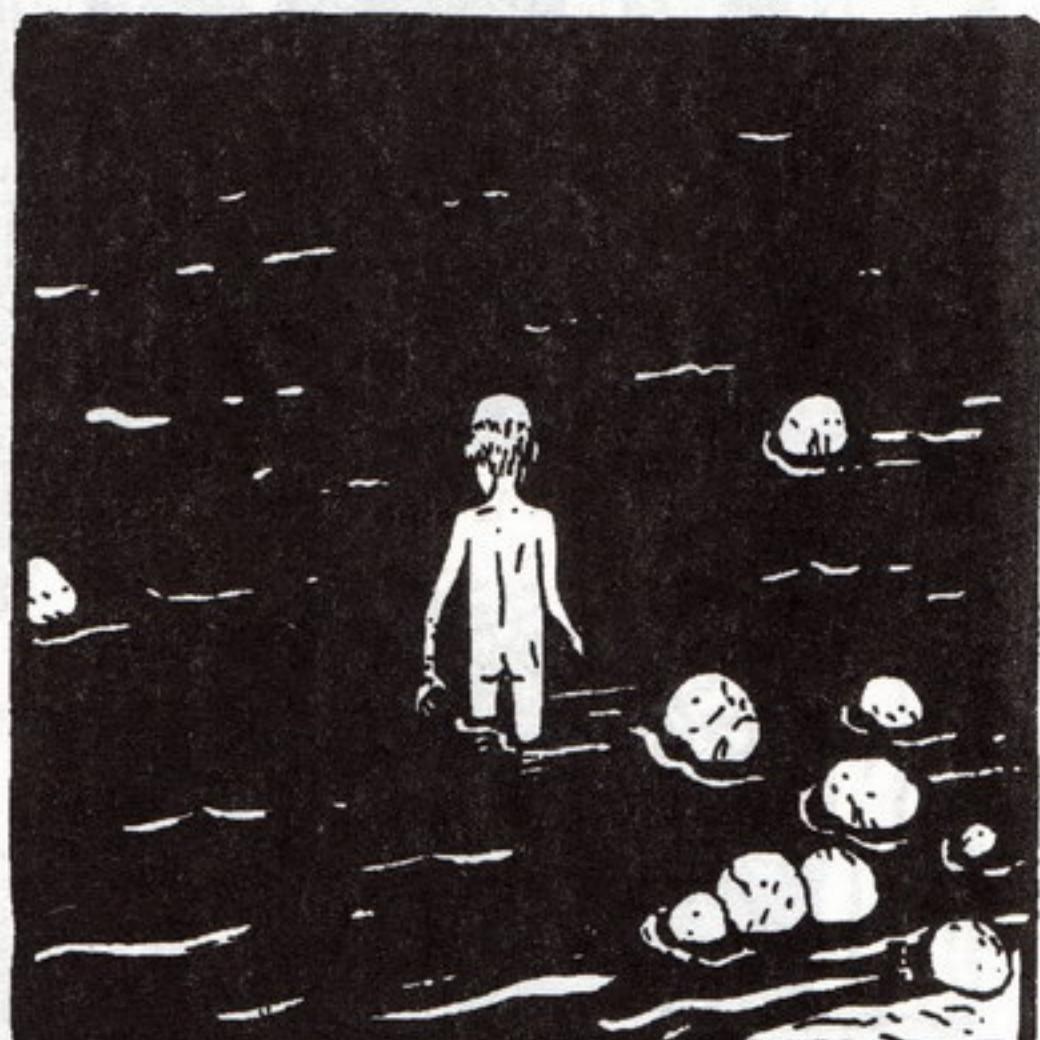

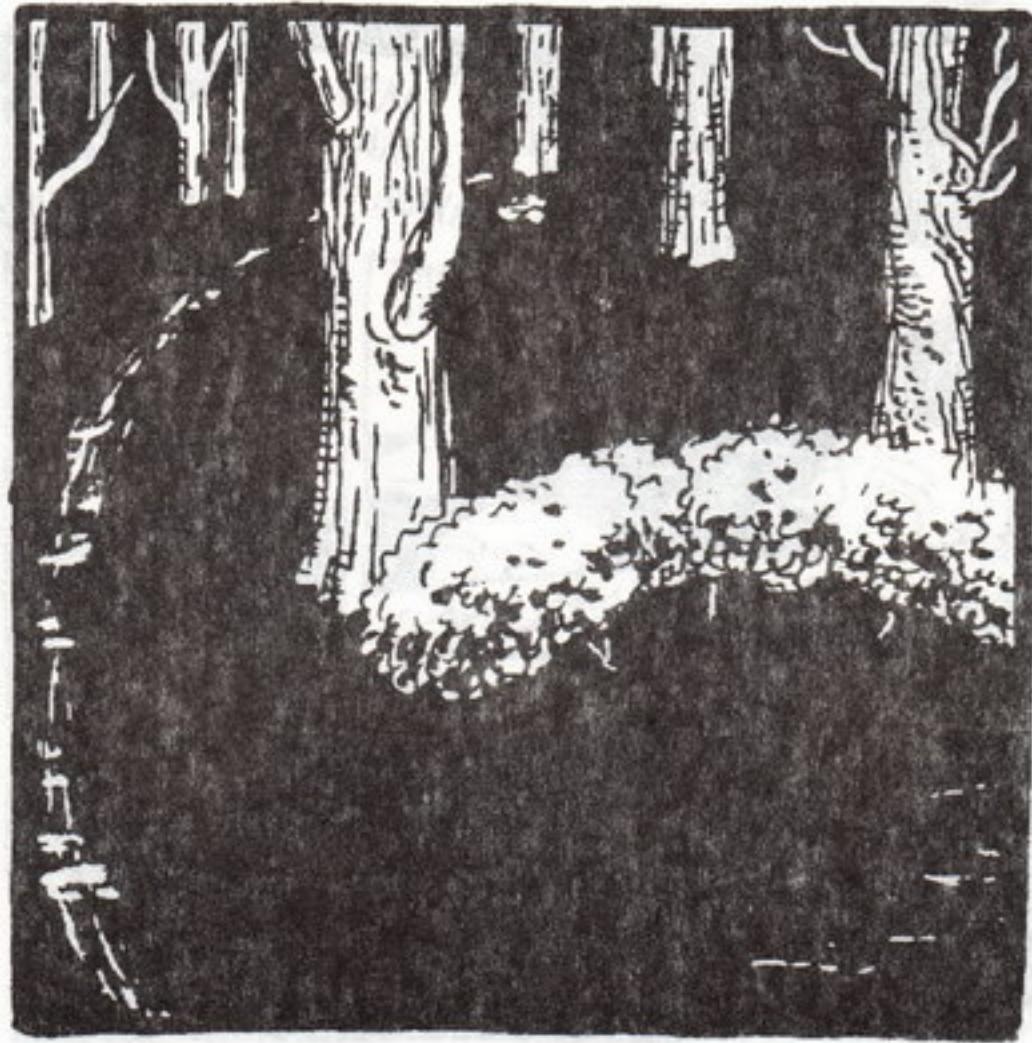
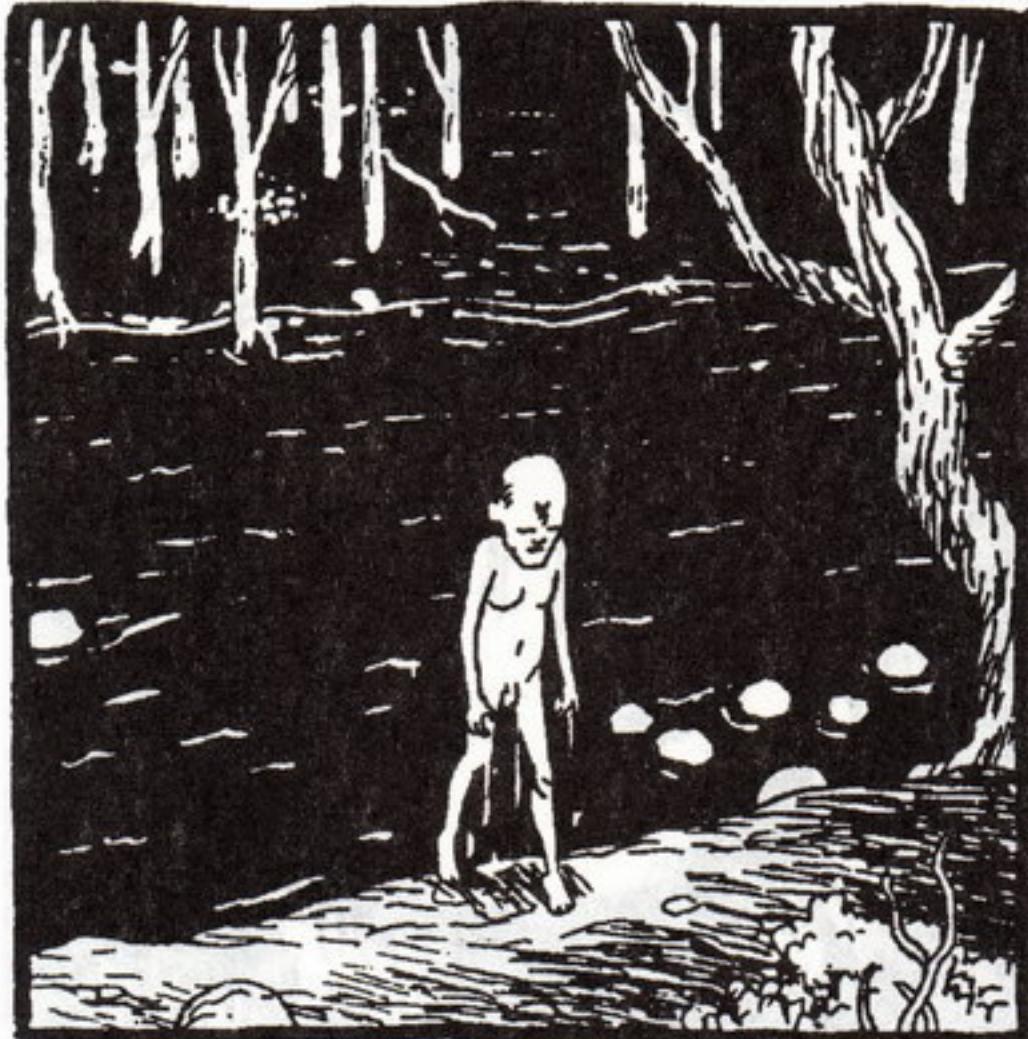

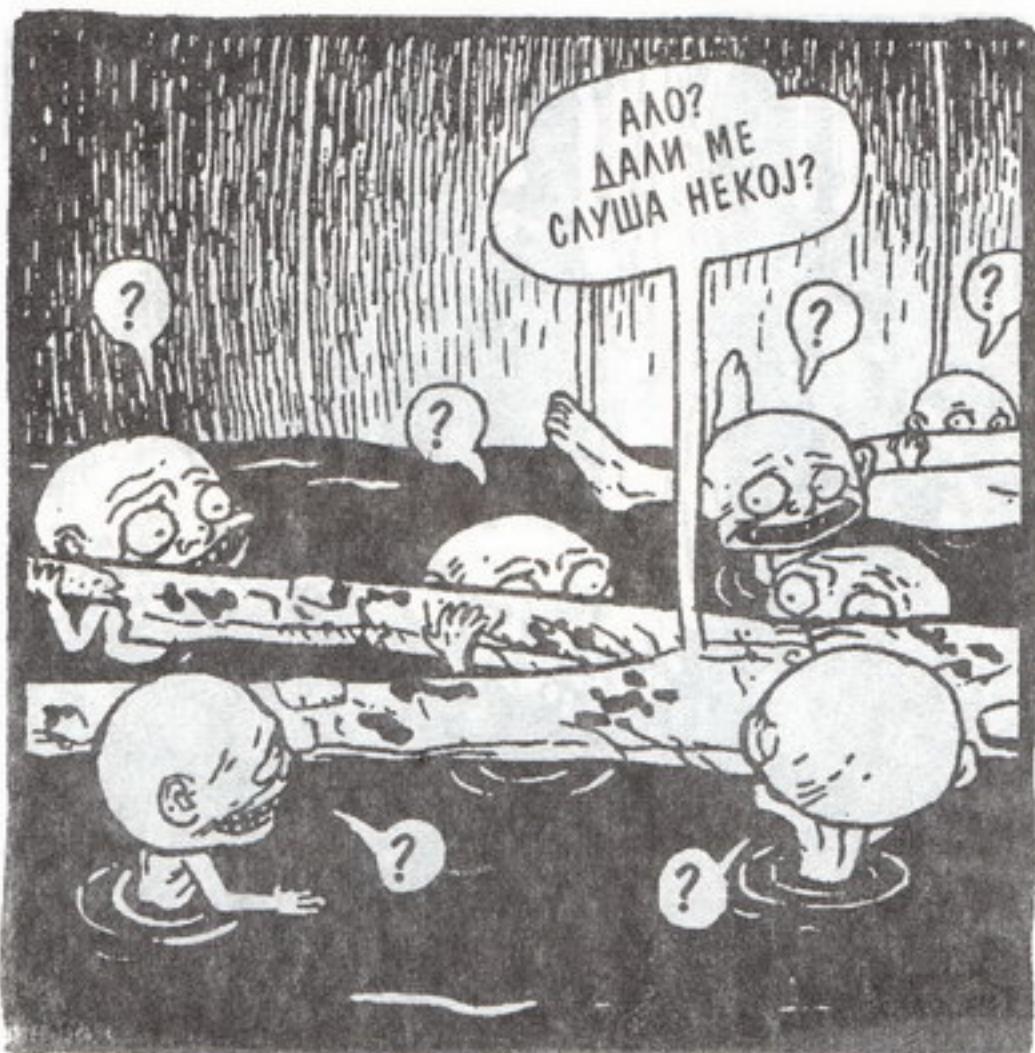
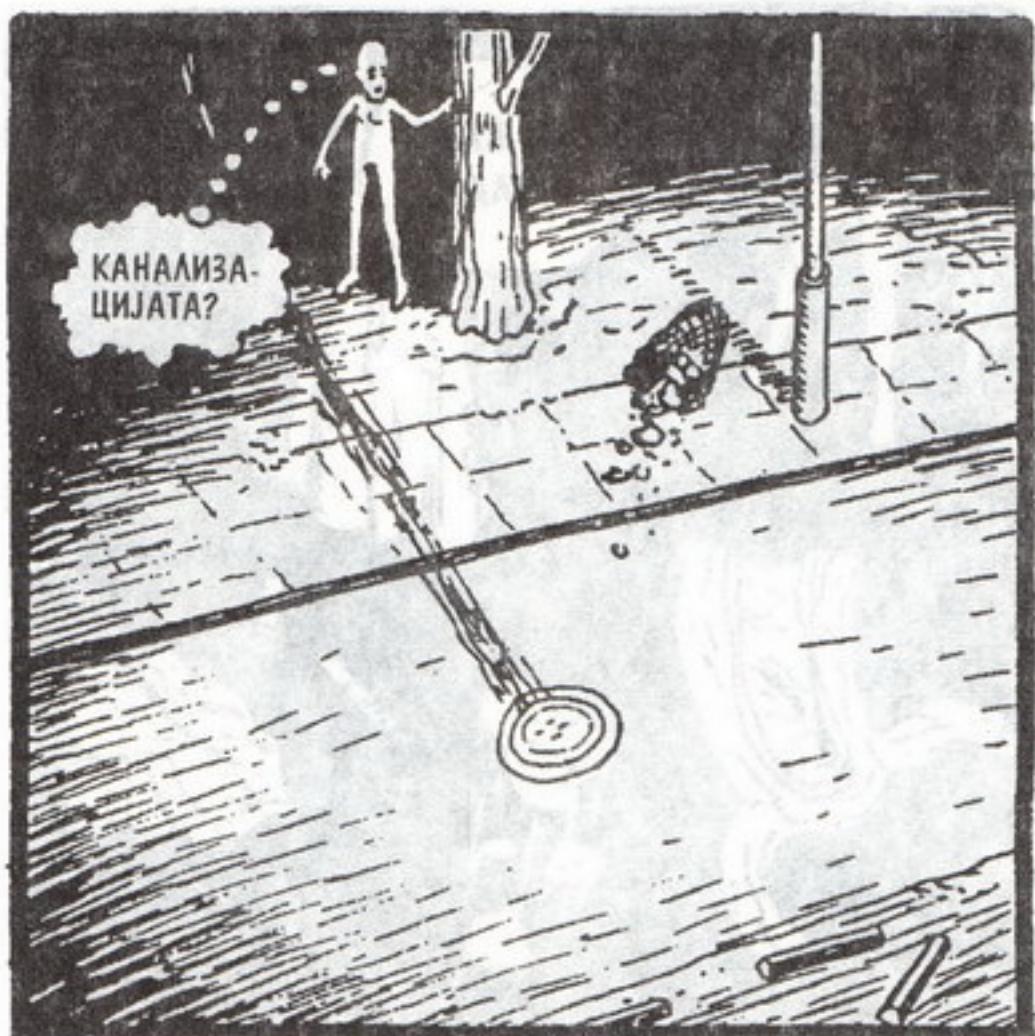

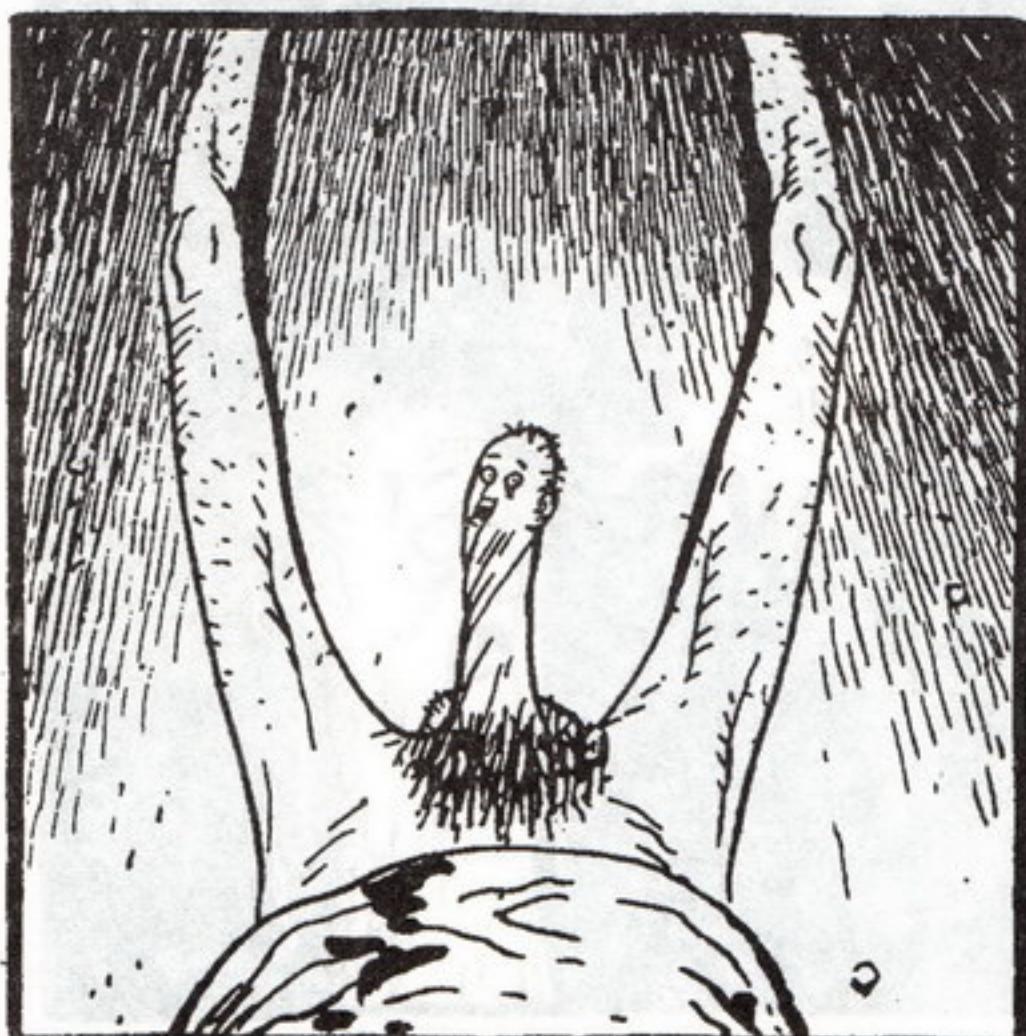
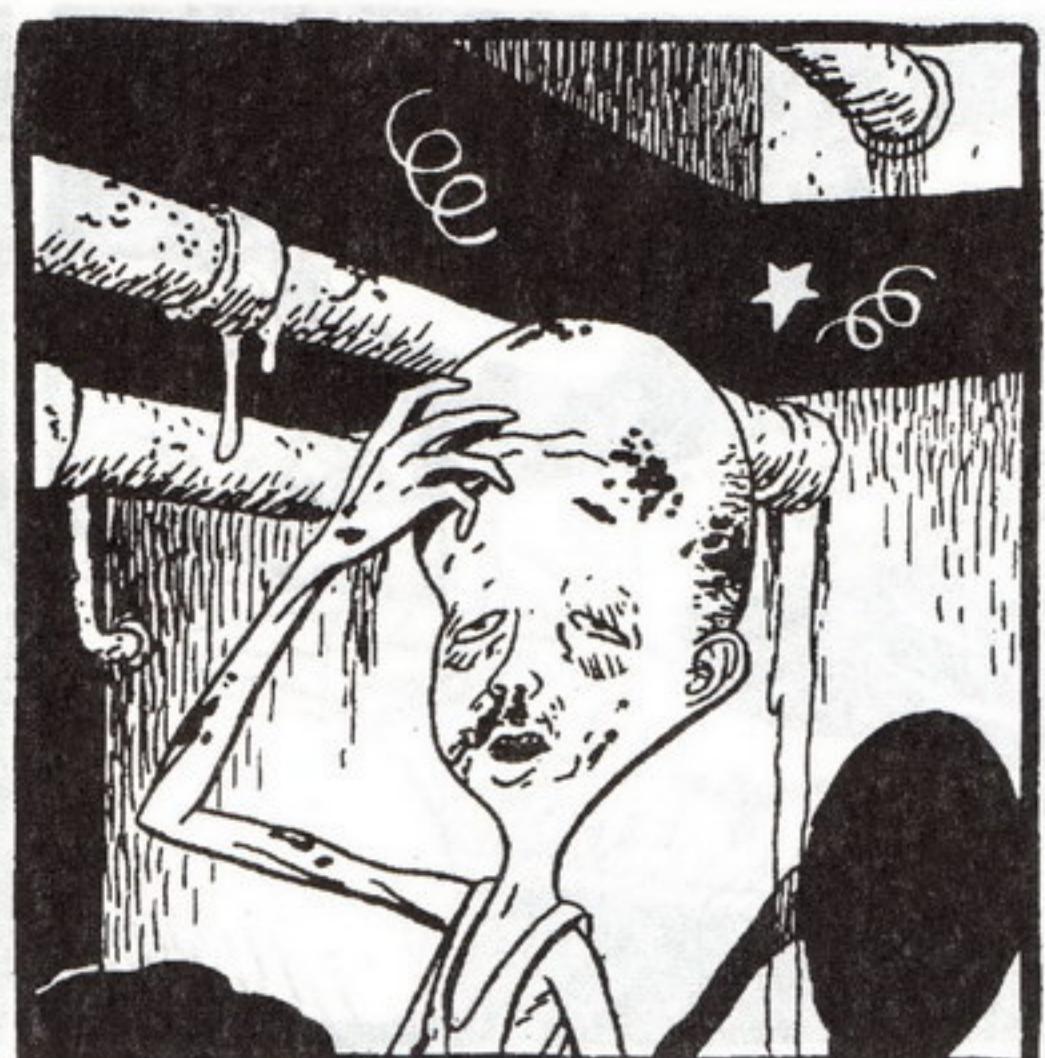
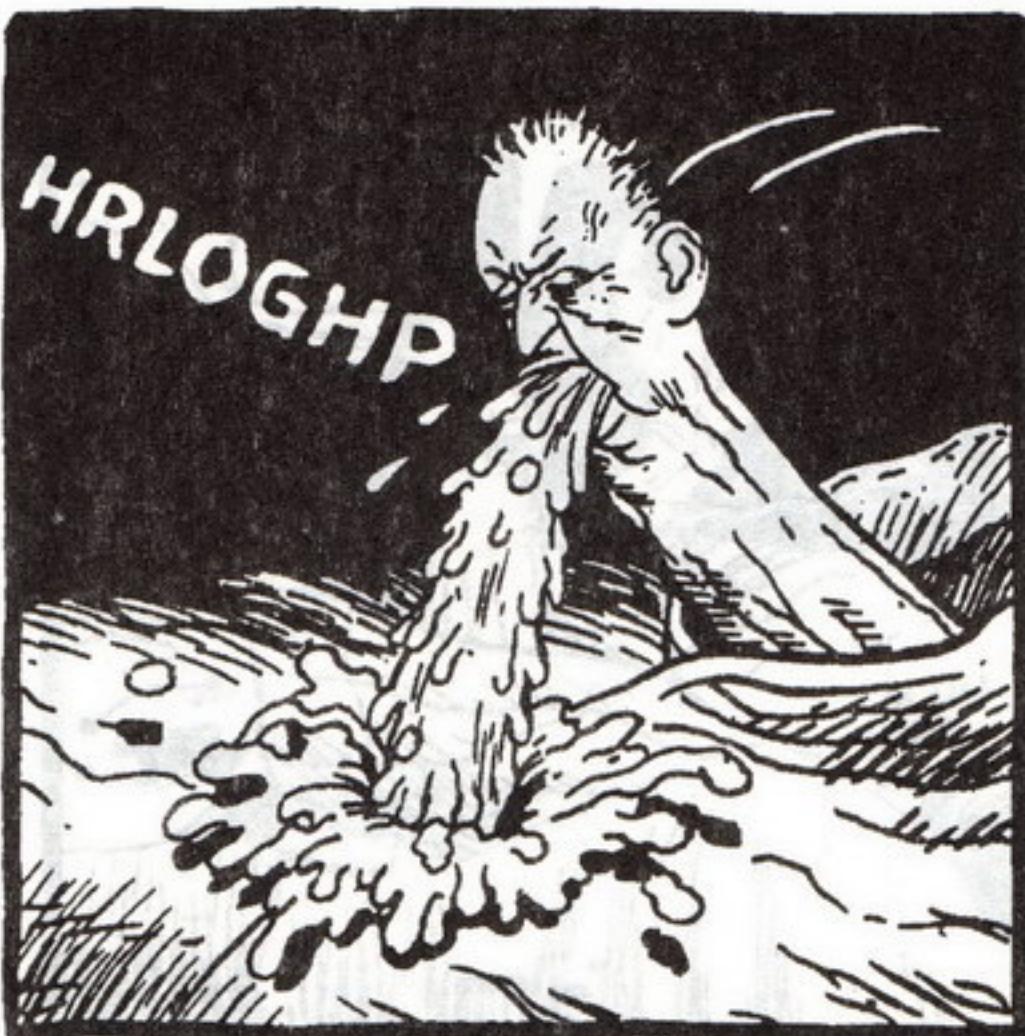

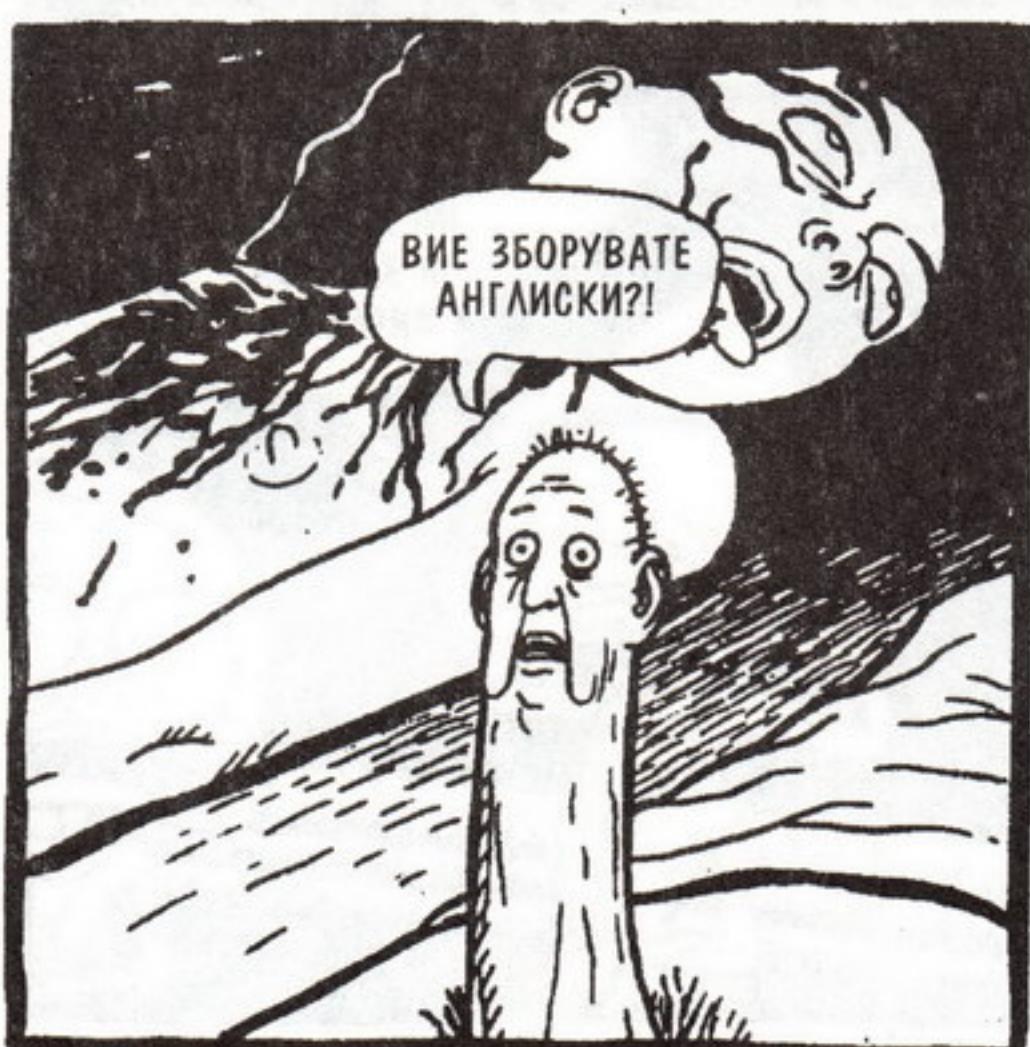

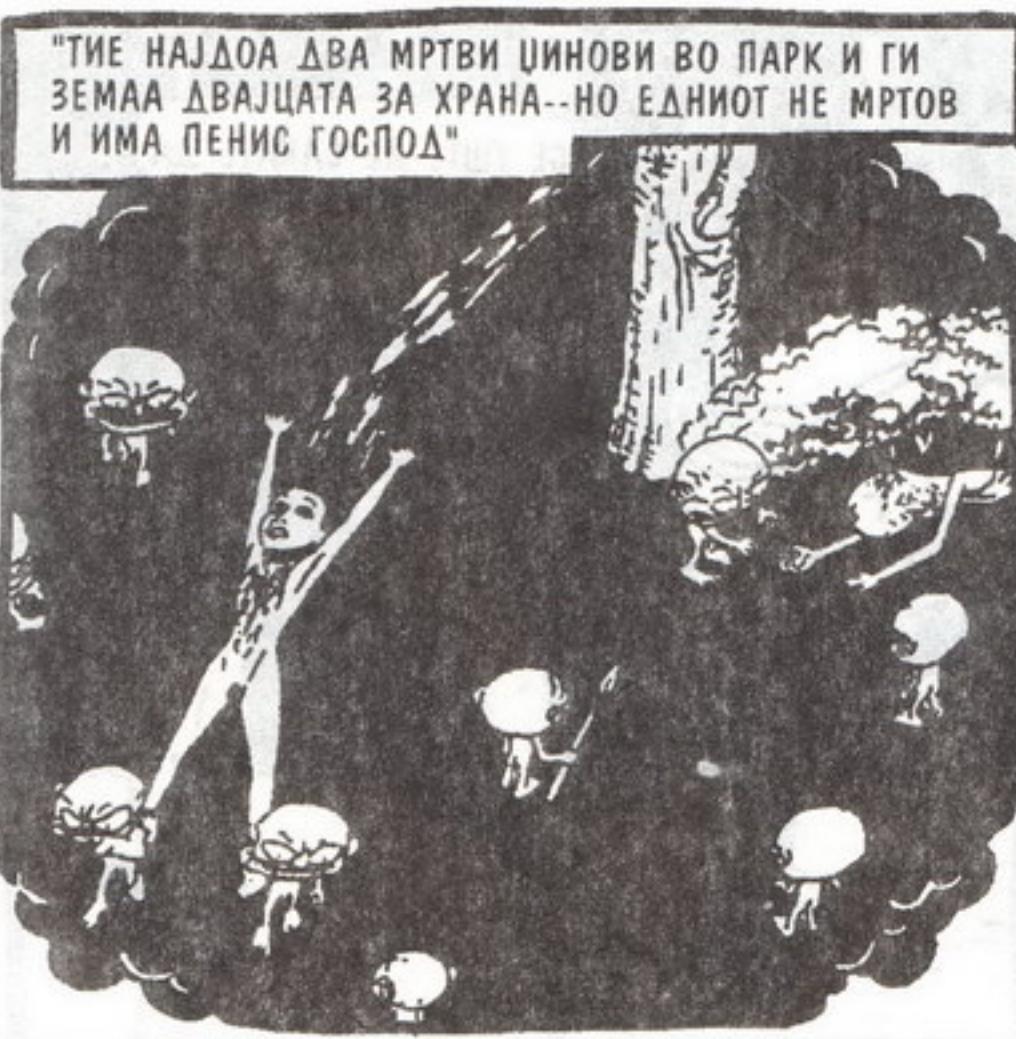

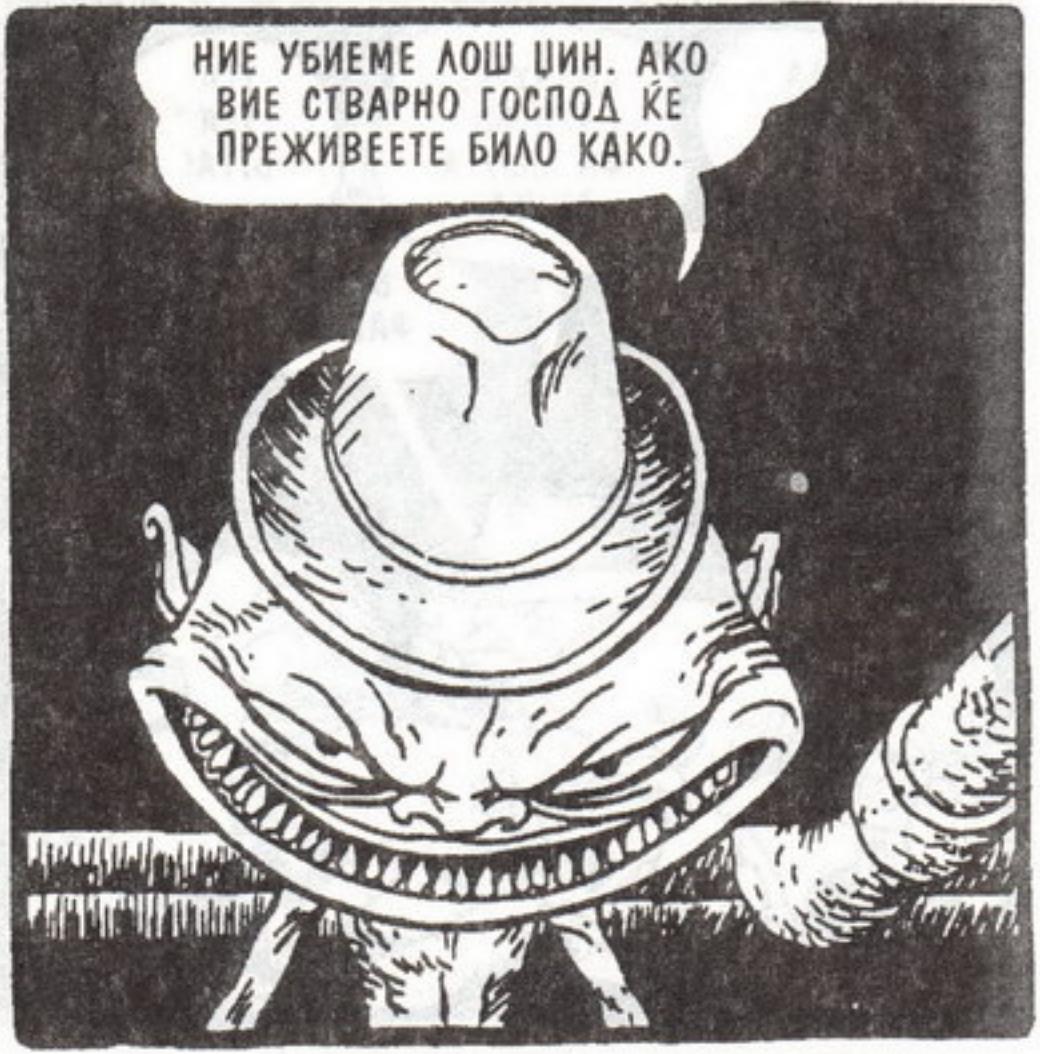

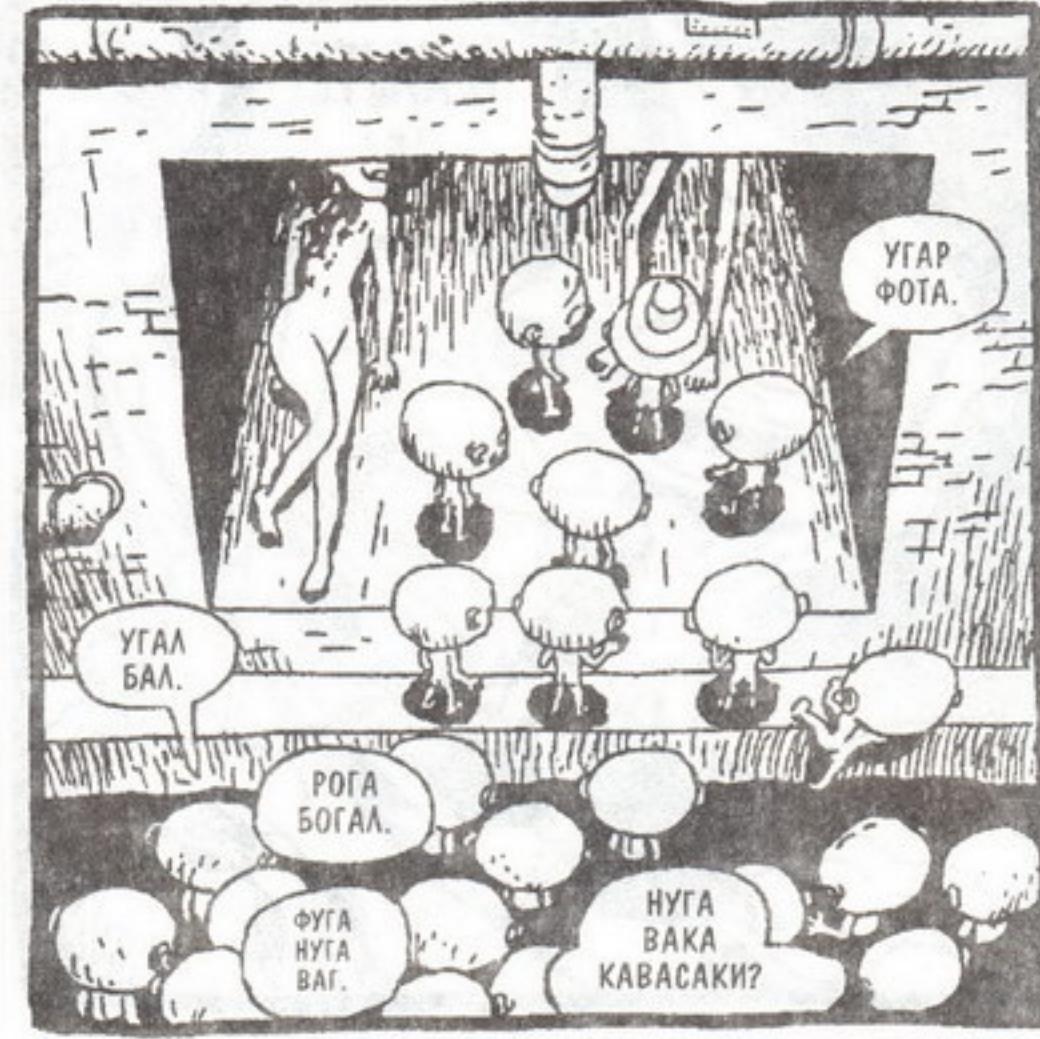

ПА...
ПРЕПОСТА-
ВУВАМ
ДЕКА НЕ.

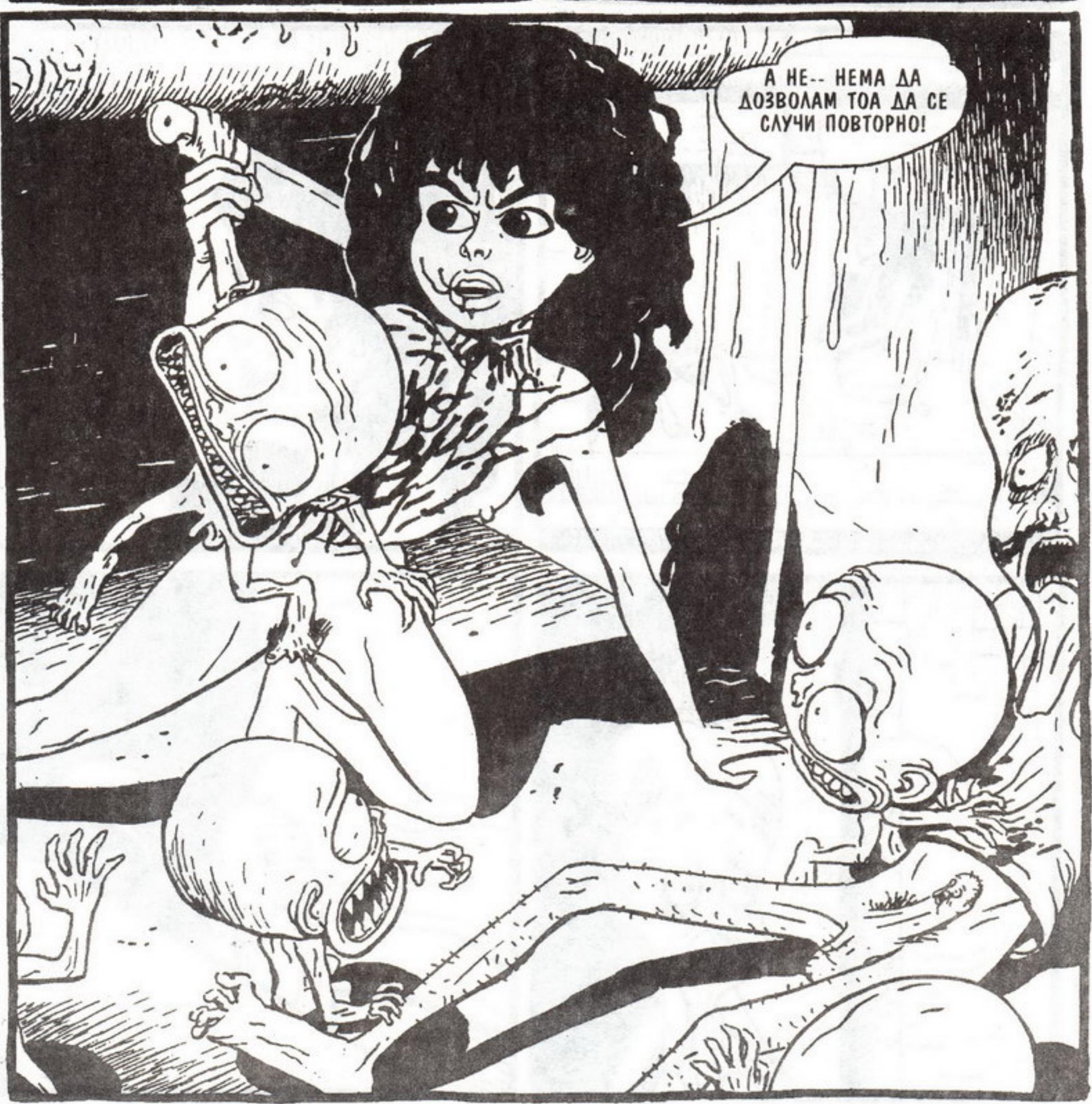
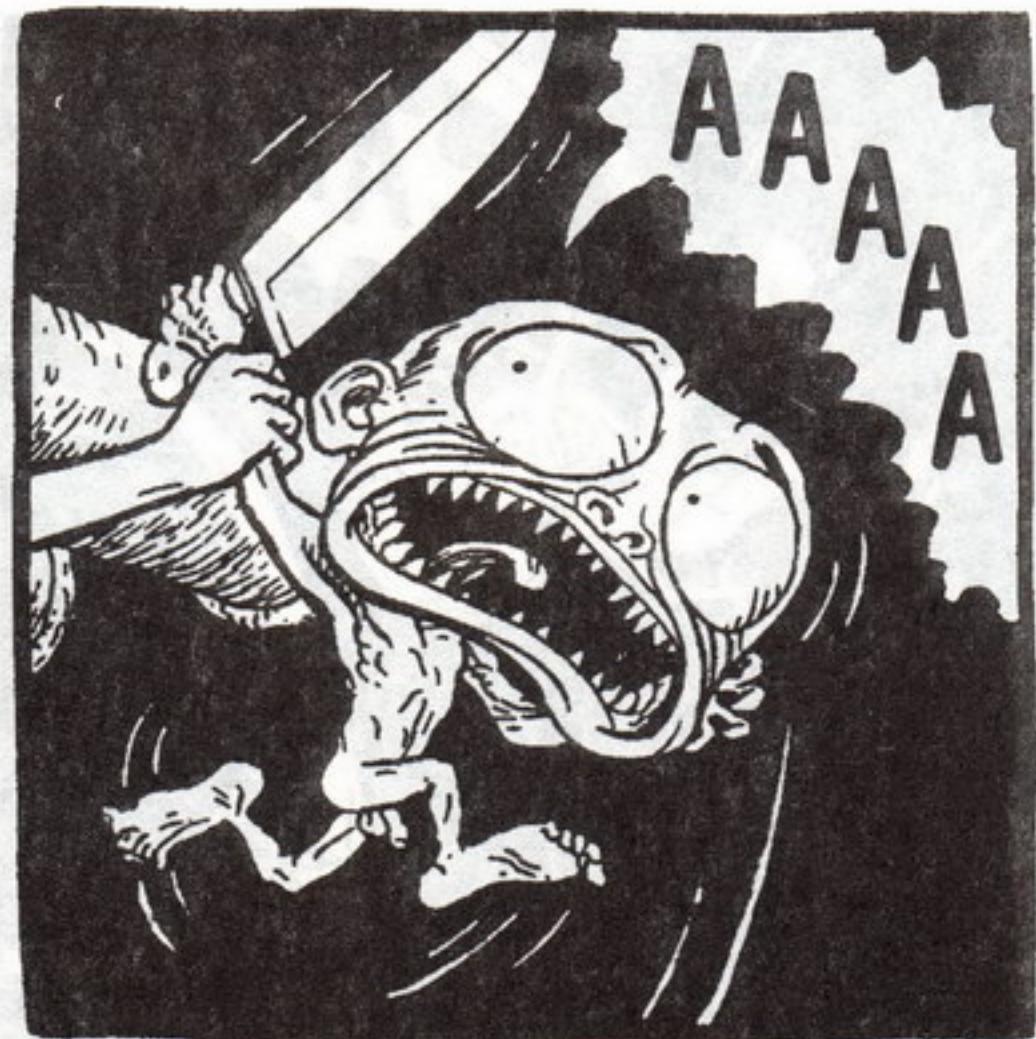
СЕ ДОДЕКА
НЕ Е НЕШТО
ПРЕМНОГУ
НАПОРНО.

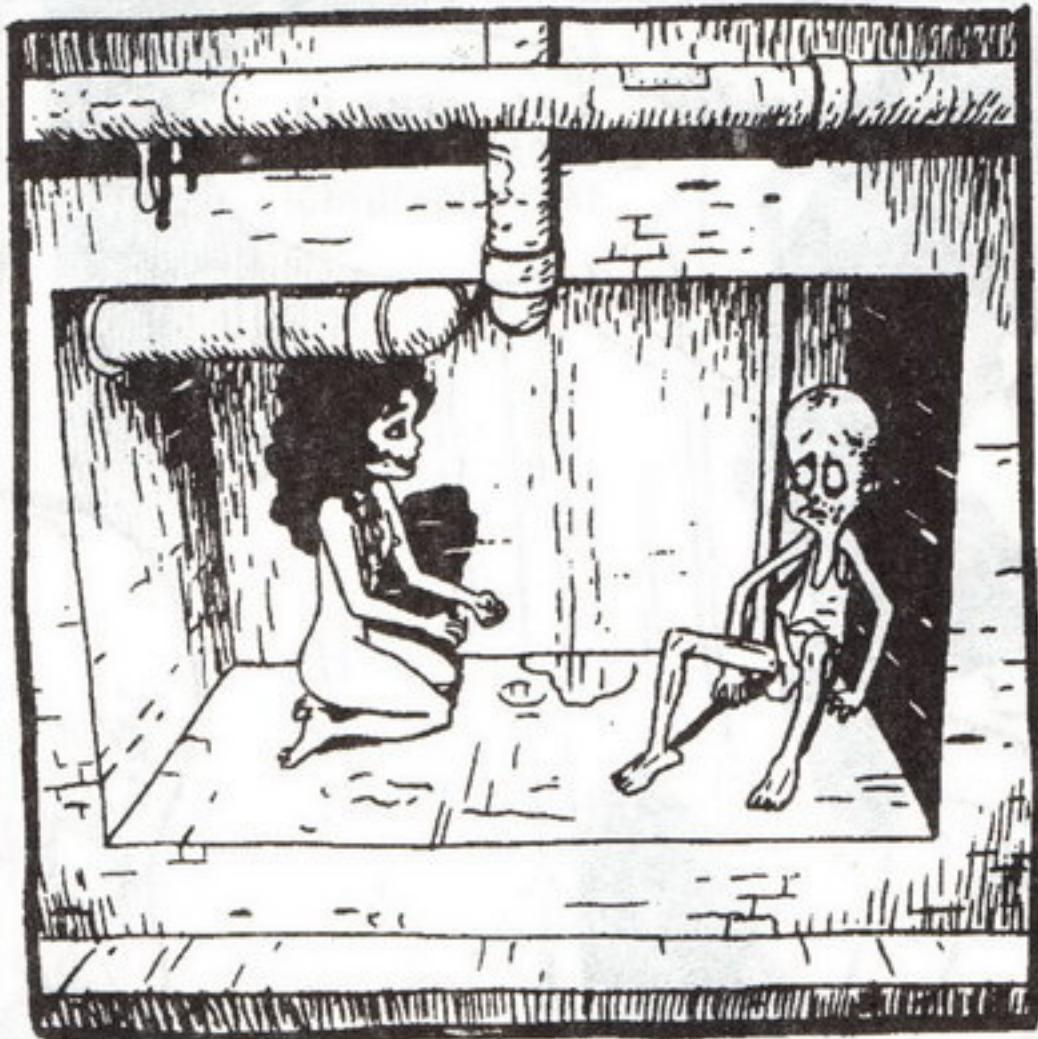
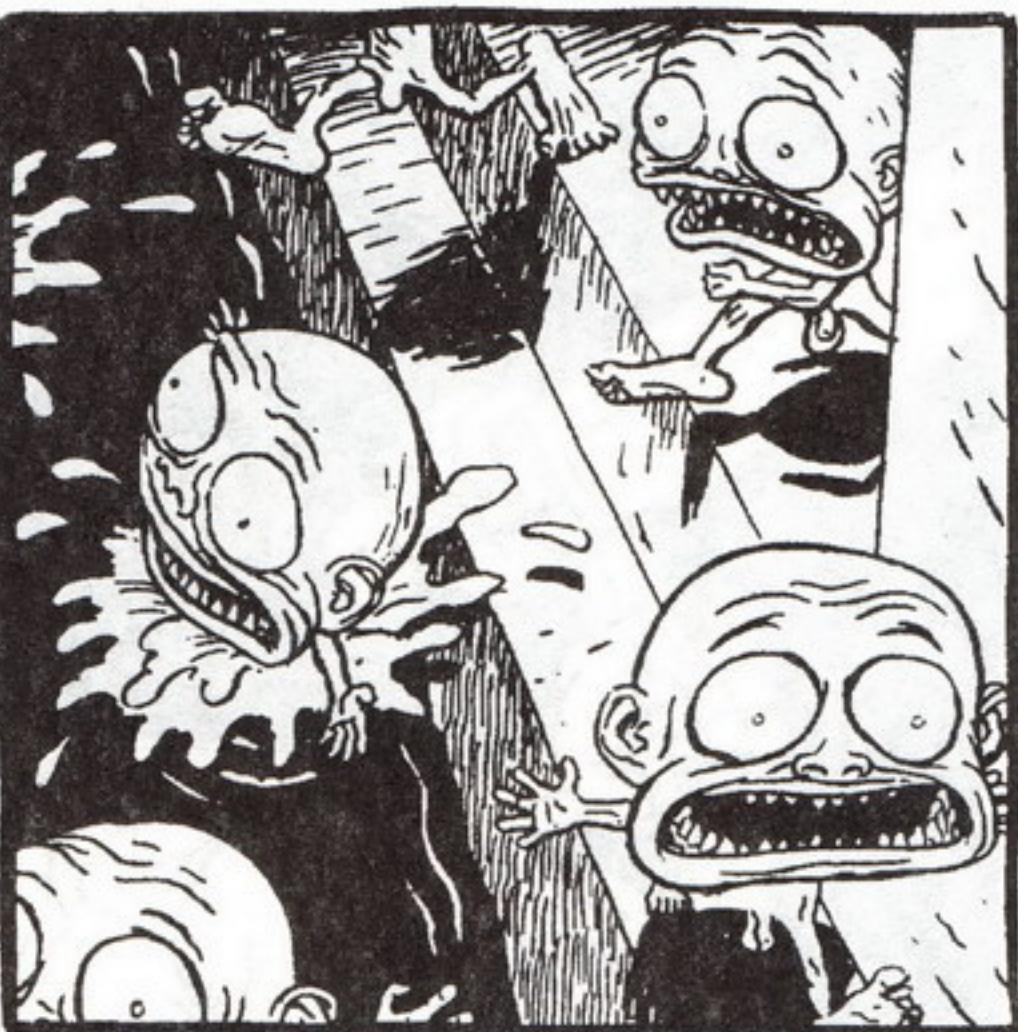

<ТОЈ ВЕЛИ ДЕКА Е ПРАТЕН КАКО СИМБОЛИЧНА ЖРТВА. САМО ШТО МОРАМЕ ДА ГО УБИЕМЕ ОВОЈ ЛОШ ЦИН ЗА ДА СЕ ОСЛОБОДИ НАШИОТ ГОСПОД ОД ЦИНОВИТЕ>

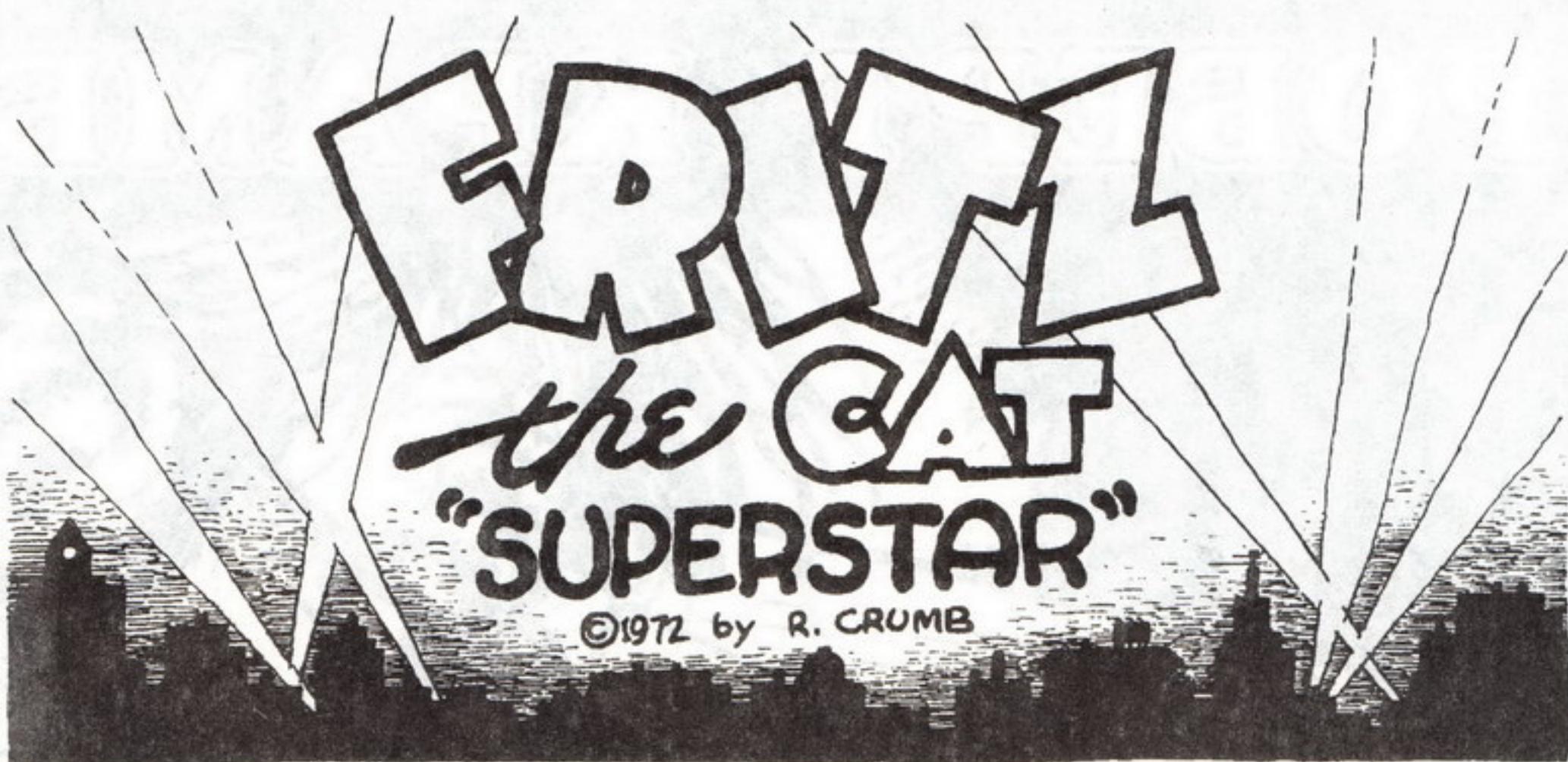

РОБЕРТ КРАМБ

МАЧОРОТ ФРИЦ
ФИЛМСКА СВЕЗДА

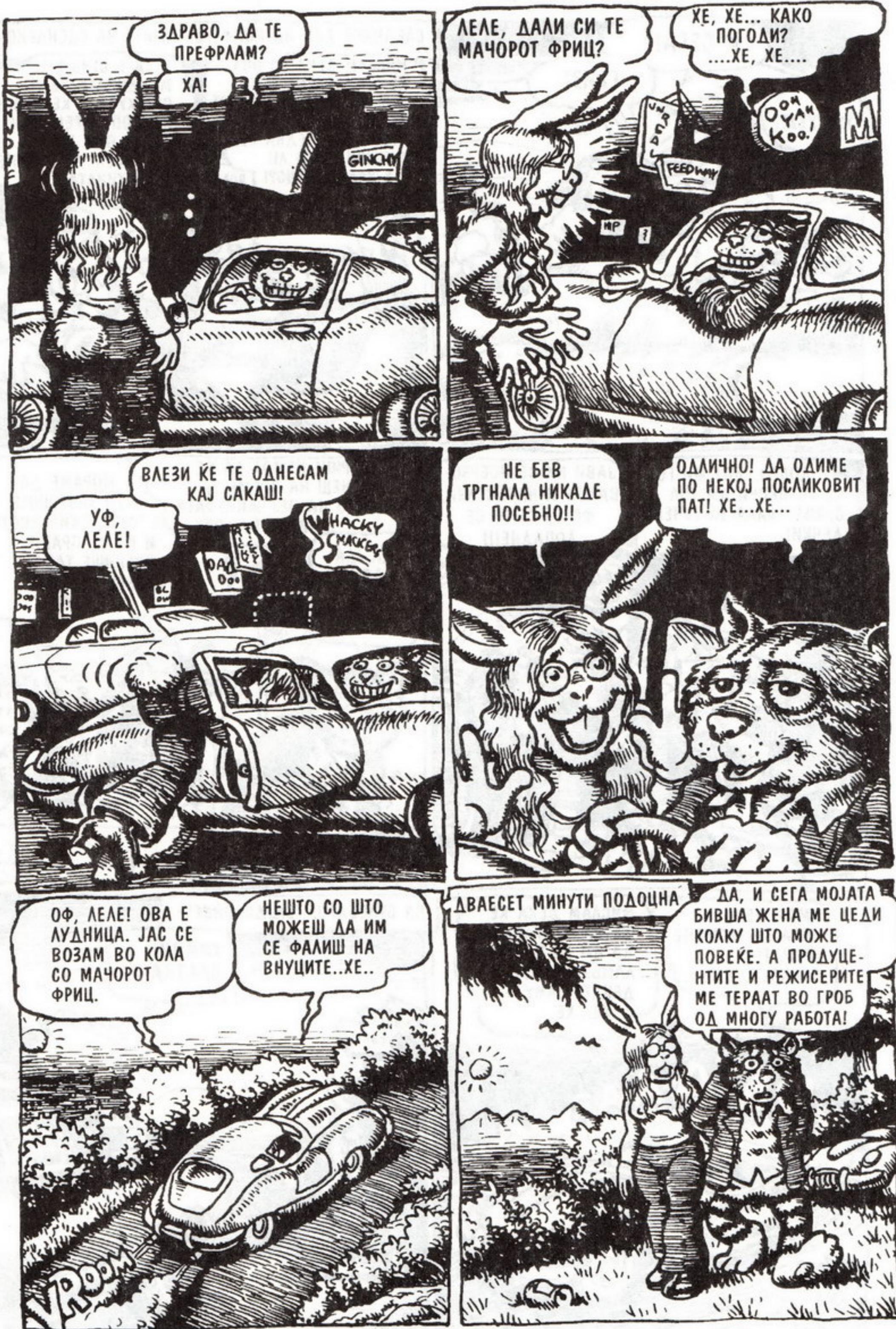

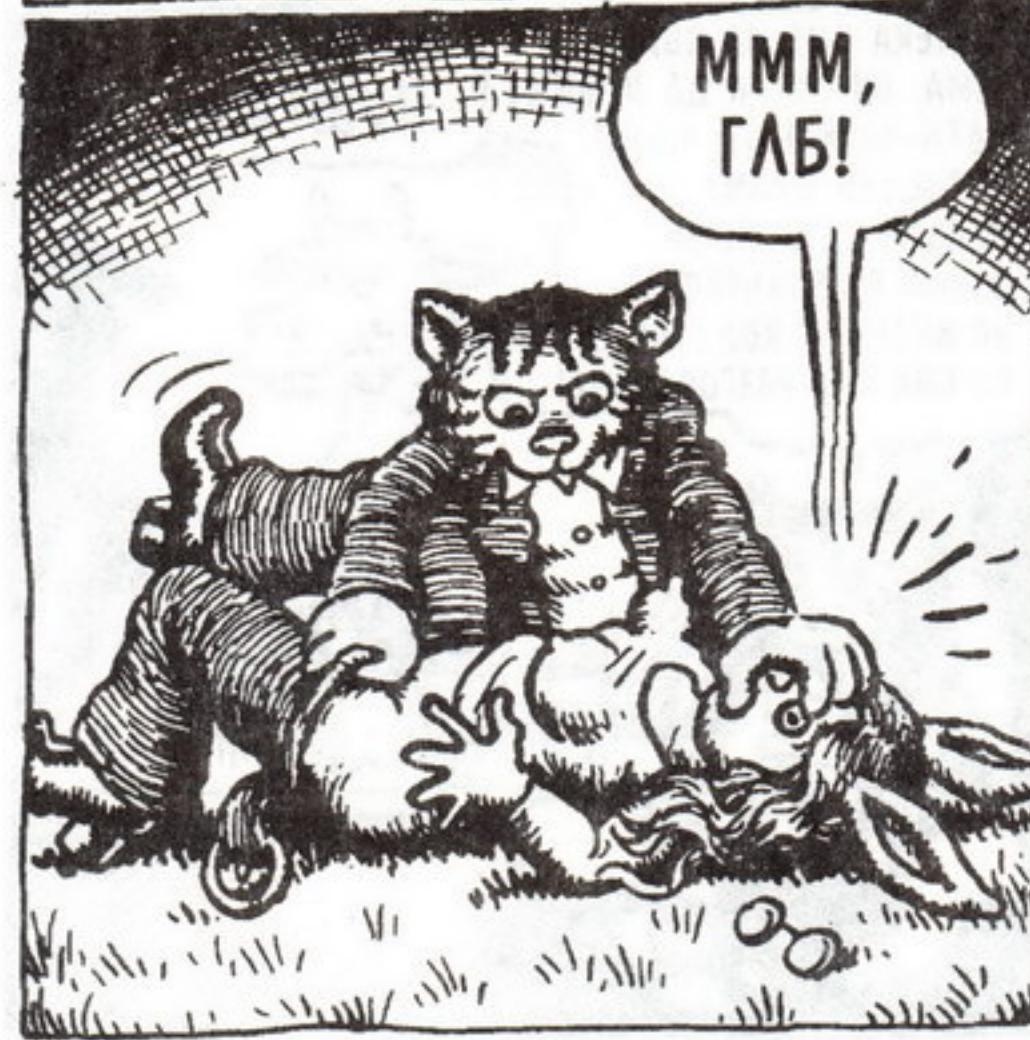

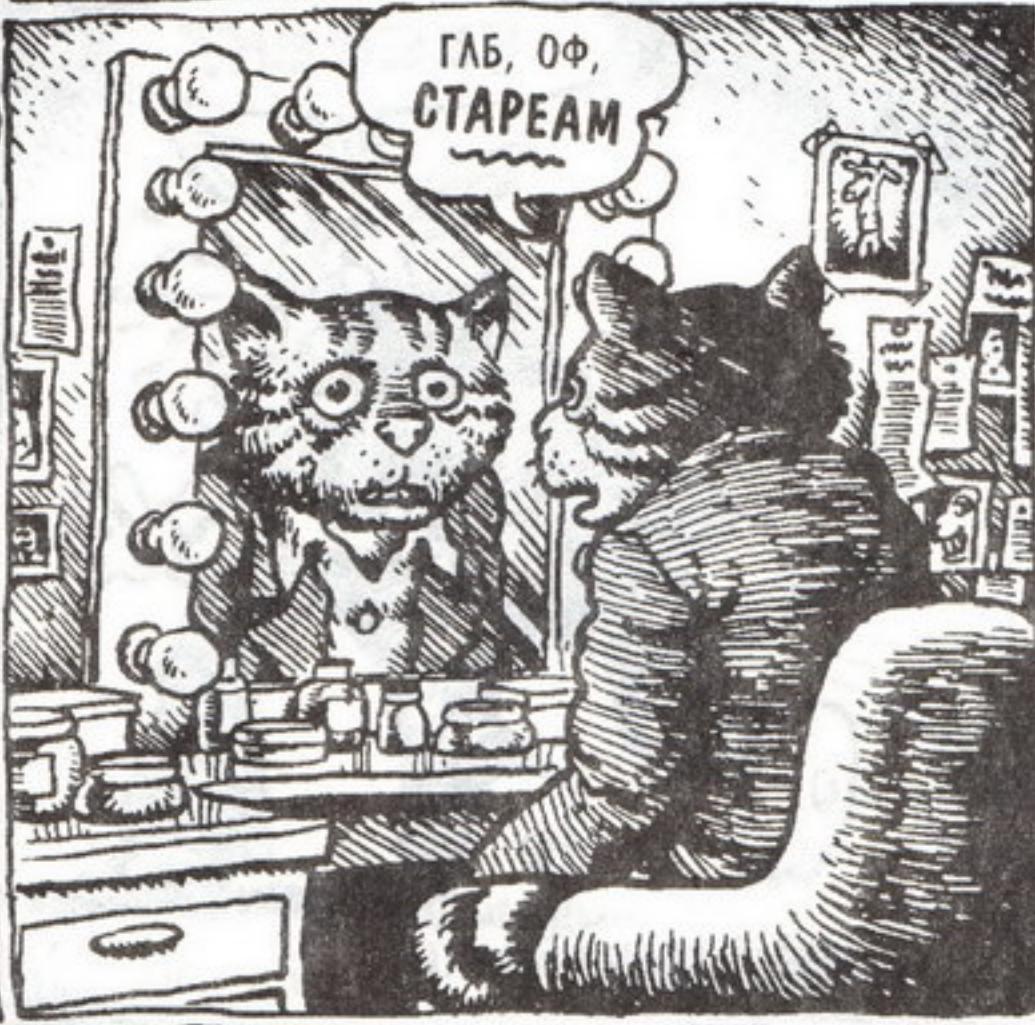

45 МИНУТИ ПОДОЦНА, НАЗАД НА БУЛЕВАРОТ
"ЗАЈДИСОНЦЕ"

ВО ТЕЛЕВИЗИСКОТО СТУДИО

ВО ПРОГРАМА

МИСЛАМ ДЕКА ДЕЦАВА ИМААТ НЕКОИ ПРЕДЛОЗИ ВРЕДНИ ЗА РАЗМИСЛУВАЊЕ ВО ВРСКА СО НАШЕВО ОПШТЕСТВО, ИЕЈ... НЕКОИ ОД НИВНИТЕ БАРАЊА СЕ ЛЕГИТИМНИ... СЕ РАЗБИРА ОНА ШТО СЕ НАРЕКУВА "КОНТРА-КУЛТУРА" Е САМО НЕДОРАСНАТА СОФОМО-РИЧНА ГЛУПОСТ, НО МОРА ДА СЕ ПОФАЛИ НОВИОТ НАЧИН НА ЖИВОТ ШТО СЕ ПОЈАВУВА СЕГА...

ТАКА Е!
ТАКА Е...

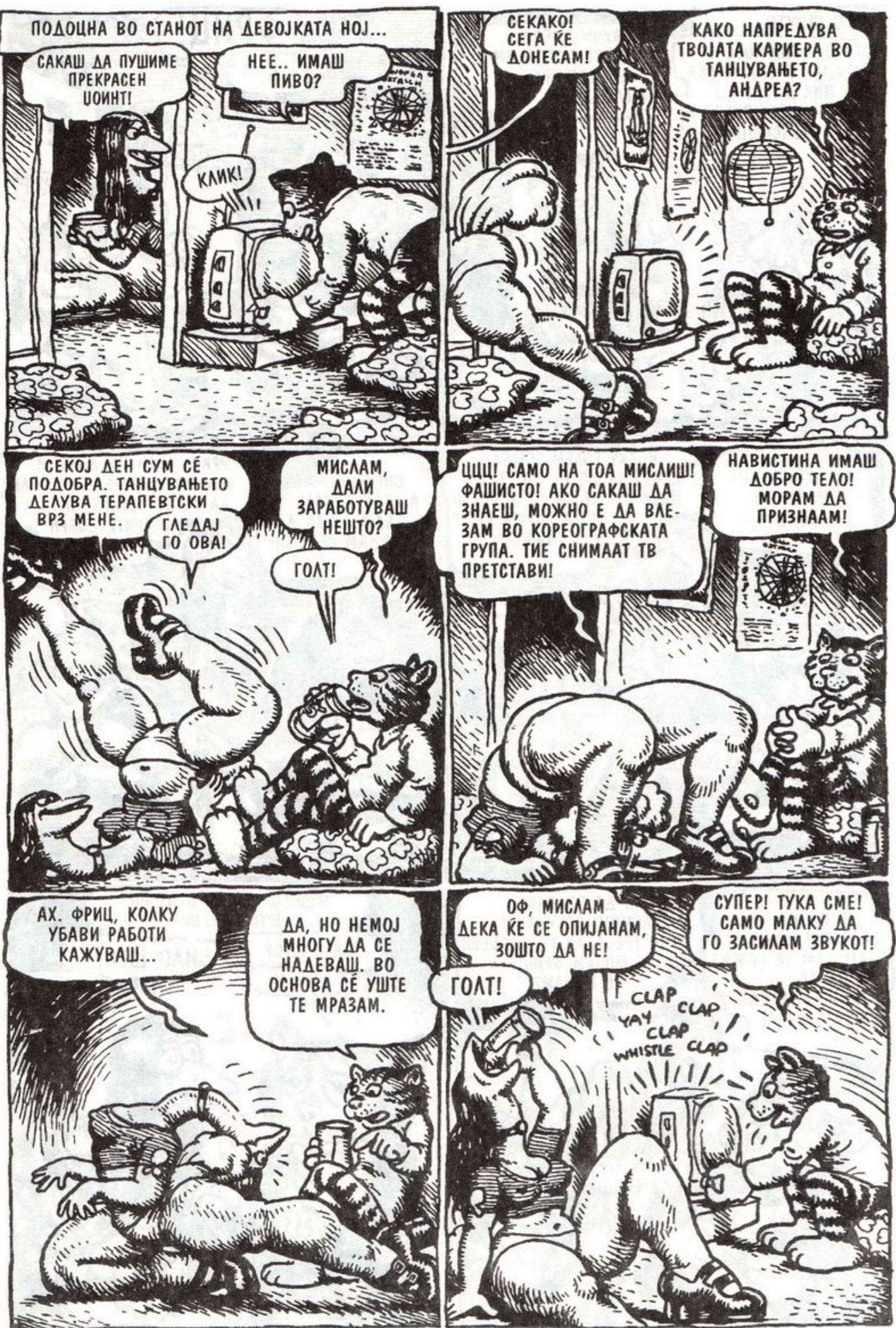

ДОДЕКА СМЕ НА ОВАА ТЕМА, БИ САКАЛ ДА ВИДИМЕ ЕДЕН ИНСЕРТ ОД МОЈОТ ПОСЛЕДЕН ФИЛМ?
МИСЛАМ ДЕКА КЕ ЈА ЦЕНИШ РЕЛЕВАНТНОСТА НА ИНСЕРТОТ КОЈ Е ВО ВРСКА СО ОНА ШТО РАЗГОВАРАМЕ!

ДОБРО!
ПУШТАЈ!

10 МИНУТИ ПОДОЦНА

ОКЕЈ, ЗАВРШИ АНДРЕА!
СЕГА КЕ ТИ ОБРНАМ
ВНИМАНИЕ! ИМАШ ЛИ
УШТЕ ПИВО?

КЛИК!

АНДРЕА?

ДРАГА?

МНОГУ Е ТИВКА...
НЕ МИ СЕ ДОПАГА....

НЕ СЕ ЗНАЕ, АМА СО
ВАКВА ЛИЧНОСТ МОЖНО
Е И САМОУБИСТВО
ИЛИ СЛИЧНО...

ОХ, НЕ ЈА
КРИЕ СВОЈАТА
ГЛАВА ПОД СТОЛОТ!!!

АНДРЕА ТИ ГЛУПАВ
НОЈУ!
ИЗЛЕГУВАЈ ОД ТАМУ!

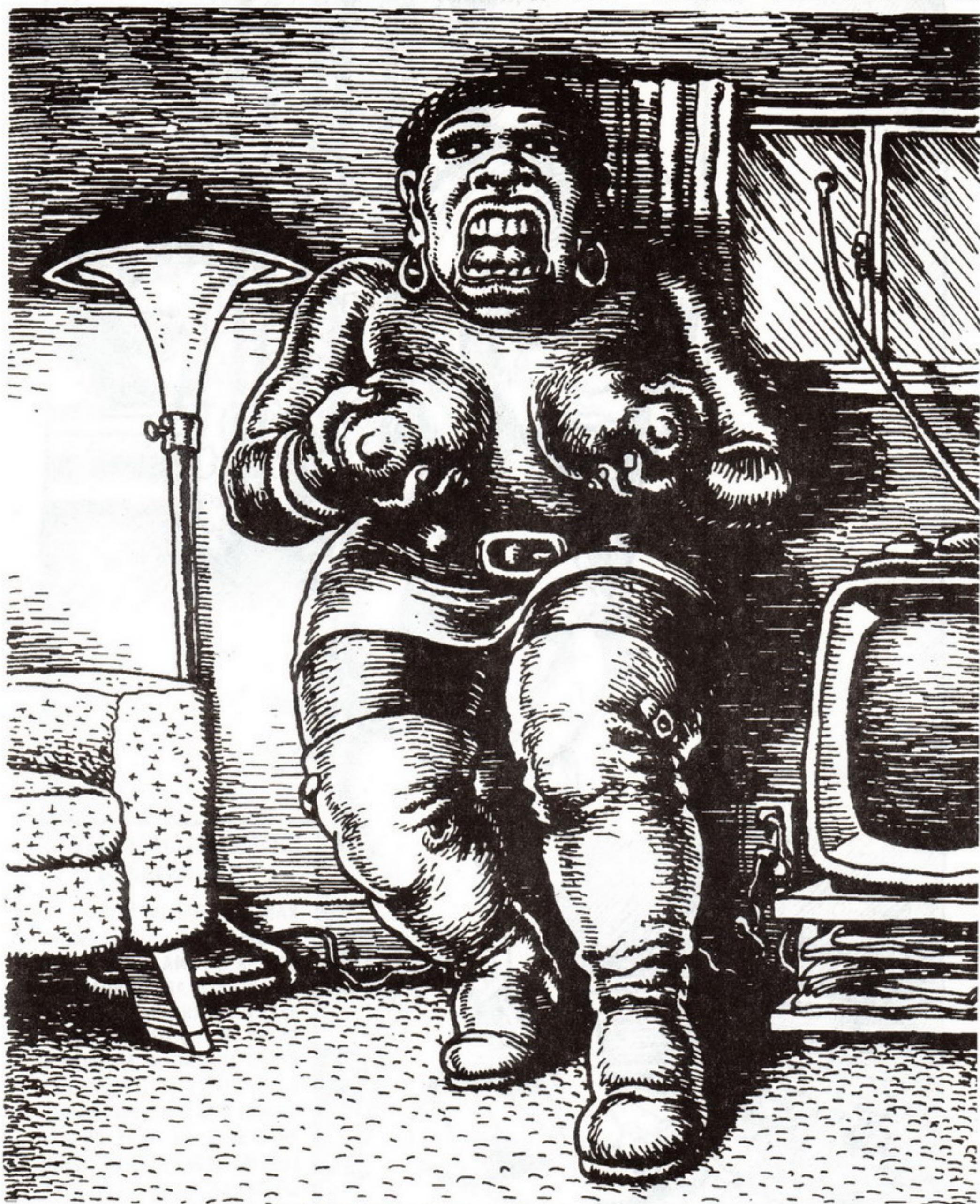
ЕЈ! ГЛУПАЧО!!! АЈДЕ!!!
ДА СЕ ЕБЕМЕ!!! ЗАПАЛЕН
СУМ СЕГА!

АЈДЕ ДА
РАБОТИМЕ,
А, ШТО
ВЕЛИШ?

АНДРЕА И ДВАЈЦАТА
ЗНАЕМЕ ДЕКА ОВА Е
ЕДЕН ОД ТВОИТЕ
НЕВРОТИЧНИ НАЧИНИ
ЗА ПРИВЛЕКУ-
ВАЊЕ НА
ВНИМАНИЕ!!!

КРАМБ ПОРТРЕТИ

ВИЛИ МАЕ ЏЕКСОН

ТАА Е ГОЛЕМА, ЦВРСТА ЦРНОГАЗА РИБА!!! УМИРА ОД ЖЕЛБА ДА БИДЕ
РОБИНКА НА НЕКОЈ БЕЛЕЦ!

"НЕ МОЖАМ ДА НАЈДАМ МАЖ ЗА СВОИТЕ ПОТРЕБИ! НО СЕ УШТЕ
БАРАМ!"

АКО МИСЛИШ ДЕКА СИ ДОВОЛНО МАЖСТВЕН БЕЛЕЦ, ДОЈДИ И ЗЕМИ!

**ПРЕПЛАШЕНАТА
ФРЕНКИ**

ВАКА КОМПЛИЦИРАНО
СТВОРЕЊЕ КО НЕЈЗЕ НЕМАТЕ
СРЕТНАТО. ИМА САМО 14 ГОД.
И ТАКА Е СЛАБА И БОЛНО
ЧУВСТВИТЕЛНА!!! ДА ДУВНЕ
ВЕТЕР, ЂЕ ГО ОДДУВА ТОА
КУТРО СИРАЧЕ. А ДА ЗНАЕТЕ
САМО КОЛКУ СЕ ПЛАШИ ОД
МАЖИ! ТАА ИНСТИНКТИВНО
ЗНАЕ КАКО ЂЕ БИДЕ КОГА
ГОЛЕМ, ДЕБЕЛ, ЦВРСТ ПЕНИС
ЂЕ ПРОДИРА НИЗ НЕЈЗИНите
НЕЖНИ ЛАТИЦИ! МОШНЕ
ИНТЕРЕСНО! БИ САКАЛ ДА СИ
ПРВИОТ?

10 МИНУТИ ПОДОЦНА

ОКЕЈ, ЗАВРШИ АНДРЕА!
СЕГА КЕ ТИ ОБРНАМ
ВНИМАНИЕ! ИМАШ ЛИ
УШТЕ ПИВО?

КЛИК!

АНДРЕА?

ДРАГА?

МНОГУ Е ТИВКА...
НЕ МИ СЕ ДОПАГА....

НЕ СЕ ЗНАЕ, АМА СО
ВАКВА ЛИЧНОСТ МОЖНО
Е И САМОУБИСТВО
ИЛИ СЛИЧНО...

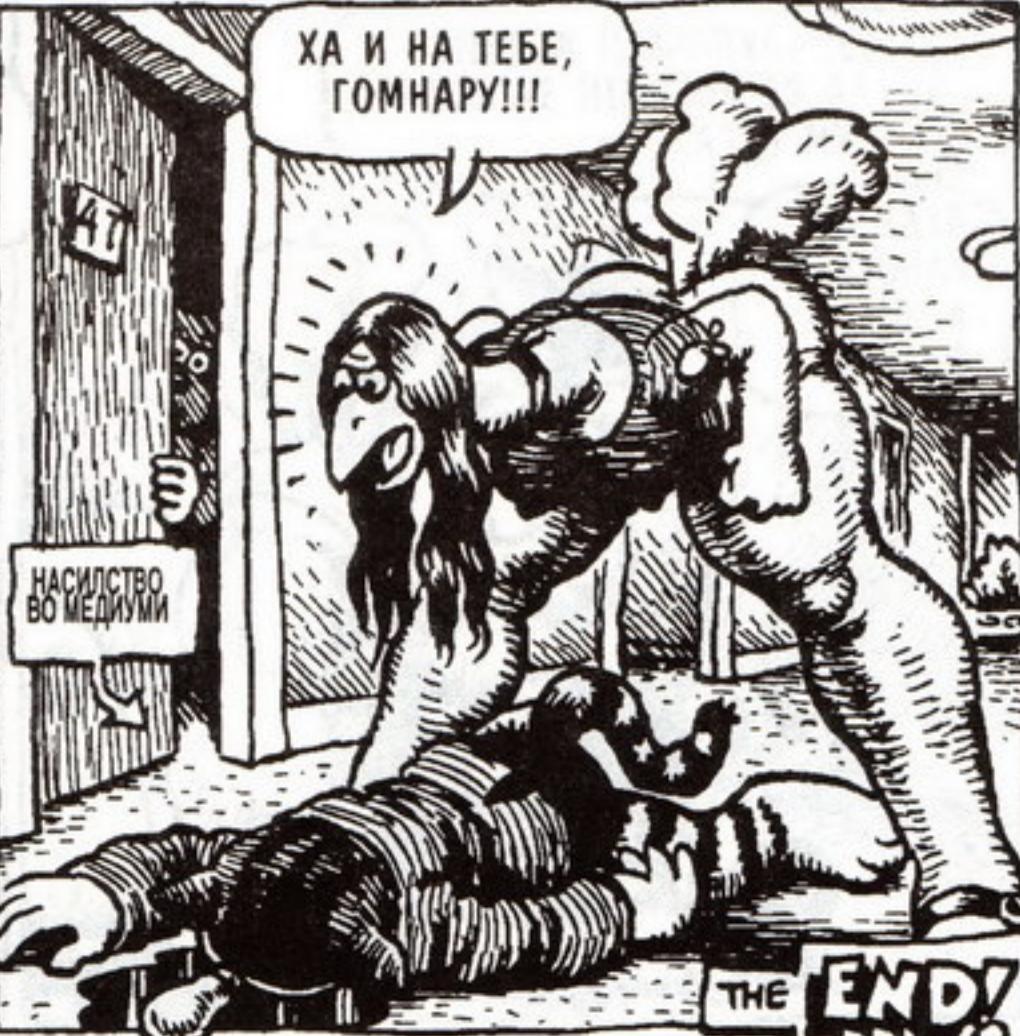
ОХ, НЕ ЈА
КРИЕ СВОЈАТА
ГЛАВА ПОД СТОЛОТ!!!

АНДРЕА ТИ ГЛУПАВ
НОЈУ!
ИЗЛЕГУВАЈ ОД ТАМУ!

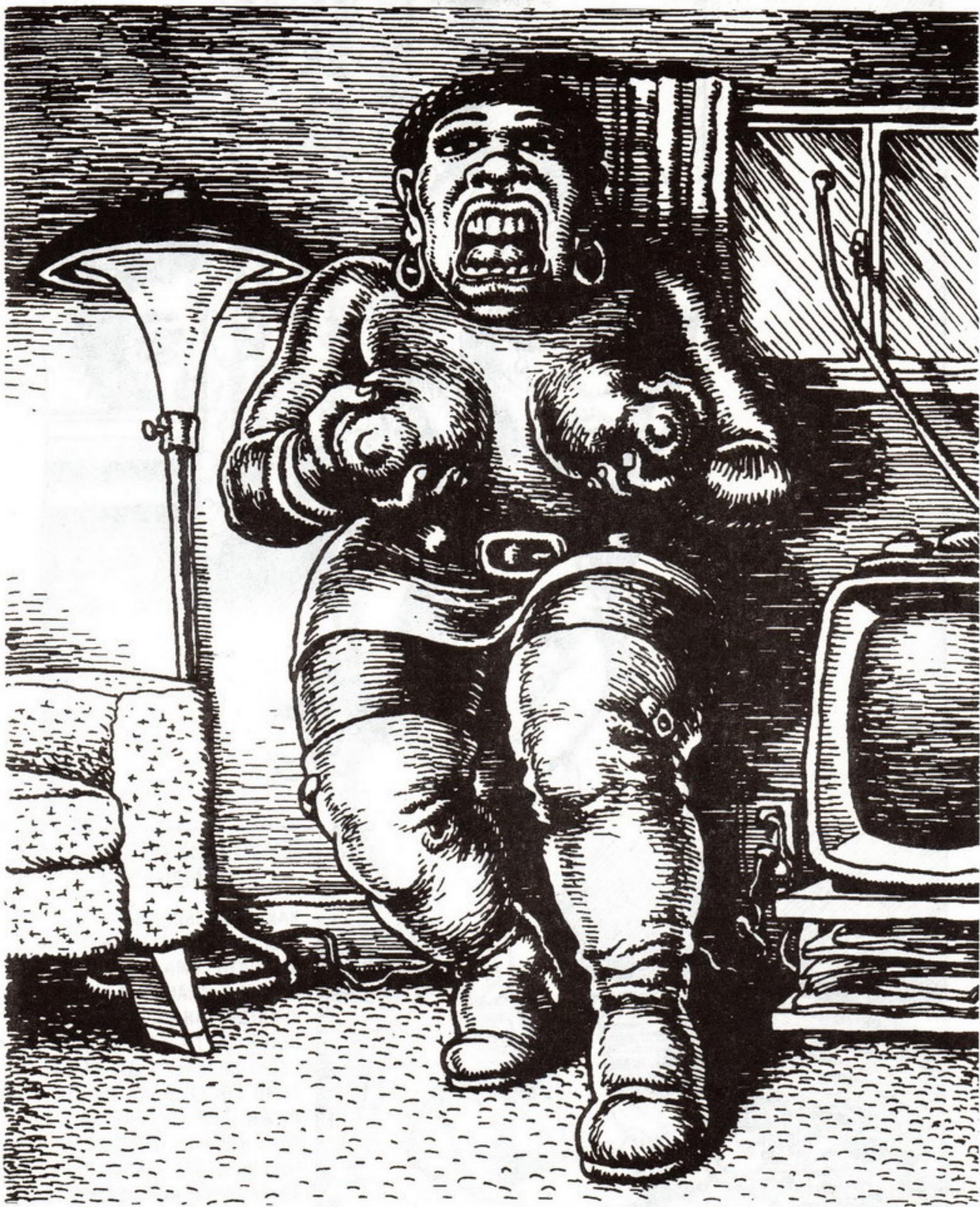
ЕЈ! ГЛУПАЧО!!! АЈДЕ!!!
ДА СЕ ЕБЕМЕ!!! ЗАПАЛЕН
СУМ СЕГА!

АЈДЕ ДА
РАБОТИМЕ,
А, ШТО
ВЕЛИШ?

АНДРЕА И ДВАЈЦАТА
ЗНАЕМЕ ДЕКА ОВА Е
ЕДЕН ОД ТВОИТЕ
НЕВРОТИЧНИ НАЧИНИ
ЗА ПРИВЛЕКУ-
ВАЊЕ НА
ВНИМАНИЕ!!!

КРАМБ ПОРТРЕТИ

ВИЛИ МАЕ ЏЕКСОН

ТАА Е ГОЛЕМА, ЦВРСТА ЦРНОГАЗА РИБА!!! УМИРА ОД ЖЕЛБА ДА БИДЕ
РОБИНКА НА НЕКОЈ БЕЛЕЦ!

"НЕ МОЖАМ ДА НАЈДАМ МАЖ ЗА СВОИТЕ ПОТРЕБИ! НО СЕ УШТЕ
БАРАМ!"

АКО МИСЛИШ ДЕКА СИ ДОВОЛНО МАЖЕСТВЕН БЕЛЕЦ, ДОЈДИ И ЗЕМИ!

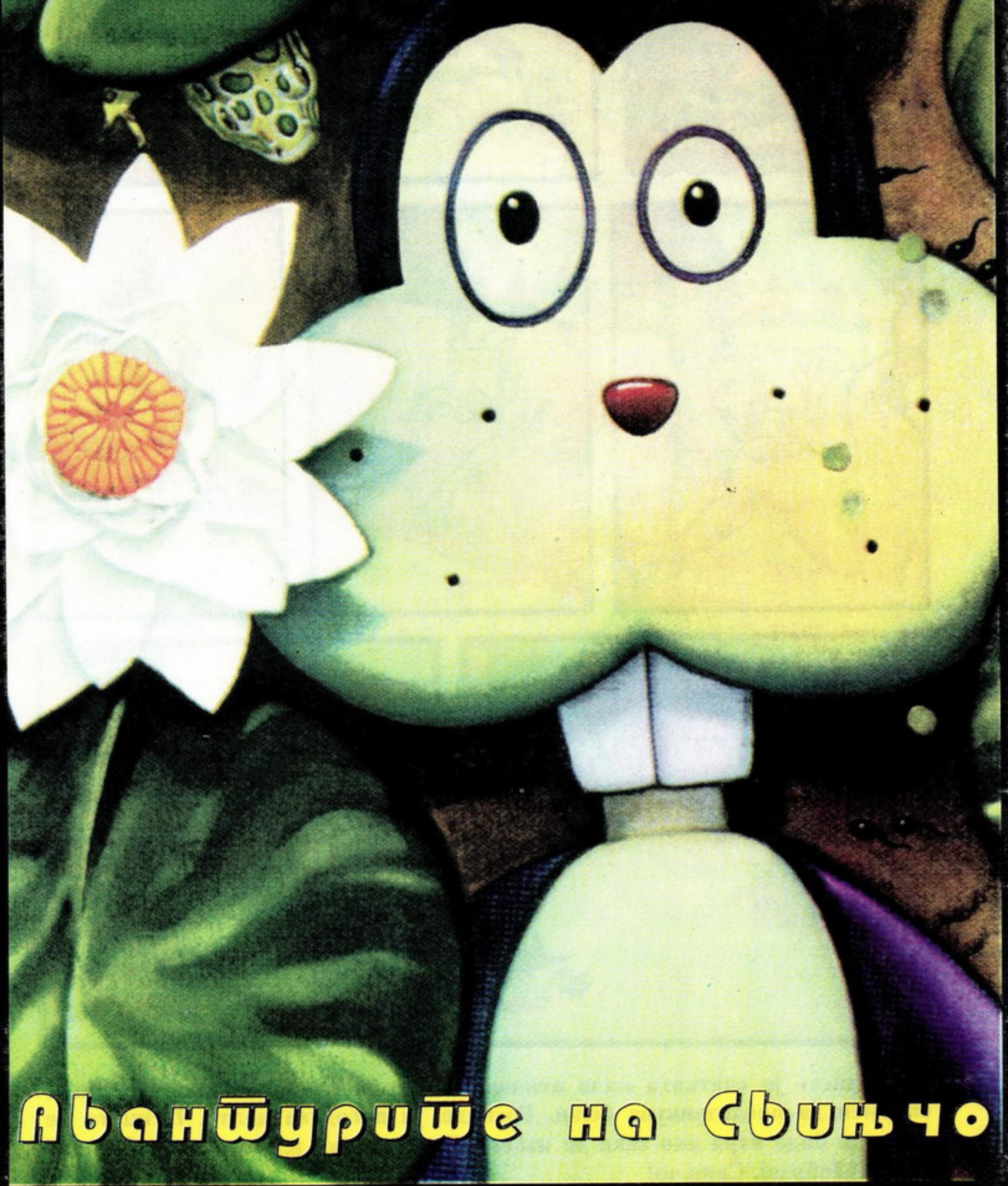

**ПРЕПЛАШЕНАТА
ФРЕНКИ**

ВАКА КОМПЛИЦИРАНО СТВОРЕЊЕ КО НЕЈЗЕ НЕМАТЕ СРЕТНАТО. ИМА САМО 14 ГОД. И ТАКА Е СЛАБА И БОЛНО ЧУВСТВИТЕЛНА!!! ДА ДУВНЕ ВЕТЕР, КЕ ГО ОДДУВА ТОА КУТРО СИРАЧЕ. А ДА ЗНАЕТЕ САМО КОЛКУ СЕ ПЛАШИ ОД МАЖИ! ТАА ИНСТИНКТИВНО ЗНАЕ КАКО КЕ БИДЕ КОГА ГОЛЕМ, ДЕБЕЛ, ЦВРСТ ПЕНИС КЕ ПРОДИРА НИЗ НЕЈЗИНите НЕЖНИ ЛАТИЦИ! МОШНЕ ИНТЕРЕСНО! БИ САКАЛ ДА СИ ПРВИОТ?

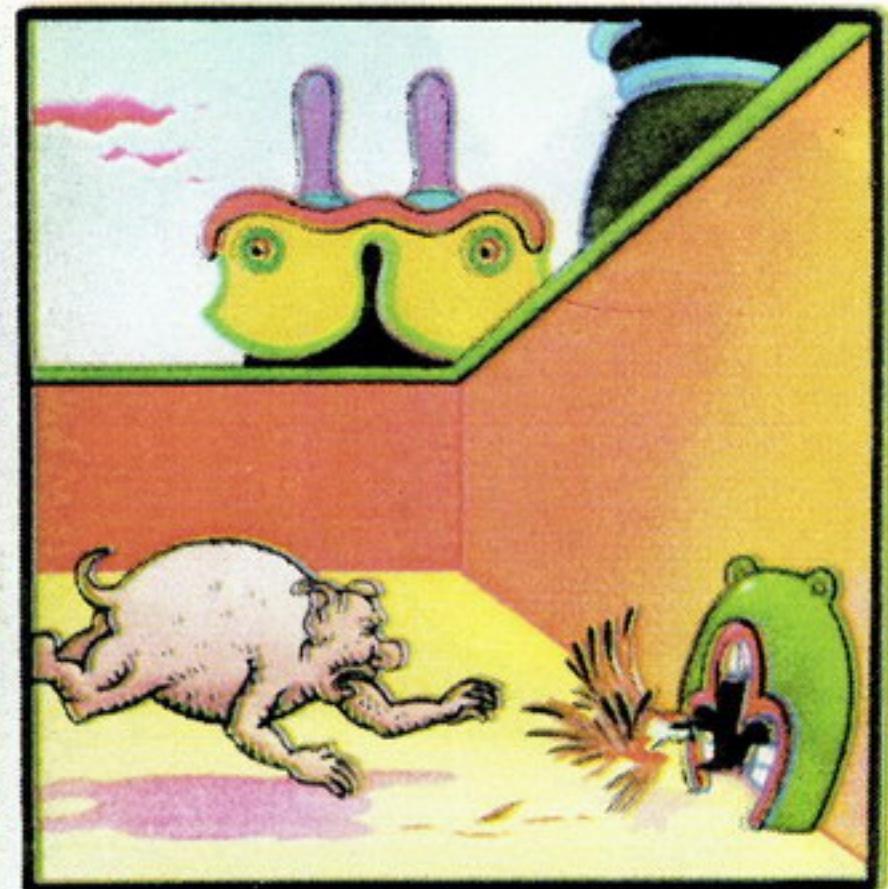
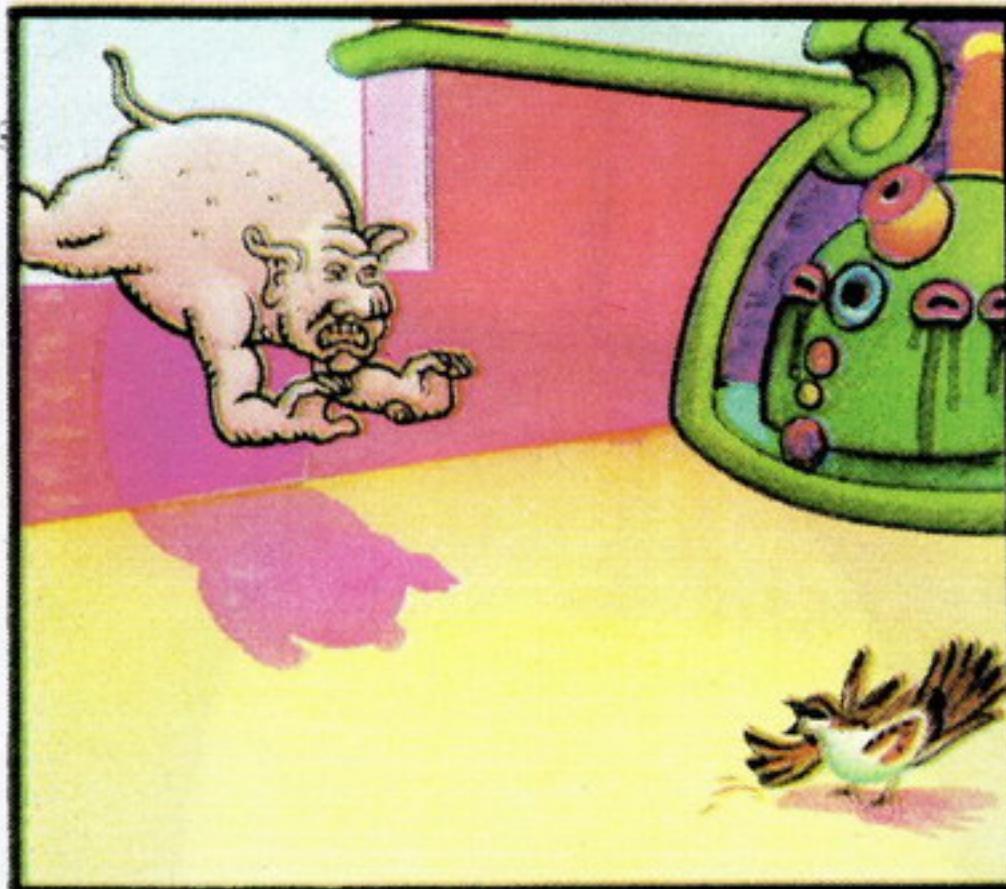
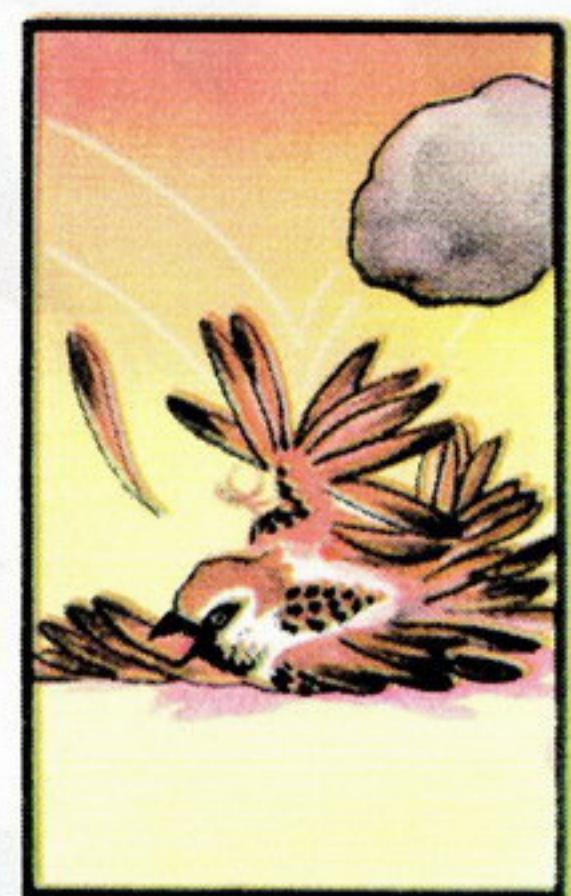
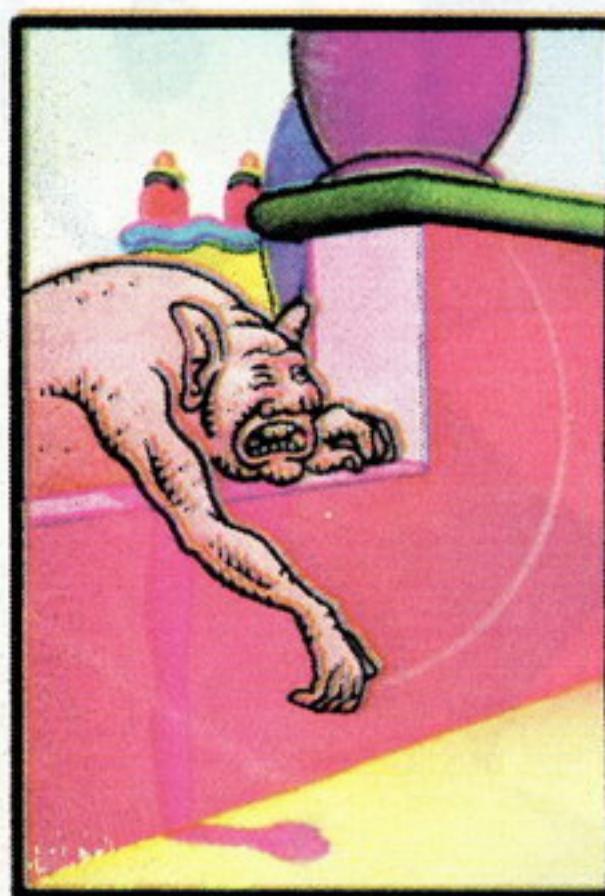
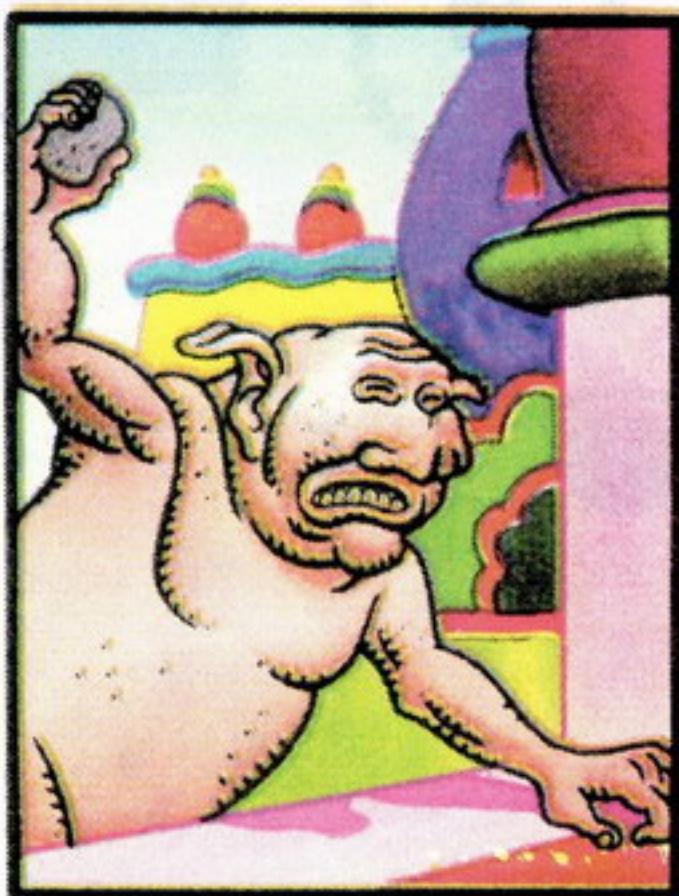
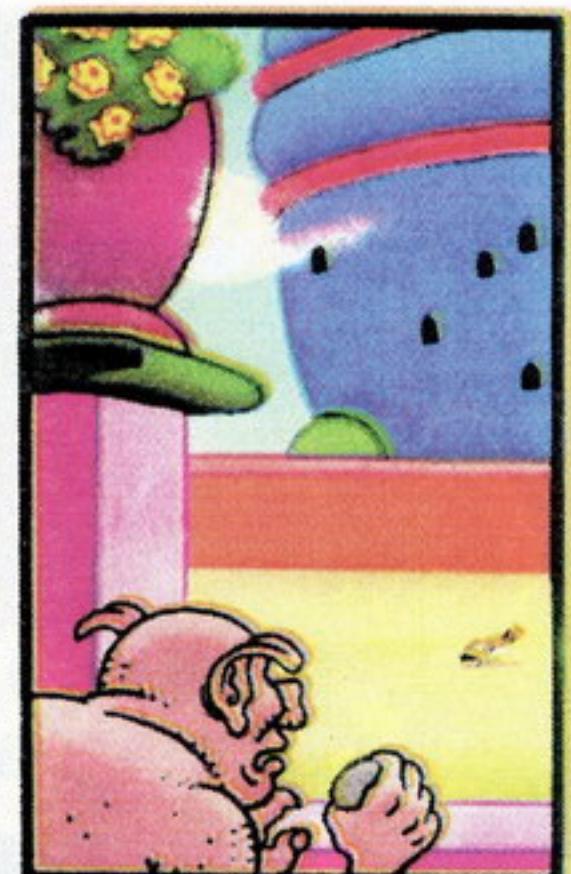
©1972 W. R. CRUMB

Үум ۋۇزىنگ

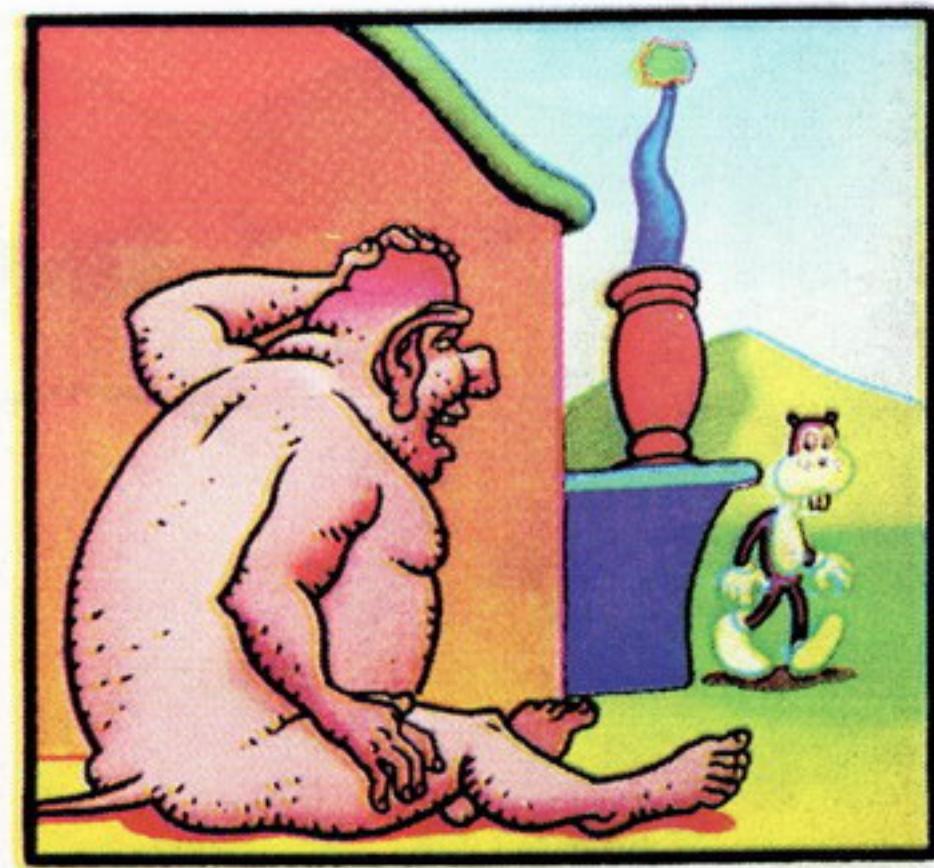
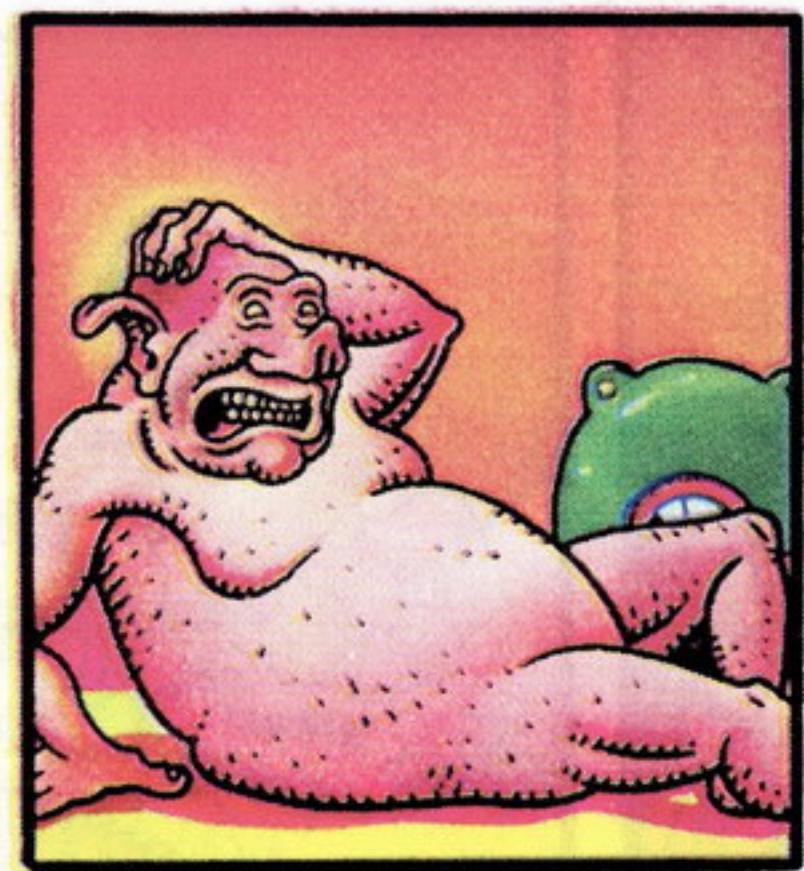
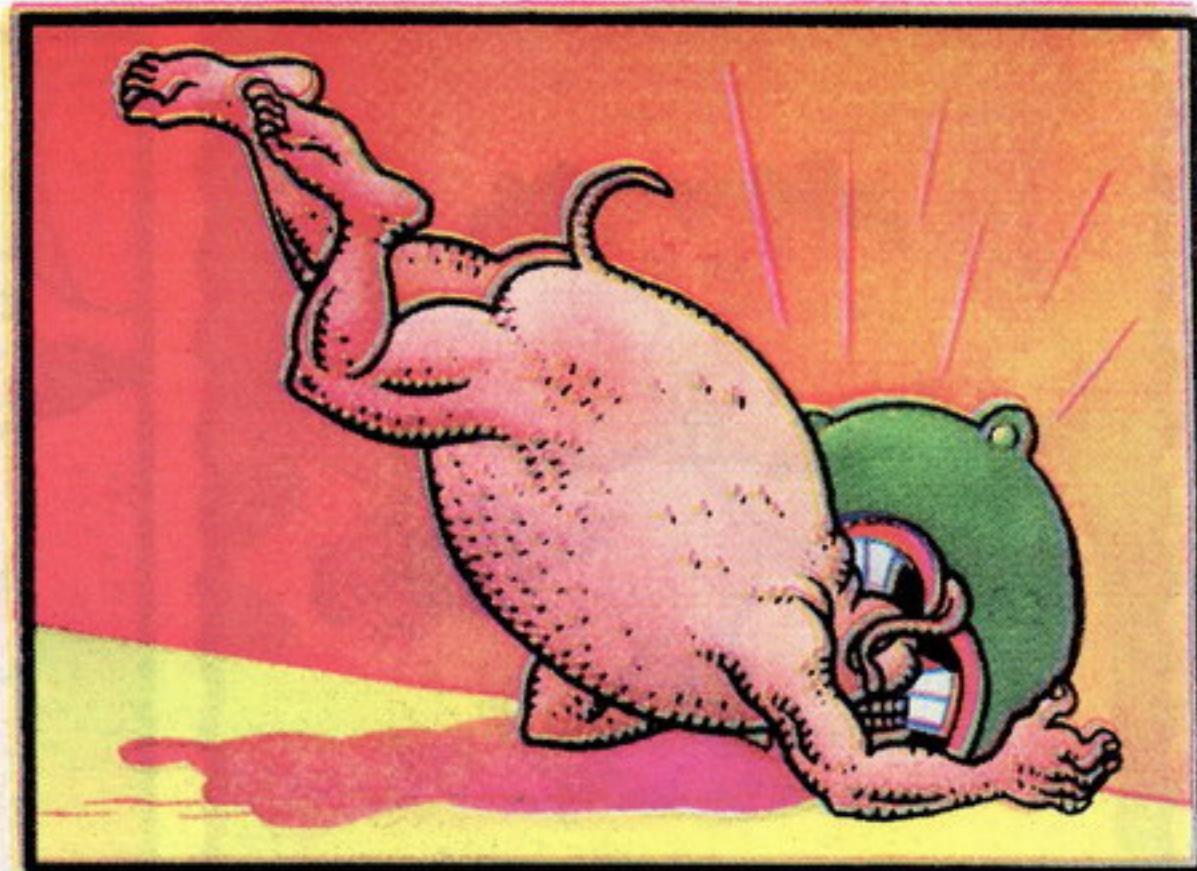

Абданшۇرىشە نا سېىنچە

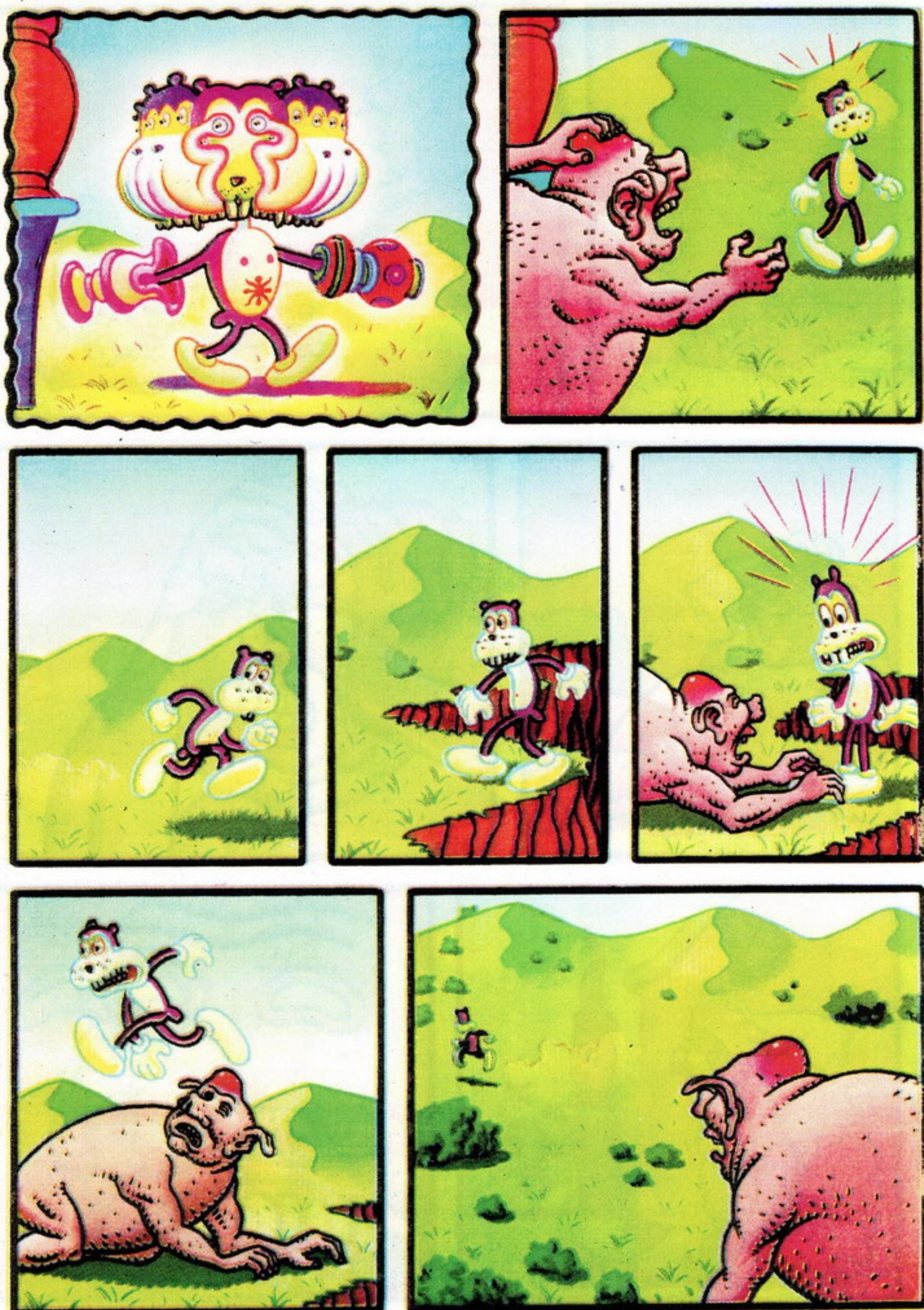
ОПАЧИНАТА НА СВИЊЧО

Погледнете ја слатката мала птичка! Еве го и Свињчо, како и обично, спремен да предизвикува бељи. Господе, ја погодува целта. Птицата ќе мора да биде итра ако сака да избега. Ете ја, како влегува во одводната цевка. Побрзај, Свињчо!

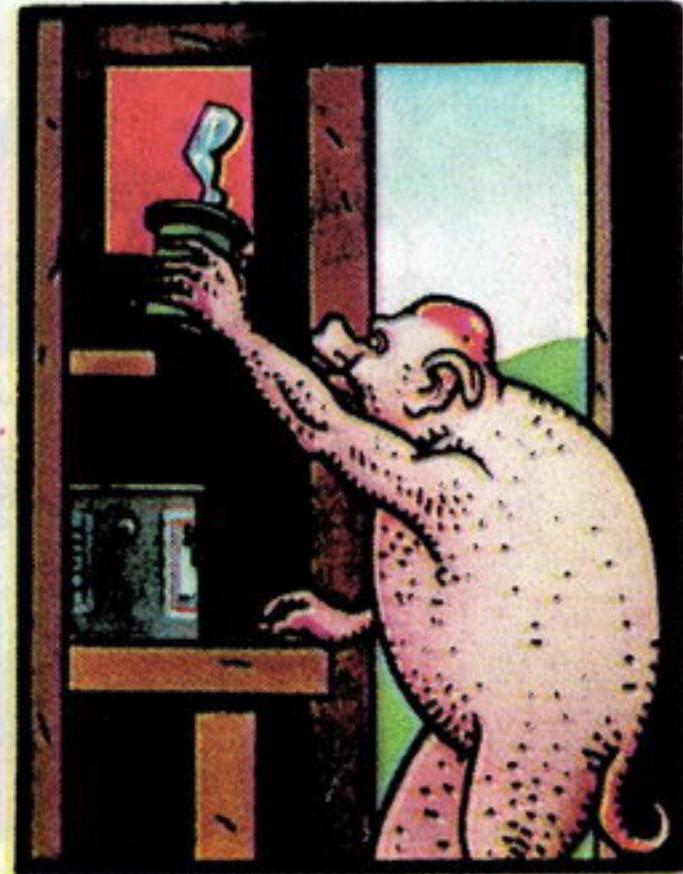
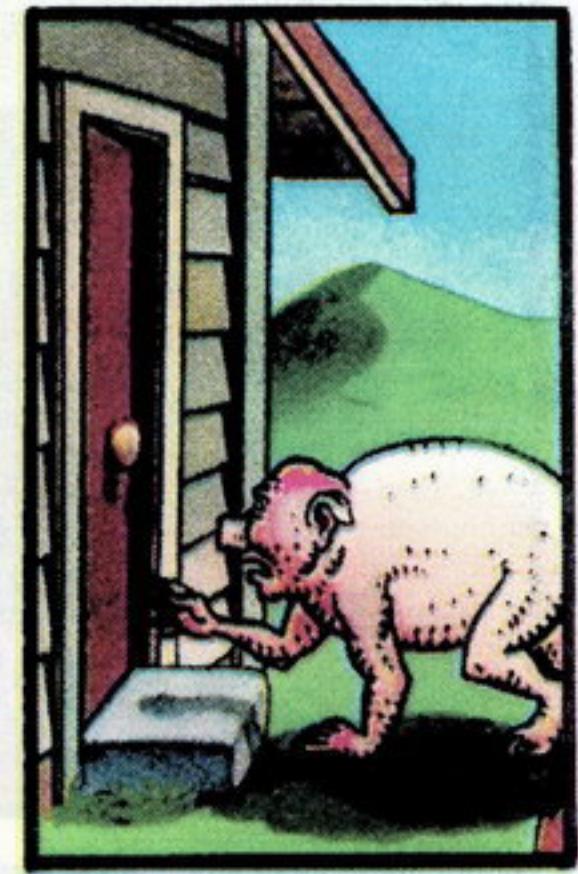
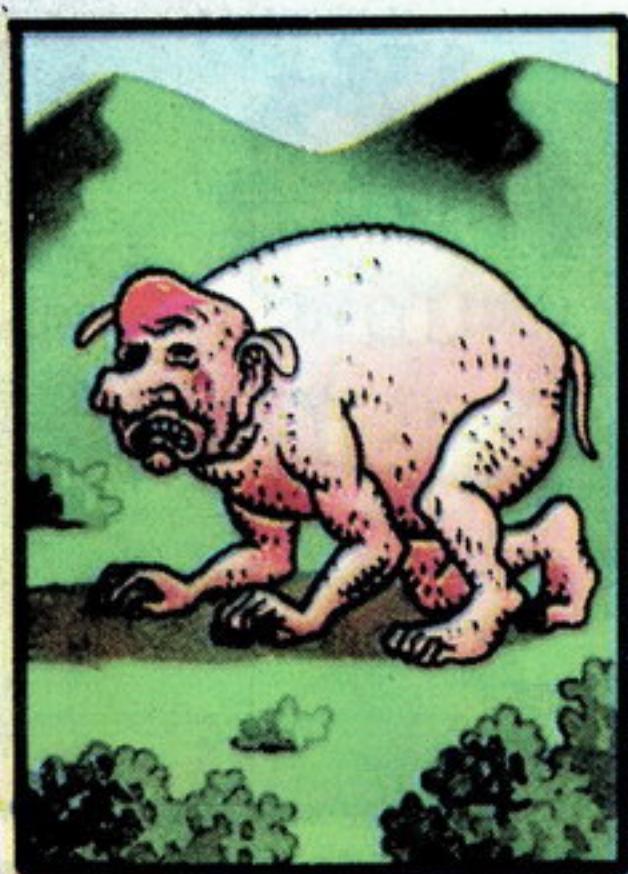
Проклетство! Птицата избега. Кутриот Свињчо! Колку сакаше да ја фати птицата што не можеше да закочи на време. Колкава џмучка си доби! Сигурно си ја скрши тиквата. Оф! Гледајте, Франк си поминува. Свињчо го гледа на чуден начин.

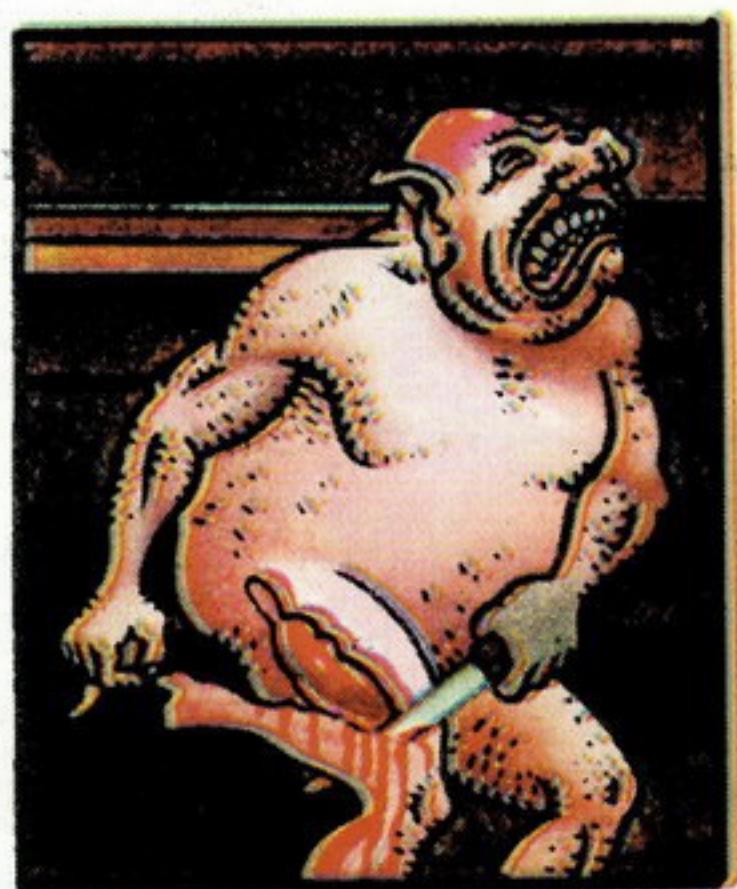
А не е ни чудо! Цмучката му го пореметила мозокот на Свињче, и го гледа Франк како никој до сега. Обземен од болка и конфузија тој мисли дека Франк доаѓа од рајот. Тој посакува да разговара со Франк и да му се поклонува. Можеби мисли дека Франк може да ја тргне болката од неговата глава. Ама Франк не сака да чве и бега.

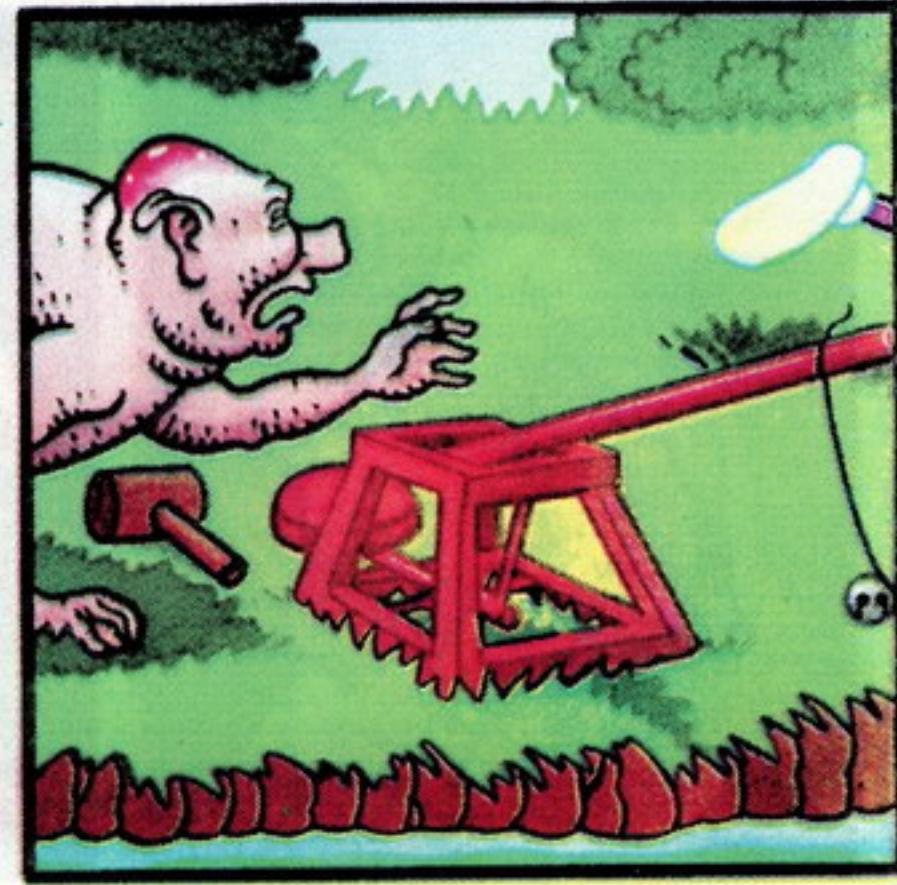
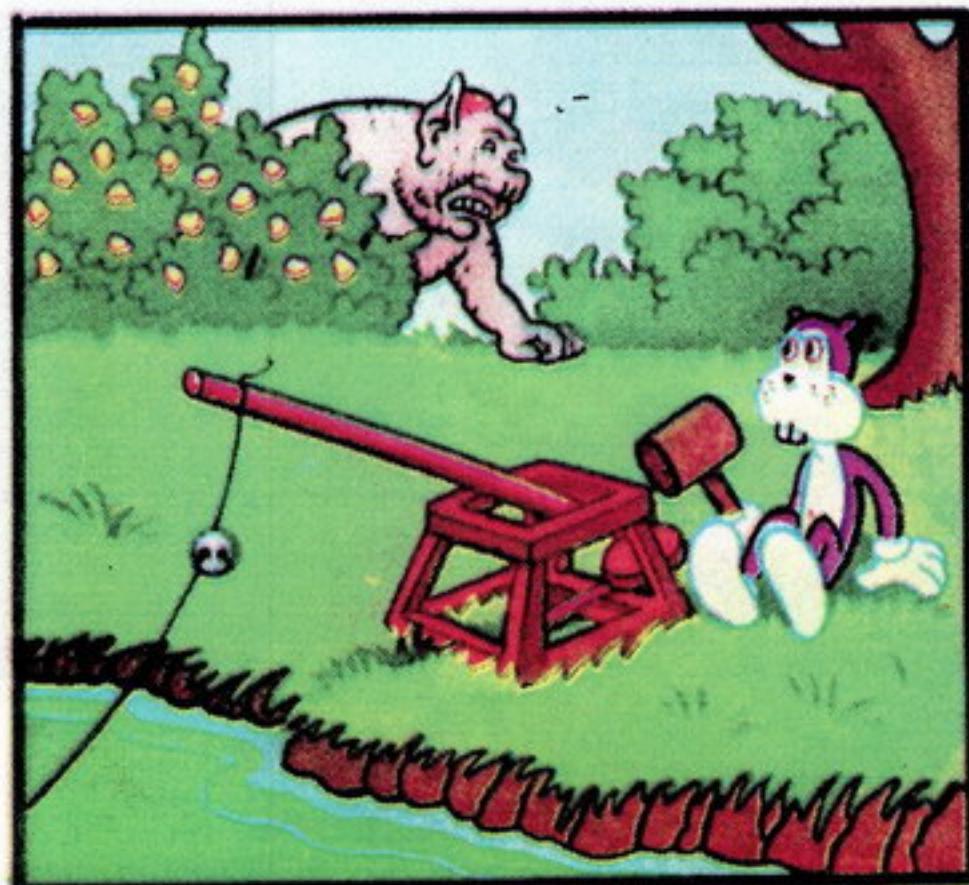
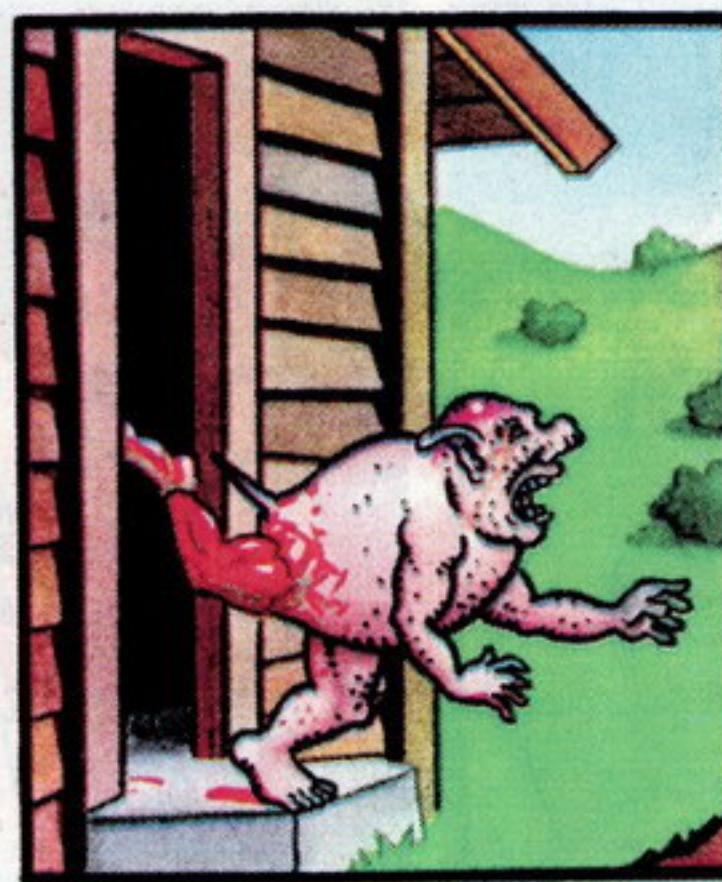
Кутриот Свињче! Во тој момент сфаќа дека има човечки раце, за да си изгради своја реалност! Набрзина прави керамичка фигура во облик на Франк. Тој ѝ се моли на фигурата. Неговиот повреден ум си игра со него, и тој се плаши и минува мистериозна ноќ, во болка тркалајќи се по подот и молејќи се.

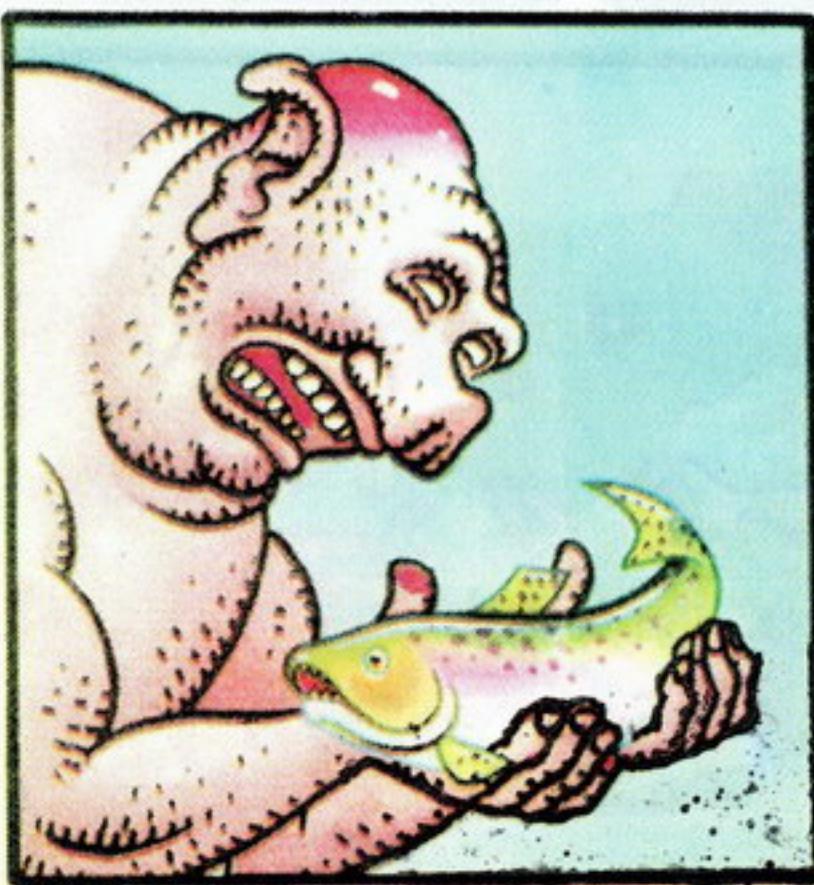
Откако се раздени Свињче има чувство дека поминал цела вечност во пеколот. Тој бесцелно ползи додека не наиде на мала шупа. Можеби е Франк внатре! Не е, нема ништо освен некои обични работи. А, што е ова? Остаток од спортски трофеј. Од фигурата останала само една хромирана нога.

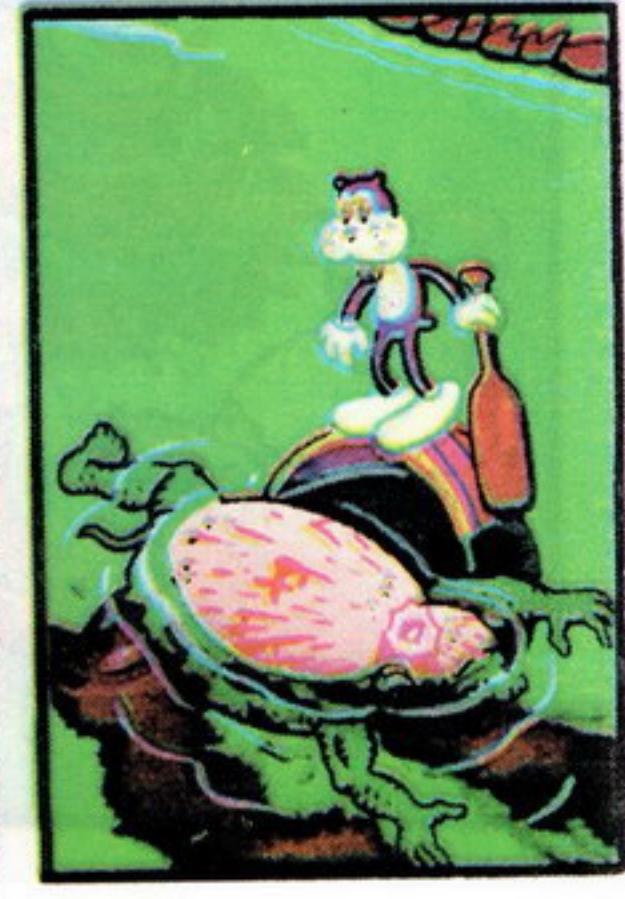
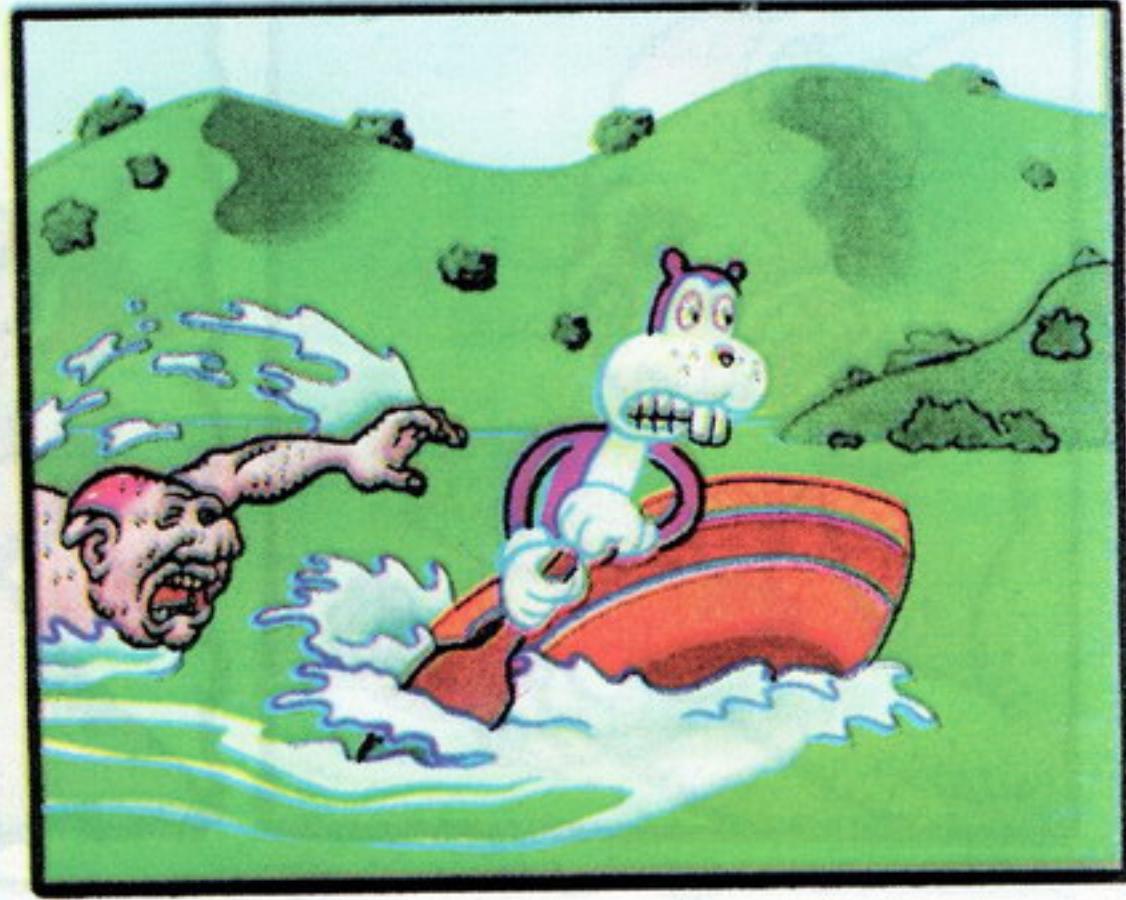
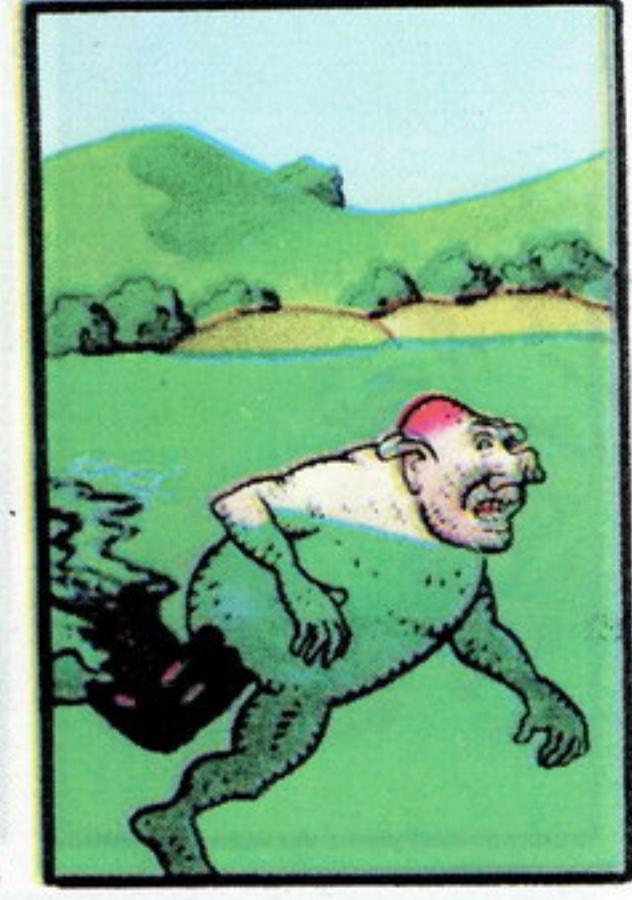
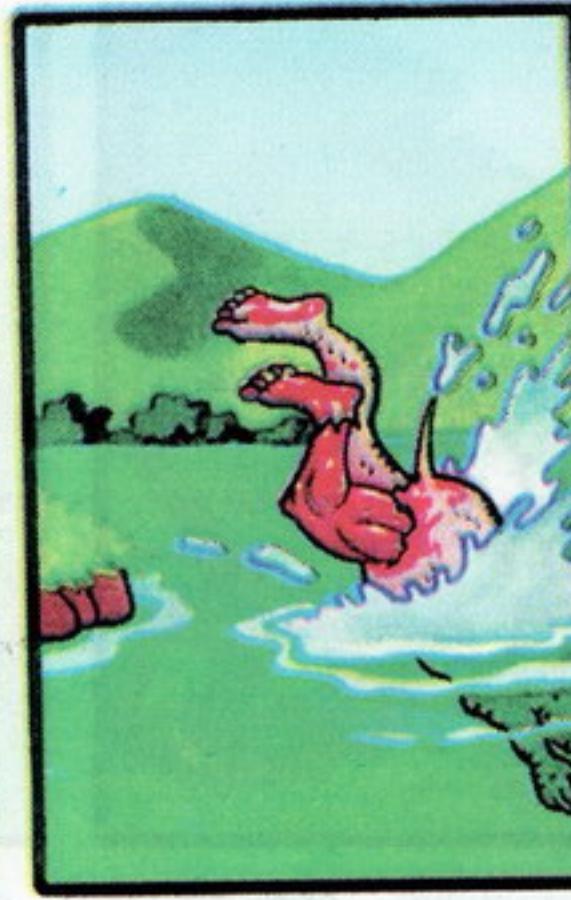
Навистина е восхiten од ногата, иели? Има и еден литар сребрена боја. Што сега? Наеднашдоби прекрасна идеја. Тој сега... Се прашувам што сé се случува надвор. Би сакал да можеме да погледнеме низ прозорецот. Колку ли зрица ориз има во една врека.

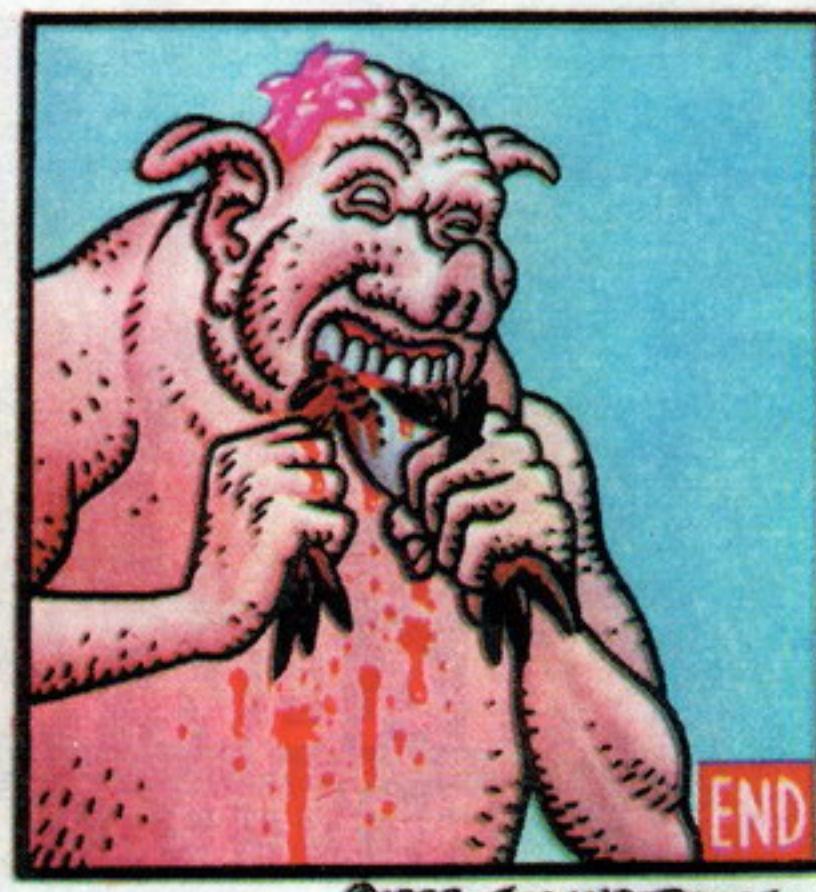
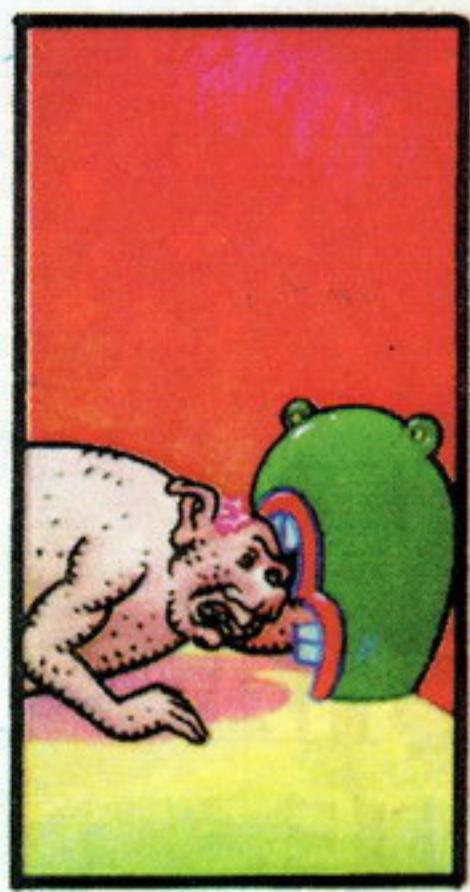
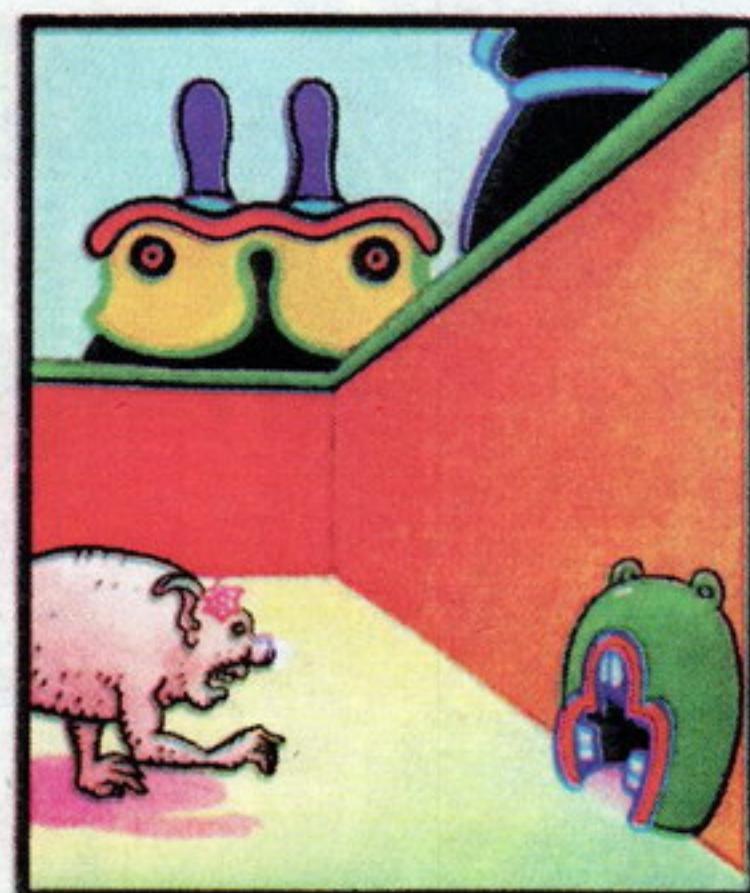
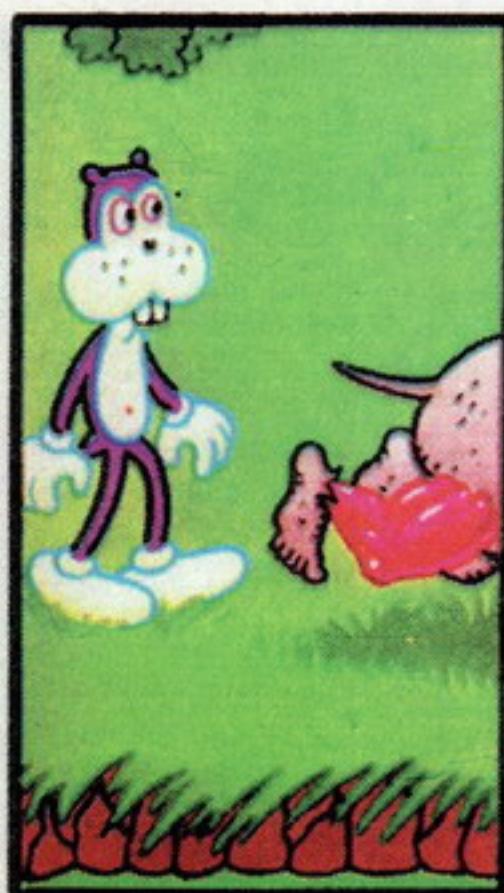
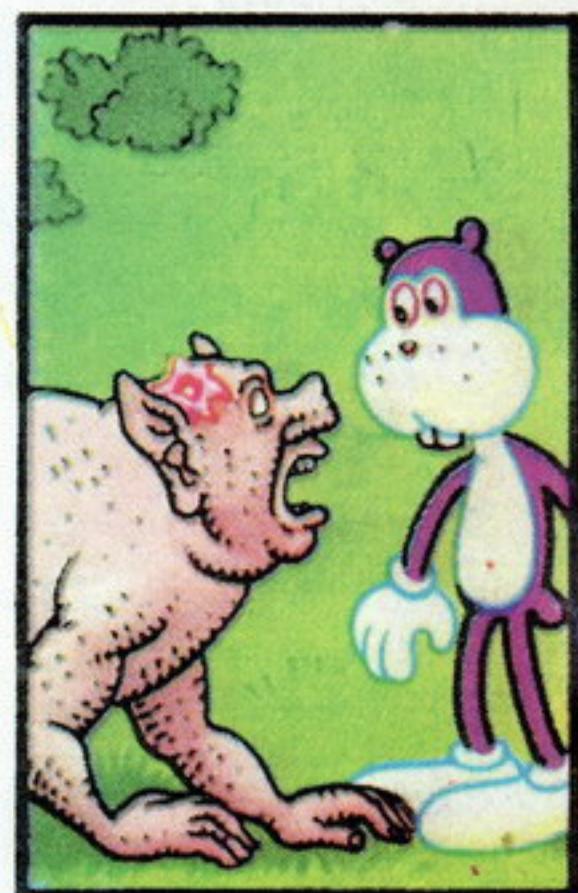
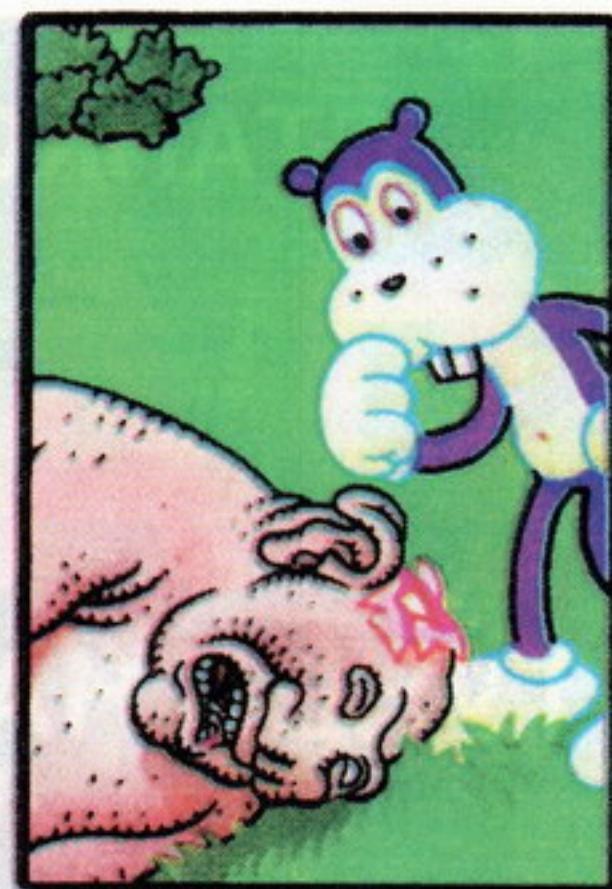
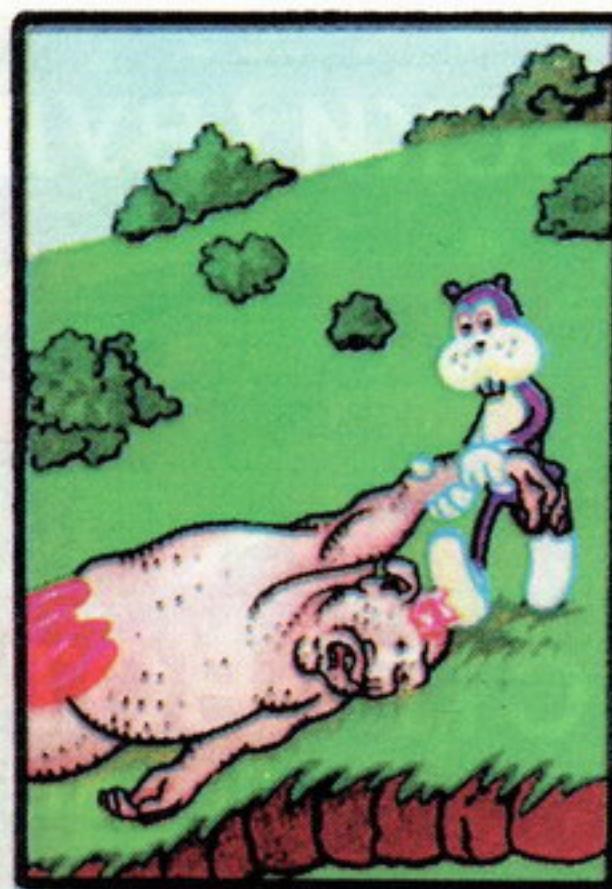
Сега тој... Боби си ги преместува играчките. Ги става во кутија за да може да ги влече, но беше многу тешко да се придвижи кутијата. Од кутијата почнаа да растат корења. Сега Свињче ја напушта шупата. Неговата идеја не испадна башнајсјајна. Погледнете! Тоа е Франк! Каква е таа спрата? Врати се Франк!

Му се чини на Свињче дека чеканот треба да се употреби на дискот. Го пробува тоа и фаќа рипче! Какво изненадување! Каква Риба! Умот пак почнува да го мачи. Не е спремен баш за вакво искуство.

Ах! Внатре во свежата вода! Здраво Франк! Но изгледа Франк нема што да му каже на Свињче. Свињче, немој да му досагаш! Франк станува нервозен кога е во тесно. Ете гледаш! Веслото се спушта право врз крвавиот плускавец на Свињче! Бам! Каква врева! Како коњ кога ќе експлодира.

©1993 Jim Woodring

Додека Свињче си дреме, Франк го извлекува на копно. Свињче има голема дупка во главата! Гледајте! Се разбудил и пак заличува на стариот добар Свињче. Но дали е страшливоста причината што истро бега? Не! Има недовршена работа. Добриот стар Свињче!

СТАНКОВСКИ / ВУЛКАНСКИ

ЛАБРИС

ТУНЕЛ НА СТРАВОТИ УЖАСОТ

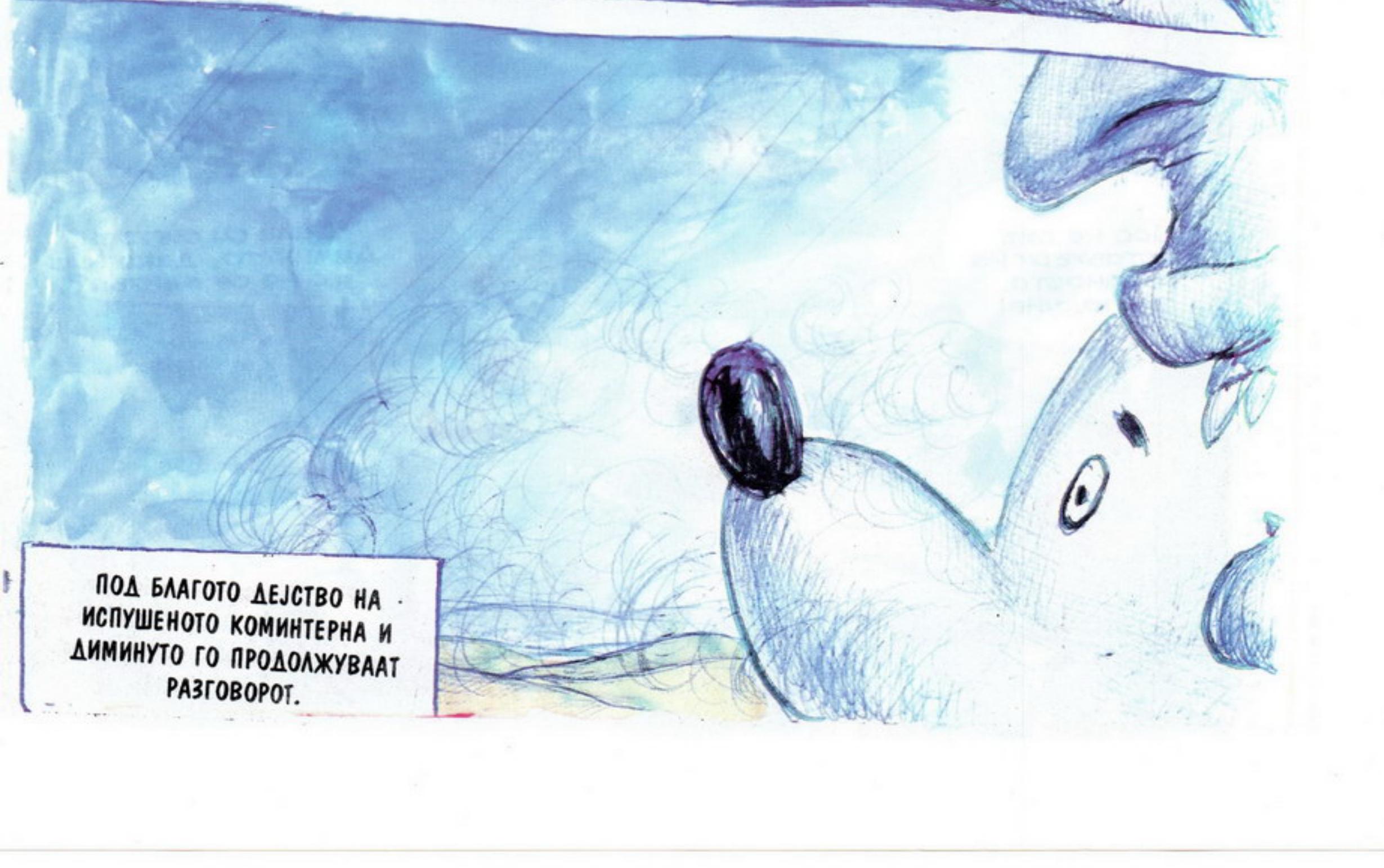
(ТРЕТО ПРОДОЛЖЕНИЕ)

НАЦИ КОМИНТЕРНА
ВО ГРАДОТ НА ЖЕНите,
ВО ЕГИЗОДАТА:

ТРАНСФОРМАЦИЈА!

Ние живееме,
господине,
теориски, во третиот
степен на реалност
што се нарекува -
хиперреалност.
Ништо не се менува.
Револуциите само ги
раздвојуваат
степените.

Имам чувство
како нешто да
се промени?

ПОД БЛАГОТО ДЕЈСТВО НА
ИСПУШЕНОТО КОМИТЕРНА И
ДИМИНУТО ГО ПРОДОЛЖУВААТ
РАЗГОВОРОТ.

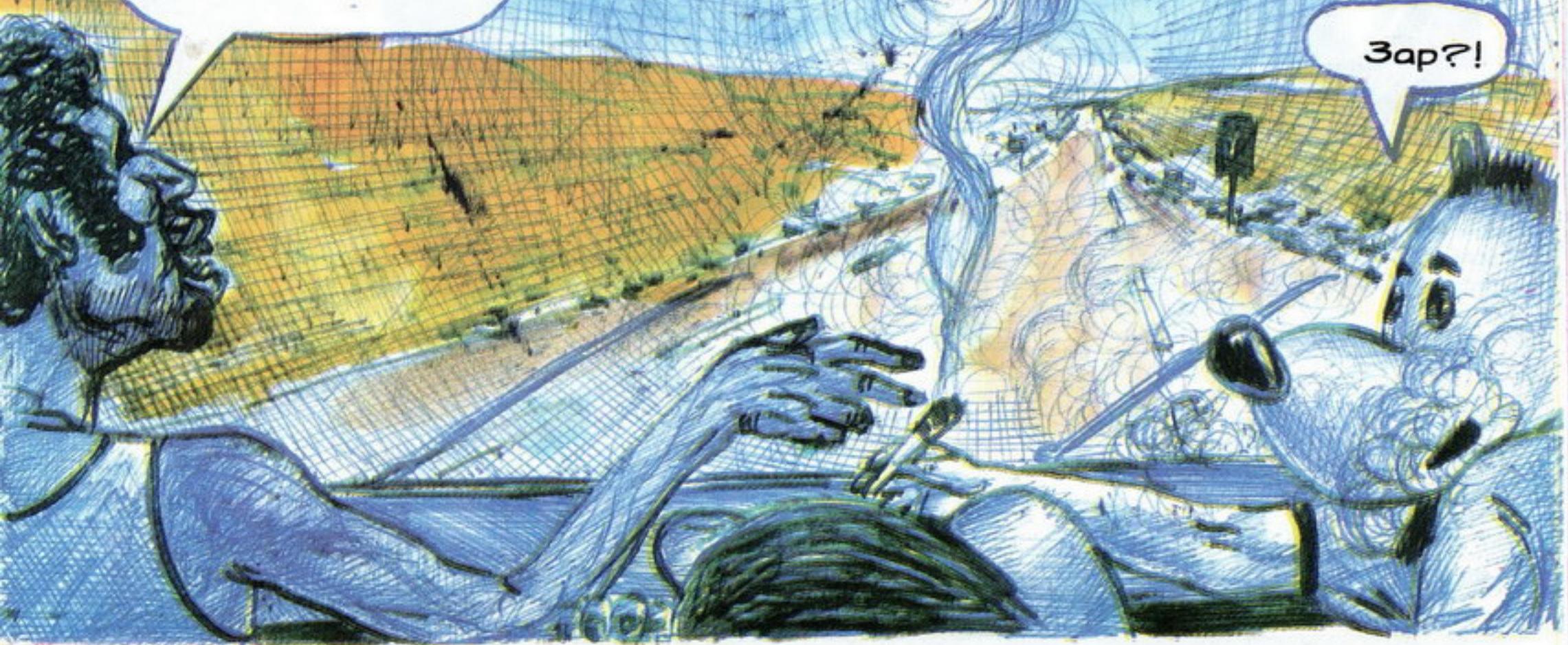
Јас не сум
доставувач на
реалноста,
господине!

Дали си сигурен,
Диминуто, дека ниш-
то не се менува?

"Треба да се
изчислат алузиите на
мисливото кое не
може да биде предо-
чено... Треба да се
одбие утехата на
добрите облици,
консензусот на
вкусовите што би
допуштил заеднички да
се доживее копнекот
по невозможното".

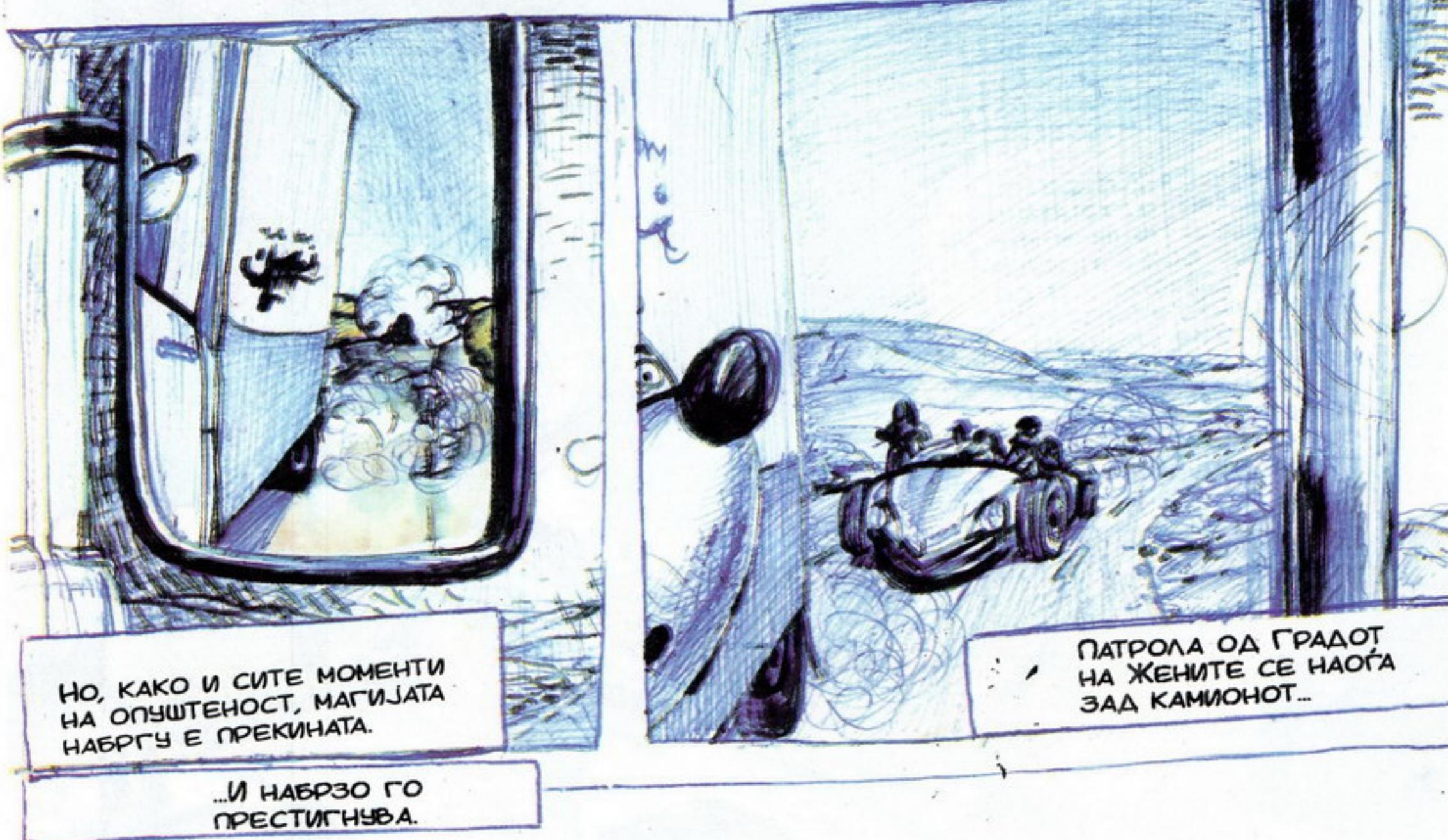
Зар?!

ВО ВНАТРЕШНОСТА НА (ПЕРМУТАБИЛНАТА!) НАКЛОНЕТОСТ КОН ОБРАЗУВАНИОТ ЦРНЕЦ, НАЦИ УВИДУВА ДЕКА "ПОМЕГЧУ ДВАТА СТЕПЕНИ НА РЕАЛНОСТ", ОНОЈ НА ВЛИВАЊЕТО "КУЛТУРА" НА КАУЧОТ (ОД КАДЕ ШТО Е ПОМЕСТЕН) И ОВОЈ УПАД ВО ОПАСНИ МИСТЕРИИ (КАДЕ ШТО Е ДОНЕСЕН) ВСУШНОСТ НЕ СЕ НАОГА НИШТО!

ДОДЕКА ХЕДОНА СПИЕ...

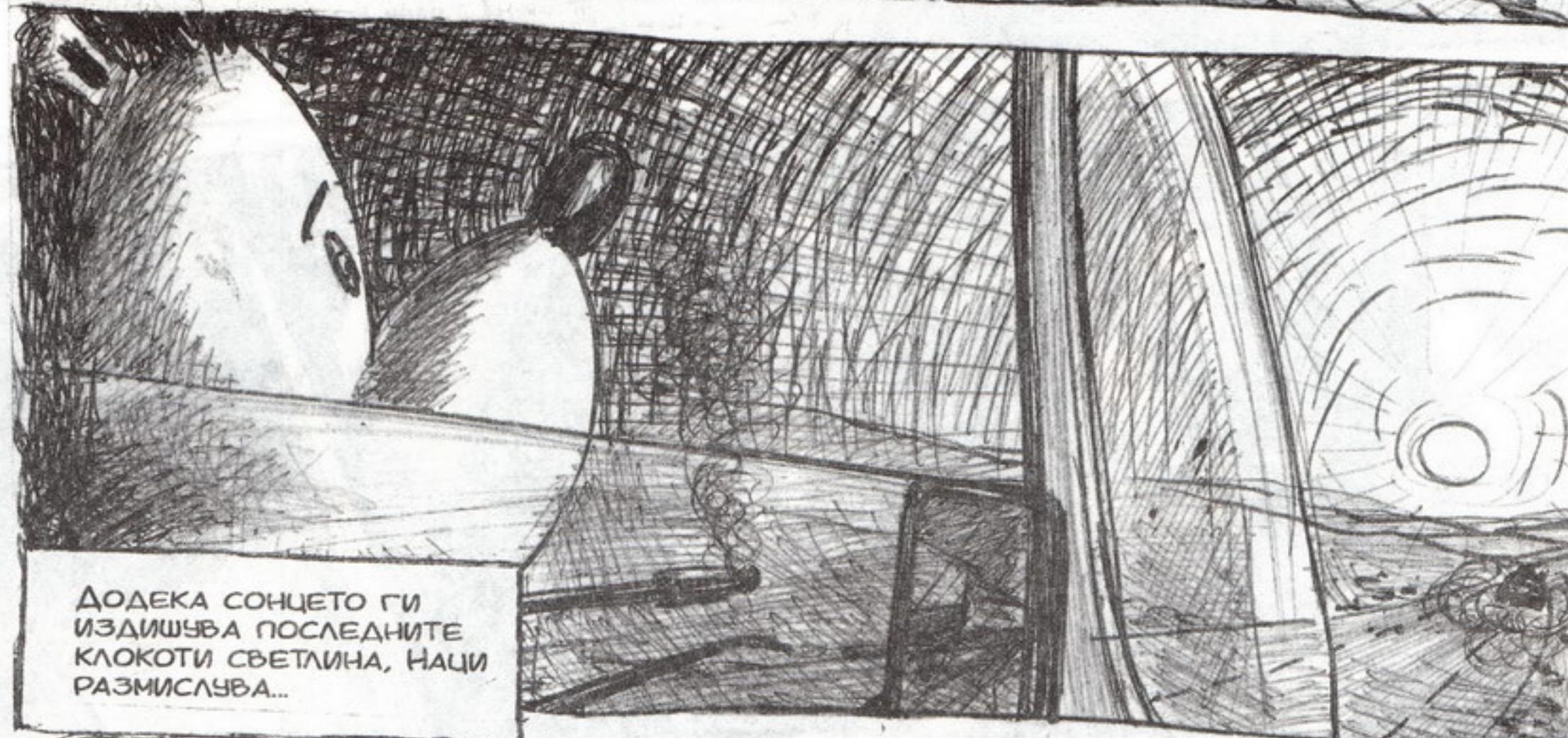
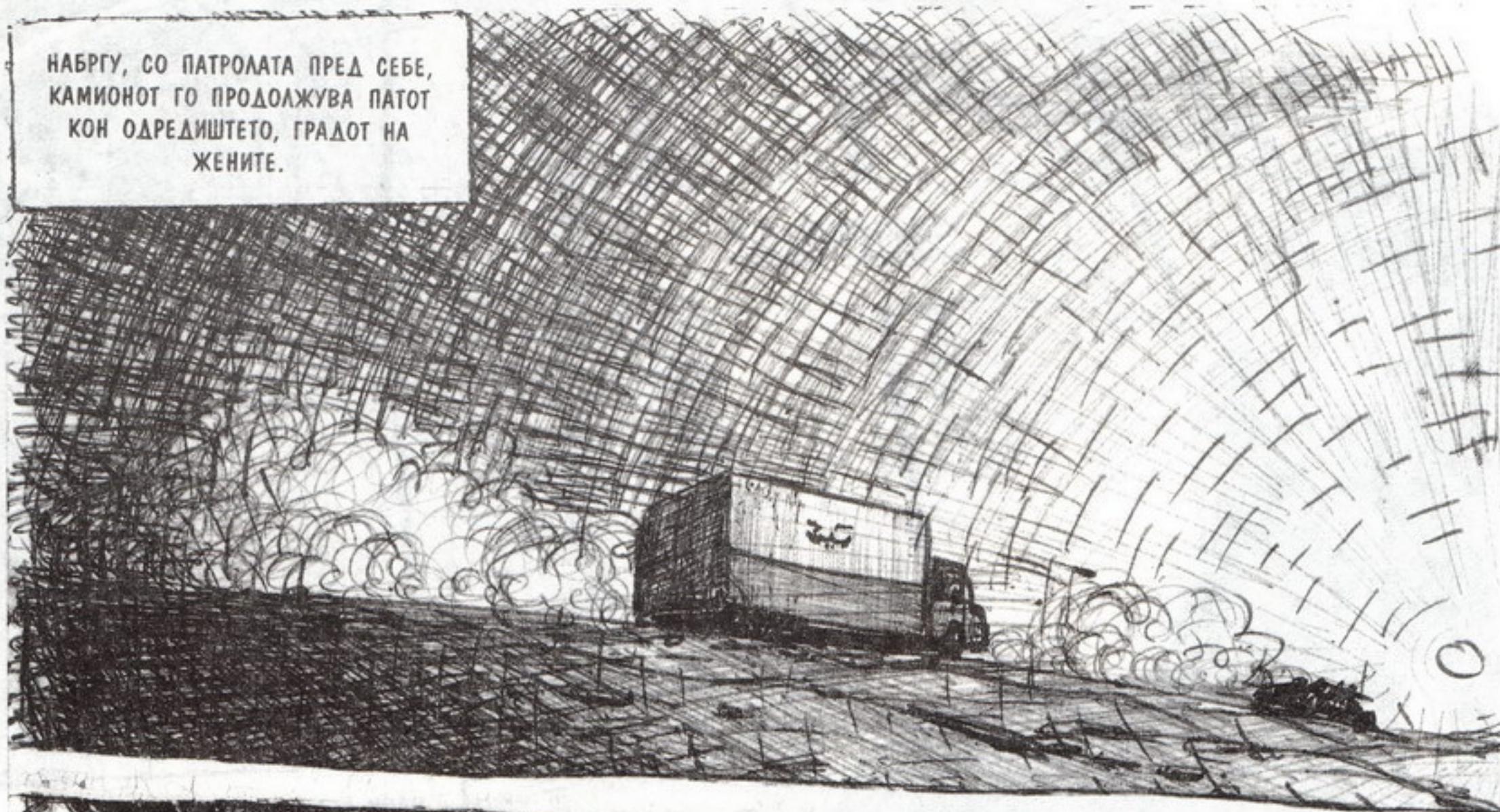
Здраво. Се викам Лабиа.

Наци срамежливо отпоздрявува, се уште помалку збунет...

А ние, Диминуто се гледаме...?

Во мрак, душо! Како школки што се отвораат само во темнина!

НАБРГУ, СО ПАТРОЛАТА ПРЕД СЕБЕ,
КАМИОНОТ ГО ПРОДОЛЖУВА ПАТОТ
КОН ОДРЕДИШТЕТО, ГРАДОТ НА
ЖЕНите.

ДОДЕКА СОНЦЕТО ГИ
ИЗДИШУВА ПОСЛЕДНИТЕ
КЛОКОТИ СВЕТЛИНА, НАЦИ
РАЗМИСЛУВА...

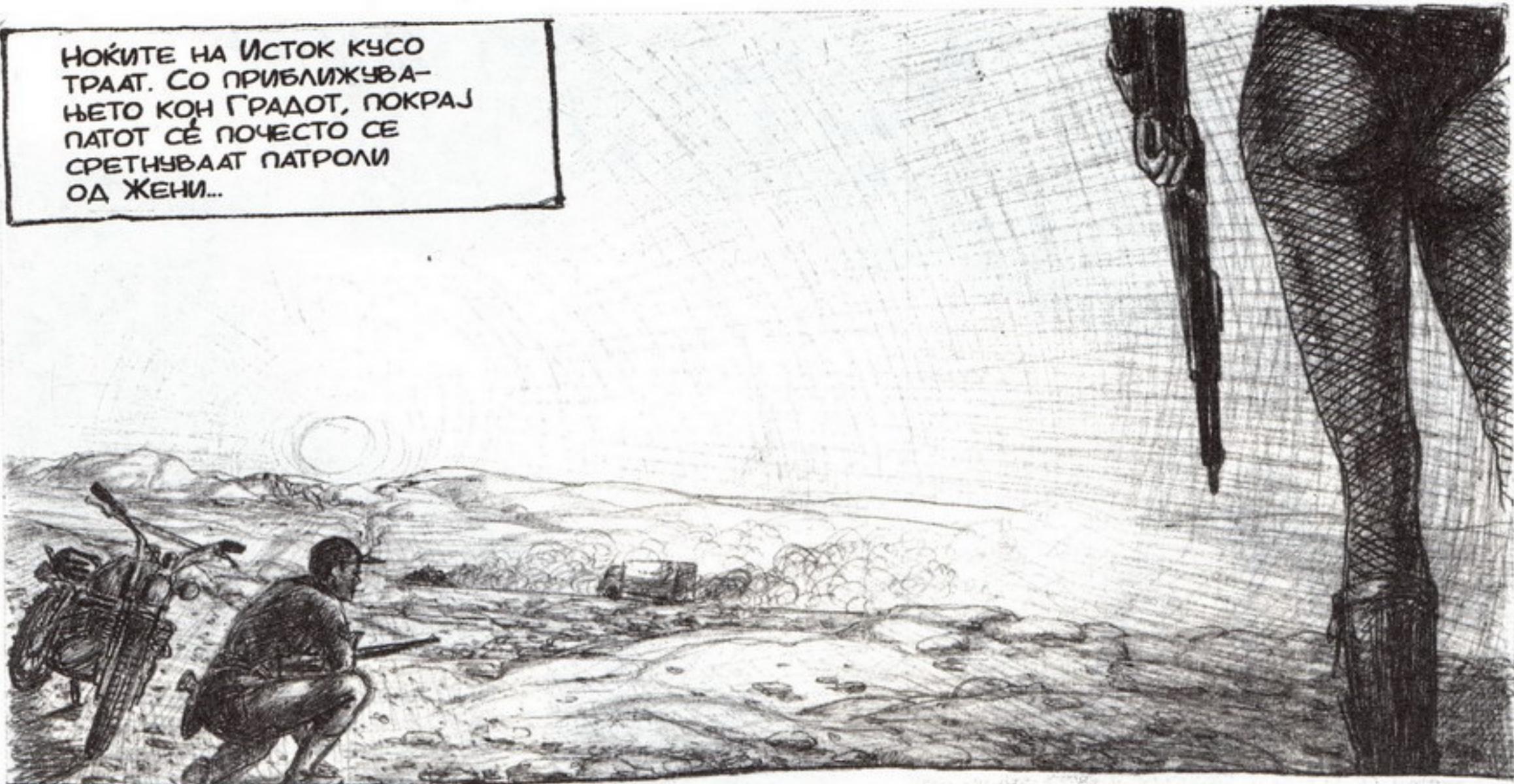
"Постои еден единствен
миг на самракот кога
сите птици веќе се
спуштиле, а ниеден
лилјак се уште не
полетал..."

УMOREN ОД СЕ, ДОДЕКА
ПОСЛЕДНИТЕ ЧЕСТИЧКИ ОД
ПОЈАВИТЕ МУ ИСТЕКУВААТ
НИЗ ОЧИТЕ, ДЕТЕКТИВОТ
КОМИТЕРНА ЗАСПИВА...

НОКИТЕ НА ИСТОК КУСО ТРААТ. СО ПРИБЛИЖУВАЊЕТО КОН ГРАДОТ, ПОКРАЈ ПАТОТ СЕ ПОЧЕСТО СЕ СРЕТНУВААТ ПАТРОЛИ ОД ЖЕНИ...

...КОИ ВНИМАТЕЛНО ГО НАБЛУДУВААТ ПАТОТ...

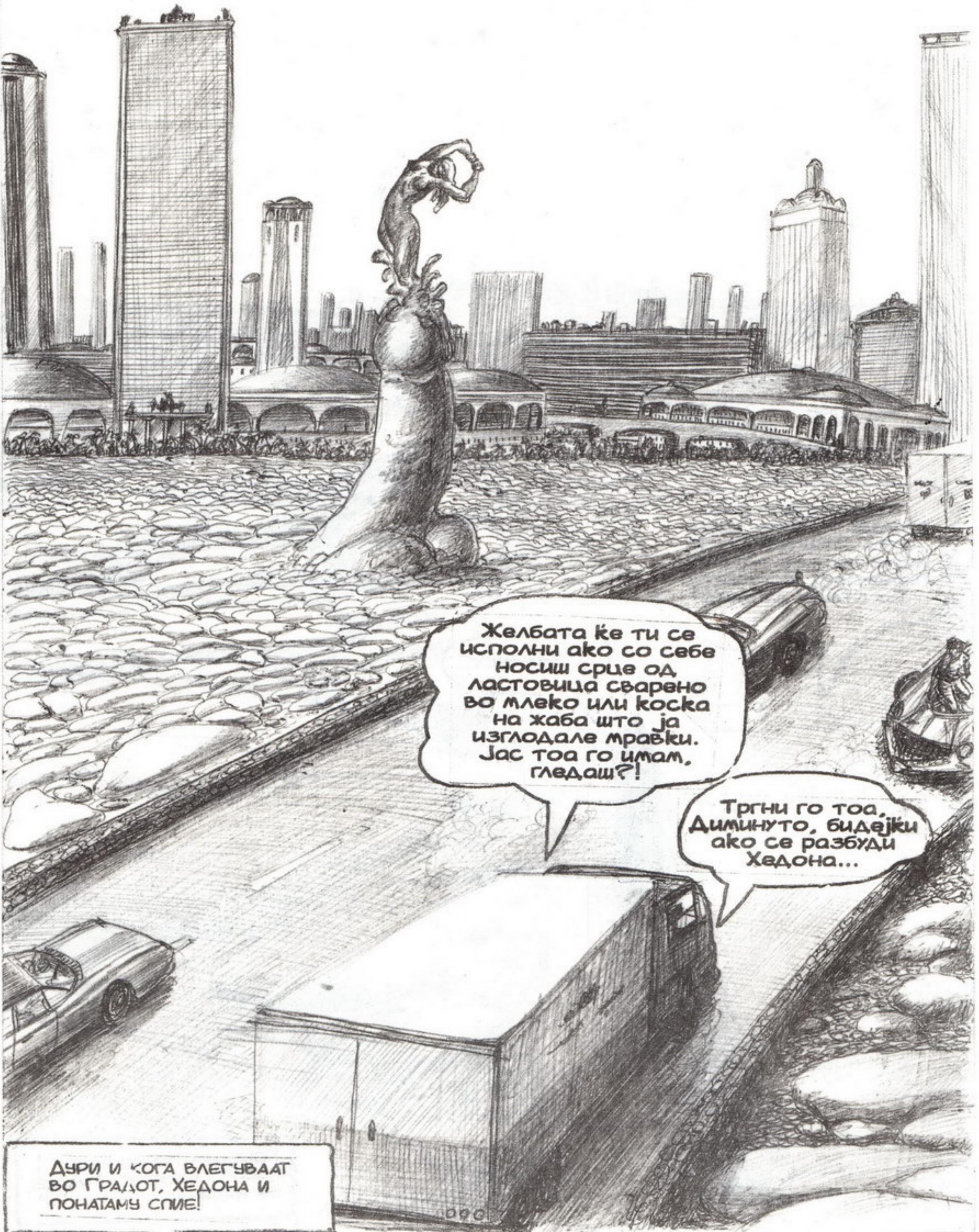

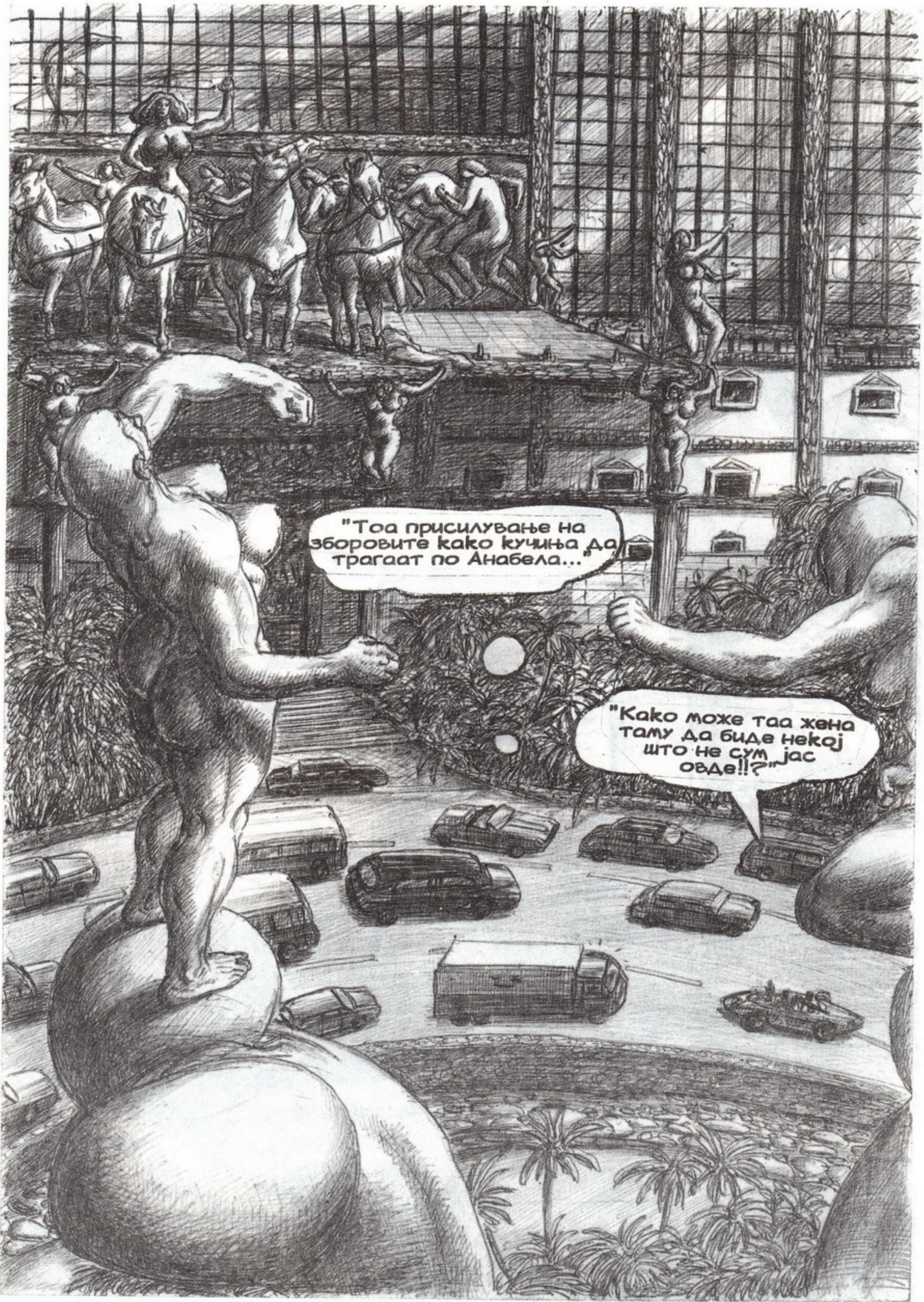
...МИРНО ПРОПУШТАЈКИ ГО ПОЗНАТИОТ КАМИОН СО СКАПОЦЕНИОТ ТОВАР.

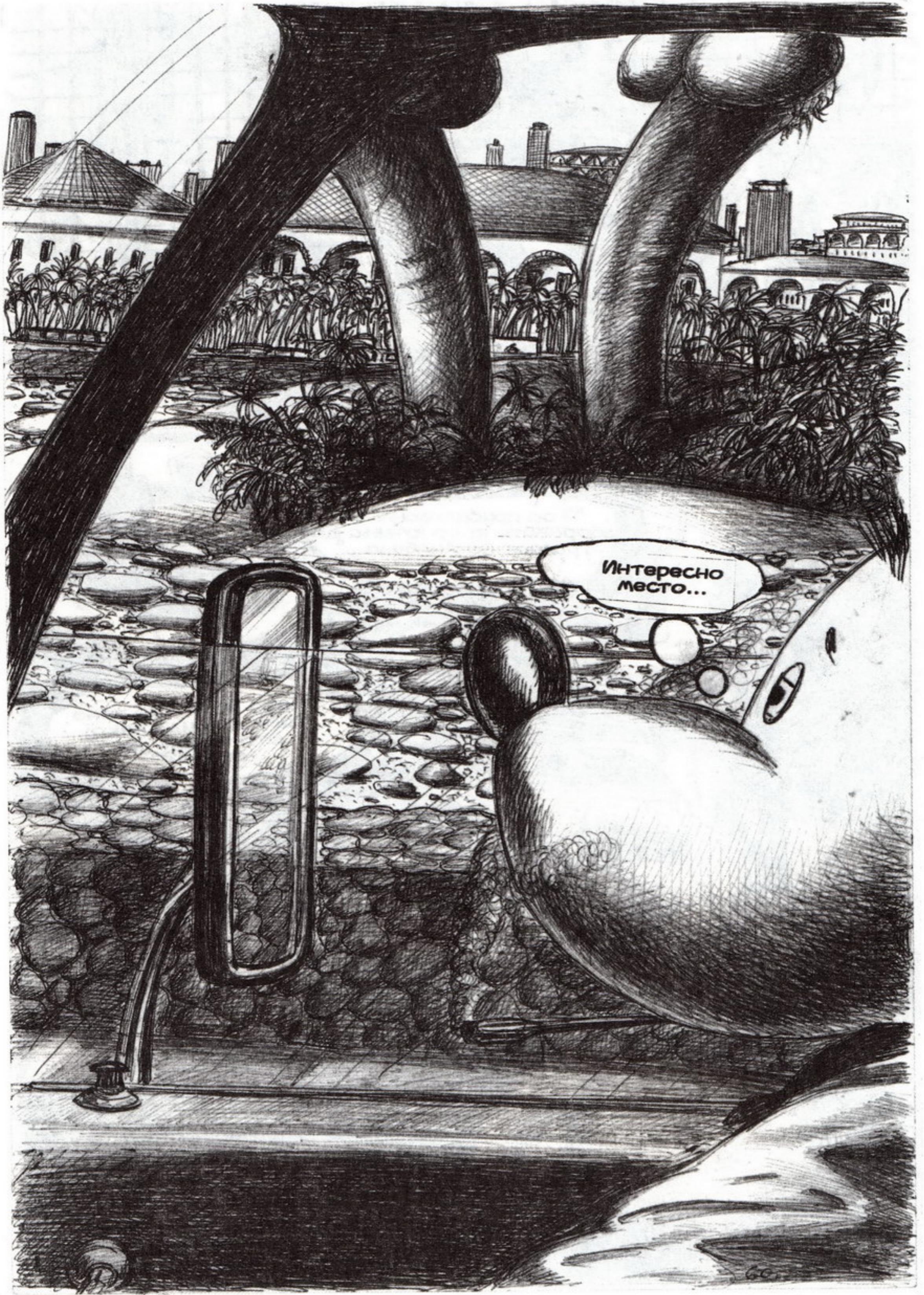

ВО ТЕКОТ НА ТОА ВОЗЕНЬЕ, НАЦИ ЧУВСТВУВА, ТОЈ И НЕОБИЧНИОТ ЦРНЕЦ ДОПРЕА ДО НЕКОИ СФЕРИ НА КОНТАКТОТ КОИ ДОПРВА ТРЕБА...

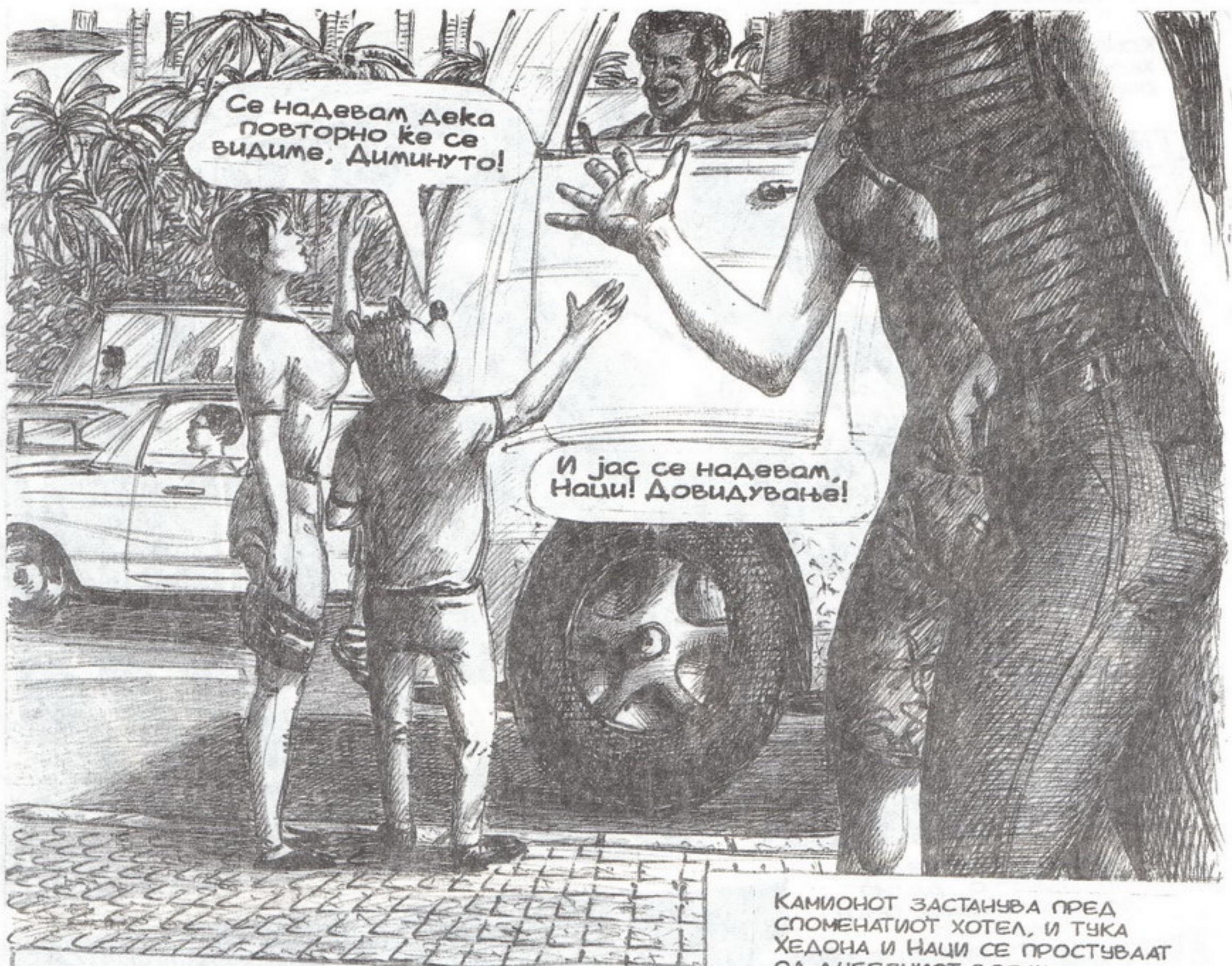
Конечно, по благотворниот сон,
Хедона се буди, готова за се
она што допрва предстои.

Дали би можеле,
Диминуто, да не
оставите пред оној
хотел?

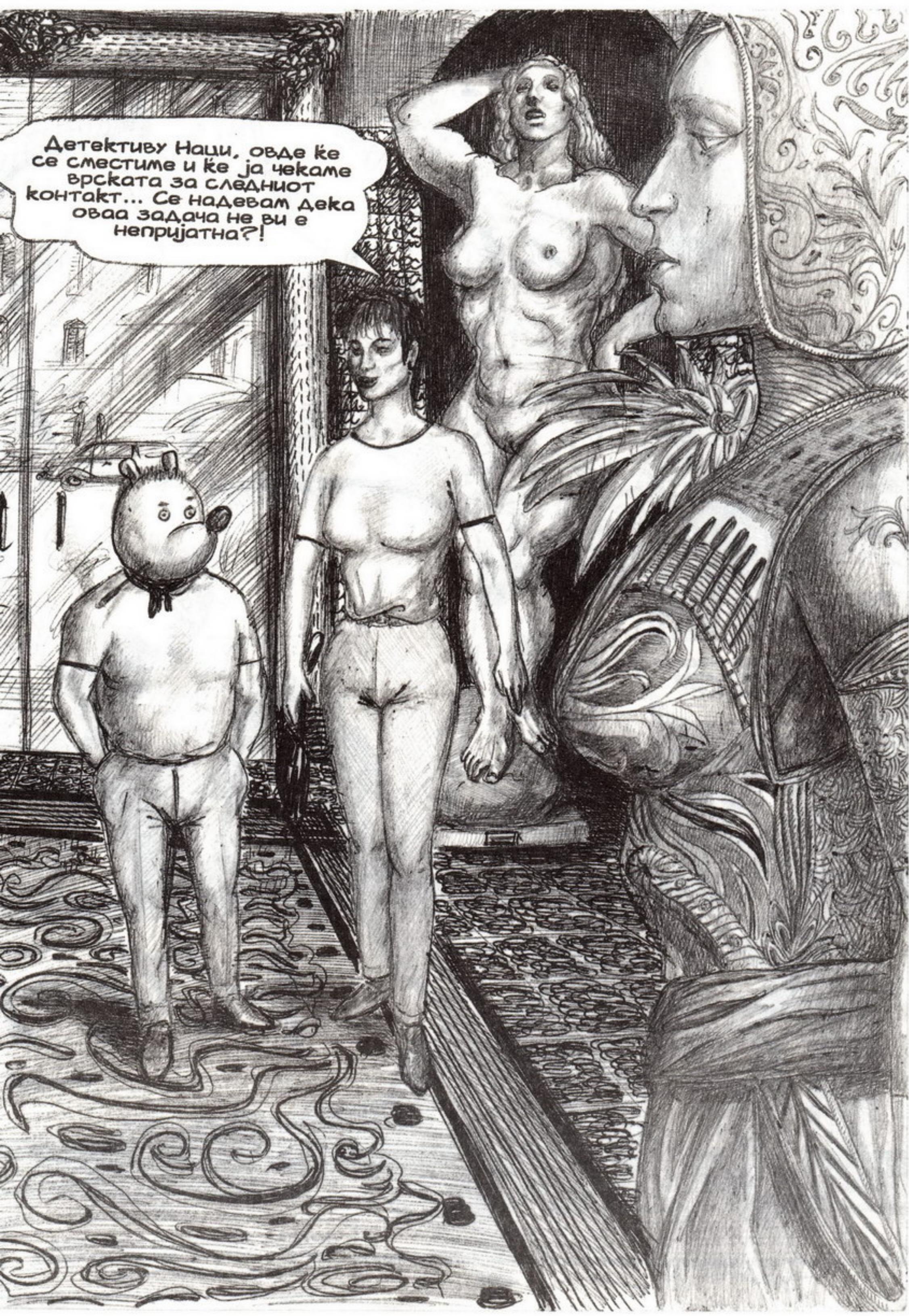
Каде што посакувате,
убава господици! Нека ви е
пријатно враќањето меѓу
будните!

Камионот застанчува пред споменатиот хотел, и тука Хедона и Наци се простуваат од љубезниот возач.

ПО СЕТО ОНА ШТО ГО ДОЖИВЕА ВО ПОСЛЕДНИТЕ 24 ЧАСА, НА ДЕТЕКТИВОТ КОМИНТЕРНА ВЕЌЕ НИШТО НЕ МУ ИЗГЛЕДА ЧУДНО, А НАЈМАЛКУ НАБИЛДАНите И ВООРУЖЕНИ ЖЕНИ ШТО СТОЈАТ НА СЕКОЈ ЌОШ...

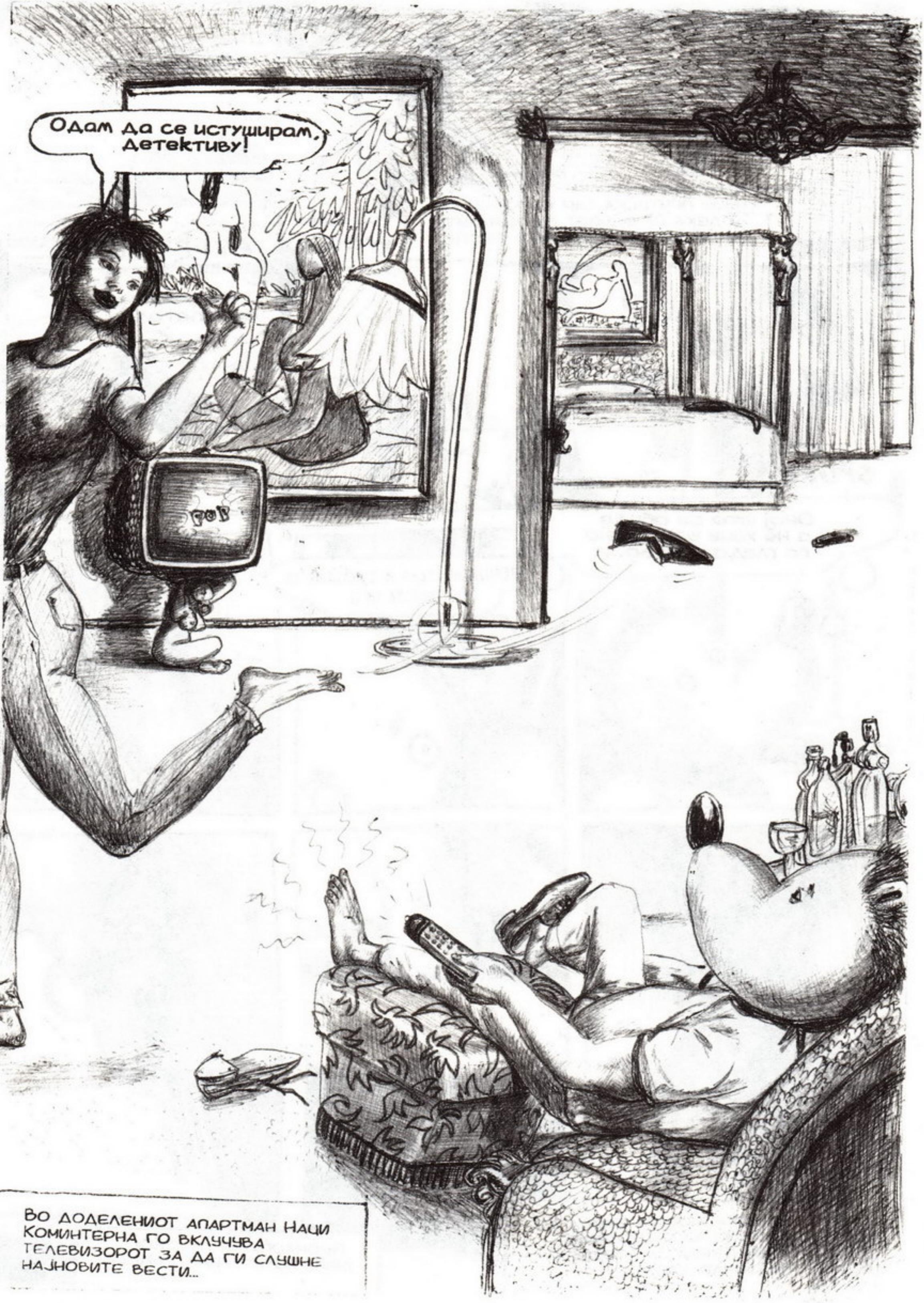

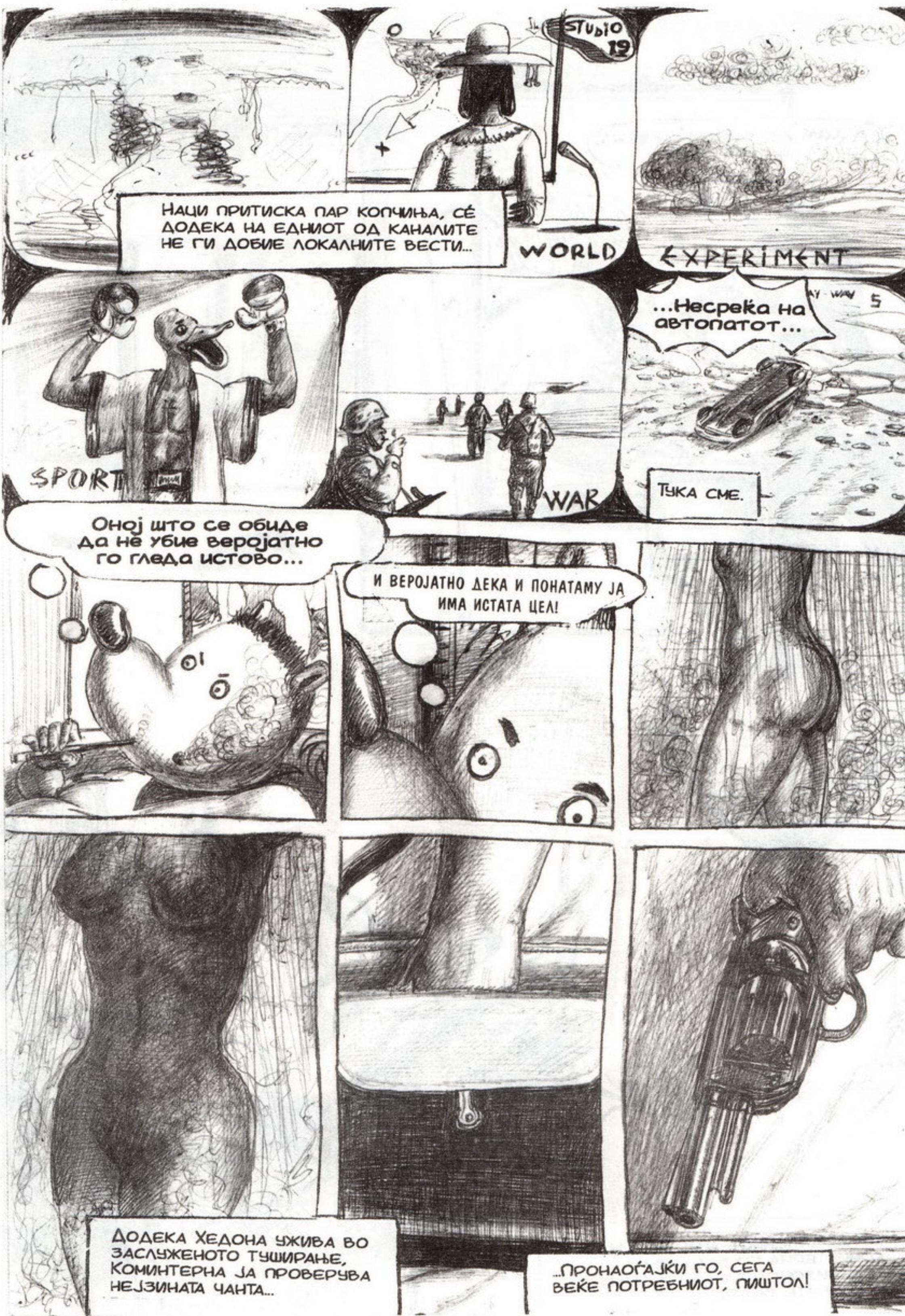

Детективу Наци, овде ќе
се смешиме и ќе ја чекаме
врската за следниот
контакт... Се надевам дека
оваа задача не ви е
непријатна?

ДОДЕКА ХЕДОНА ГИ ИЗВРШУВА
ФОРМАЛНОСТИТЕ ОКОЛУ ПРИЕМОТ,
НАЦИ РАЗМИСЛУВА ЗА НЕА...

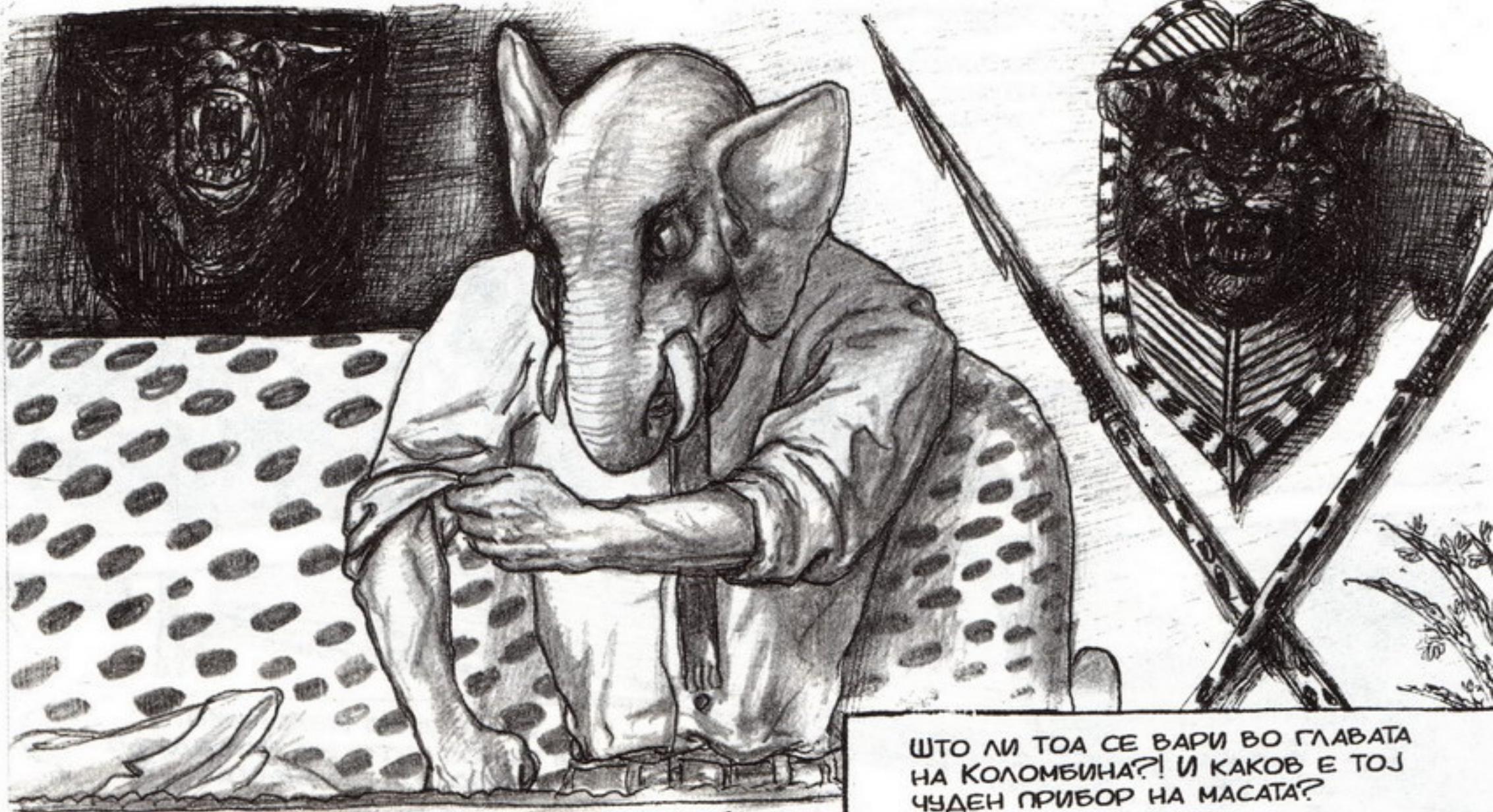

...Загинати нема,
изјавуваат зачудените
полицајки...

ЕКОЛОГУ

Веќе два неуспеха...
Играчот што не победува
треба да се смени...?

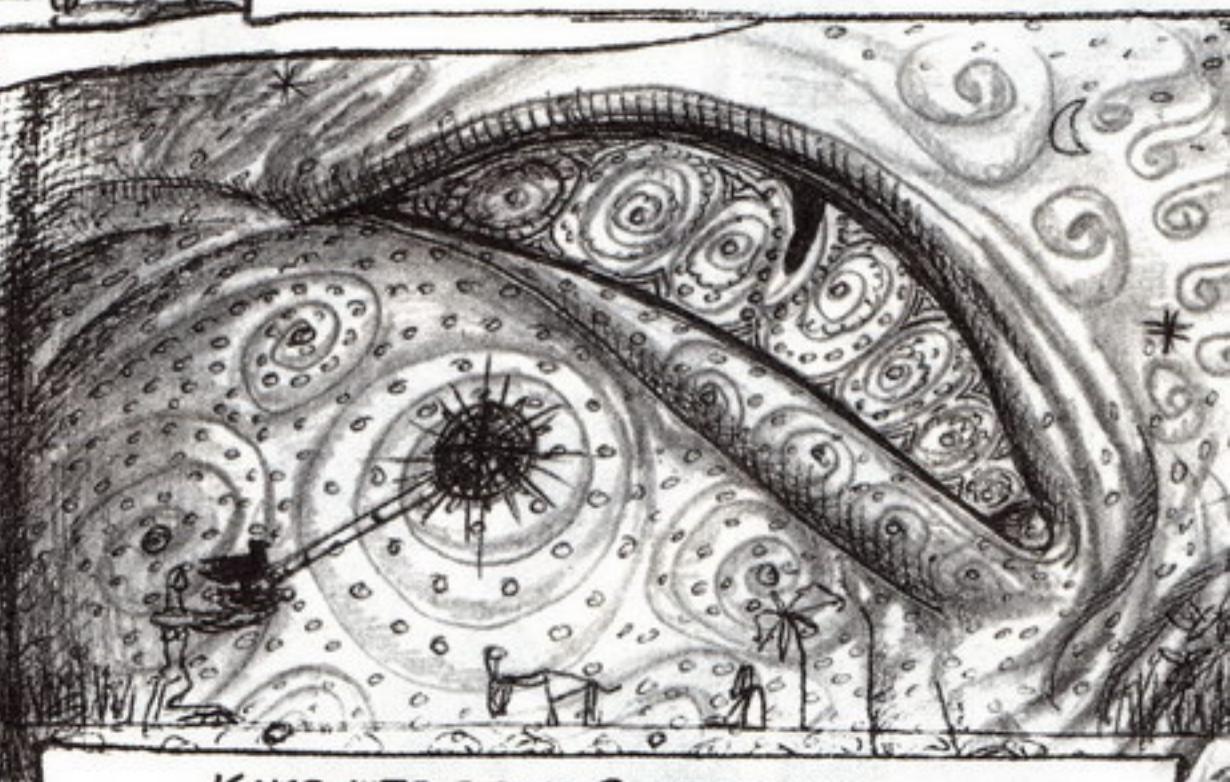
Претпоставките на Коминтерна
се точни: близку до Градот на
жените, во своето засолниште,
Коломбина (суштеството што
веќе двапати се обиде да го
убие познатиот детектив!),
гледајќи ги вестите, сфаќа
дека детективот Наци чуте
еднаш се спасил!

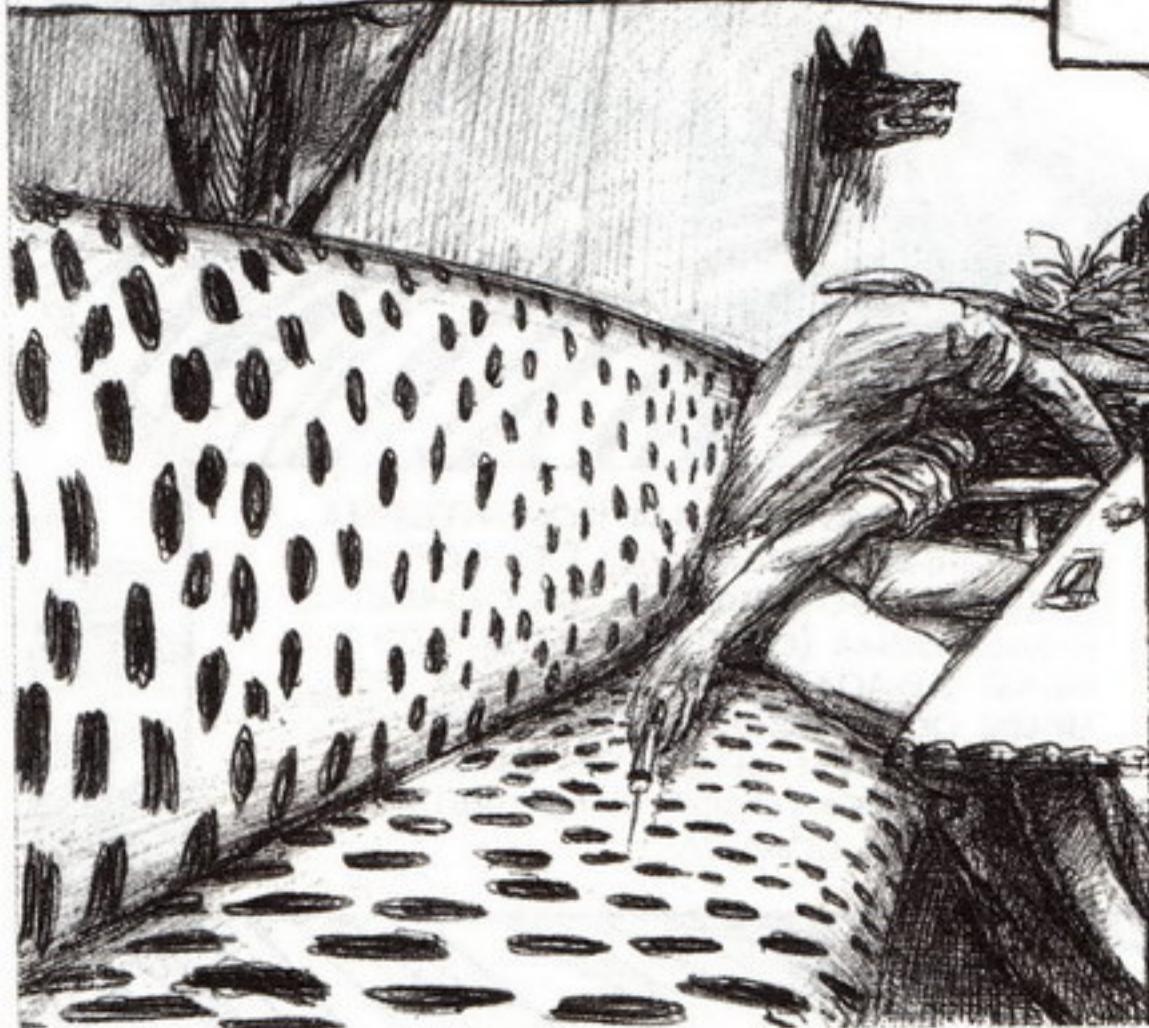
ШТО ЛИ ТОА СЕ ВАРИ ВО ГЛАВАТА
НА КОЛОМБИНА?! И КАКОВ Е ТОЈ
ЧУДЕН ПРИБОР НА МАСАТА?

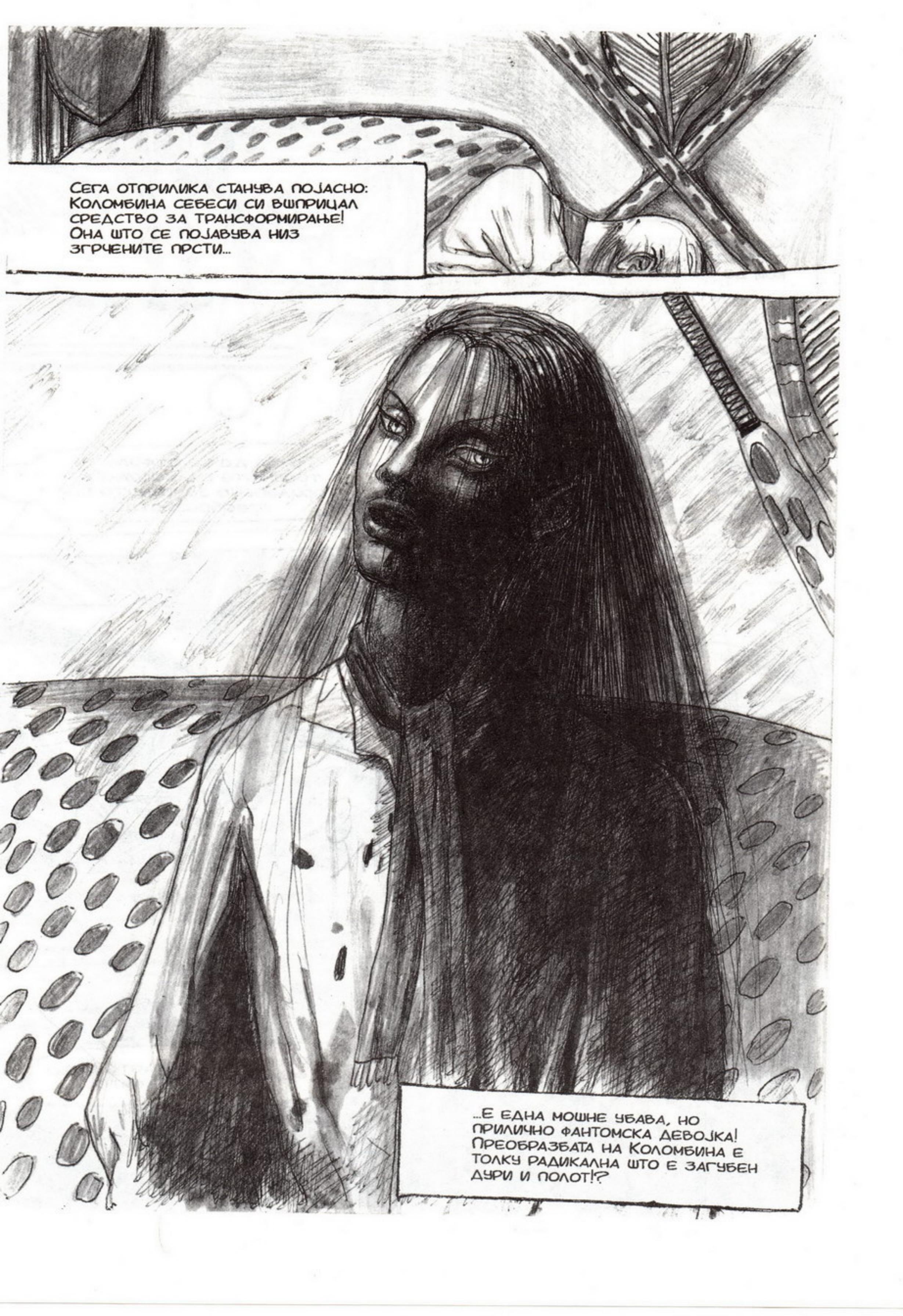
КОЛОМБИНА ГО ПОЛНИ ШПРИЦОТ
СО СПЕЦИЈАЛНА ТЕЧНОСТ, И ГО
ВБРИЗГУВА ВО СЕБЕ...

КАКО ШТО ВЕЛИ СЛОТЕРДИЈК:
"ДУХОТ КАКО СТАКЛЕНО ОКО ВО
ПАНОПТИКУМ ШТО ЗЈАЕ ВО
ОСТАТОЦИТЕ ОД ВНАТРЕШНИОТ
ЖИВОТ..."

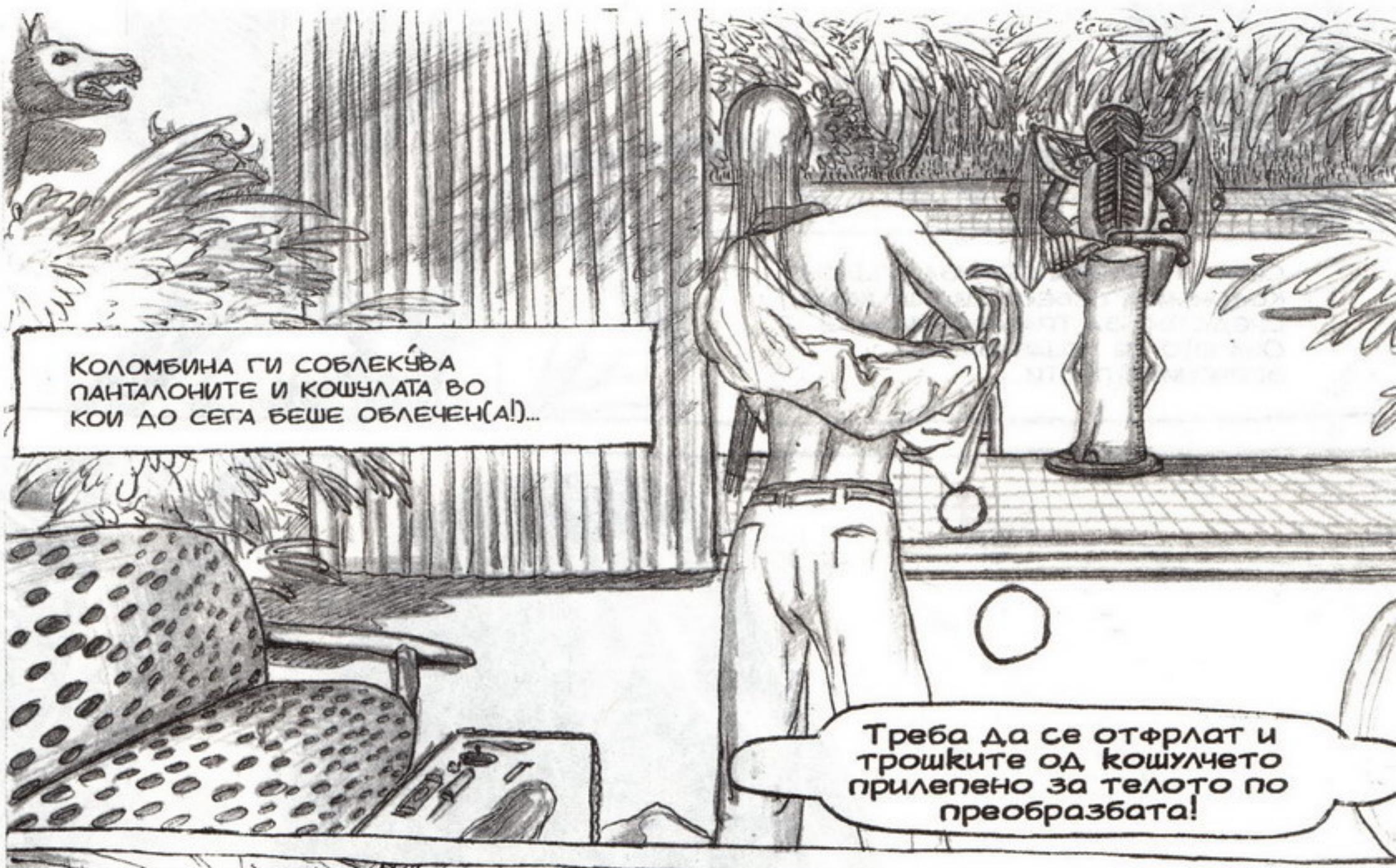

НО, ЗА ТАА НЕОБИЧНА СИТУАЦИЈА,
СЕ ЧИНИ, ПОКАРАКТЕРИСТИЧЕН Е
БОДРИЈАР: "...ПОСТОИ УШТЕ САМО
ЕДЕН ИНДИВИДУУМ, Т.Е. ХОМОГЕНО,
НЕДЕЛИВО НЕШТО, НЕКАКОВ ВИД НА
МОНАДА ШТО СКИТА НАТАМУ-НАВАМУ
ВО СИТЕ СВОИ ПОЈАВНИ ФОРМИ,
СЛИКИ, КОЈА ШТО ДЕЛУВА
НЕЗАВИСНО И НЕ Е ВЕЌЕ ВО
КОНФЛИКТ СО ВИСТИНСКАТА
МЕНИЛИВОСТ. ТОА Е ОДНОСОТ НА
ОНА ИСТО СПРЕМА ИСТОТО".

СЕГА ОТПРИЛИКА СТАНУВА ПОЈАСНО:
КОЛОМБИНА СЕБЕСИ СИ ВШПРИЦАЛ
СРЕДСТВО ЗА ТРАНСФОРМИРАЊЕ!
ОНА ШТО СЕ ПОЈАВУВА НИЗ
ЗГРЧЕНИТЕ ПРСТИ...

...Е ЕДНА МОШНЕ УБАВА, НО
ПРИЛИЧНО ФАНТОМСКА ДЕВОЈКА!
ПРЕОБРАЗБАТА НА КОЛОМБИНА Е
ТОЛКУ РАДИКАЛНА ШТО Е ЗАГУБЕН
ДУРИ И ПОЛОТ!

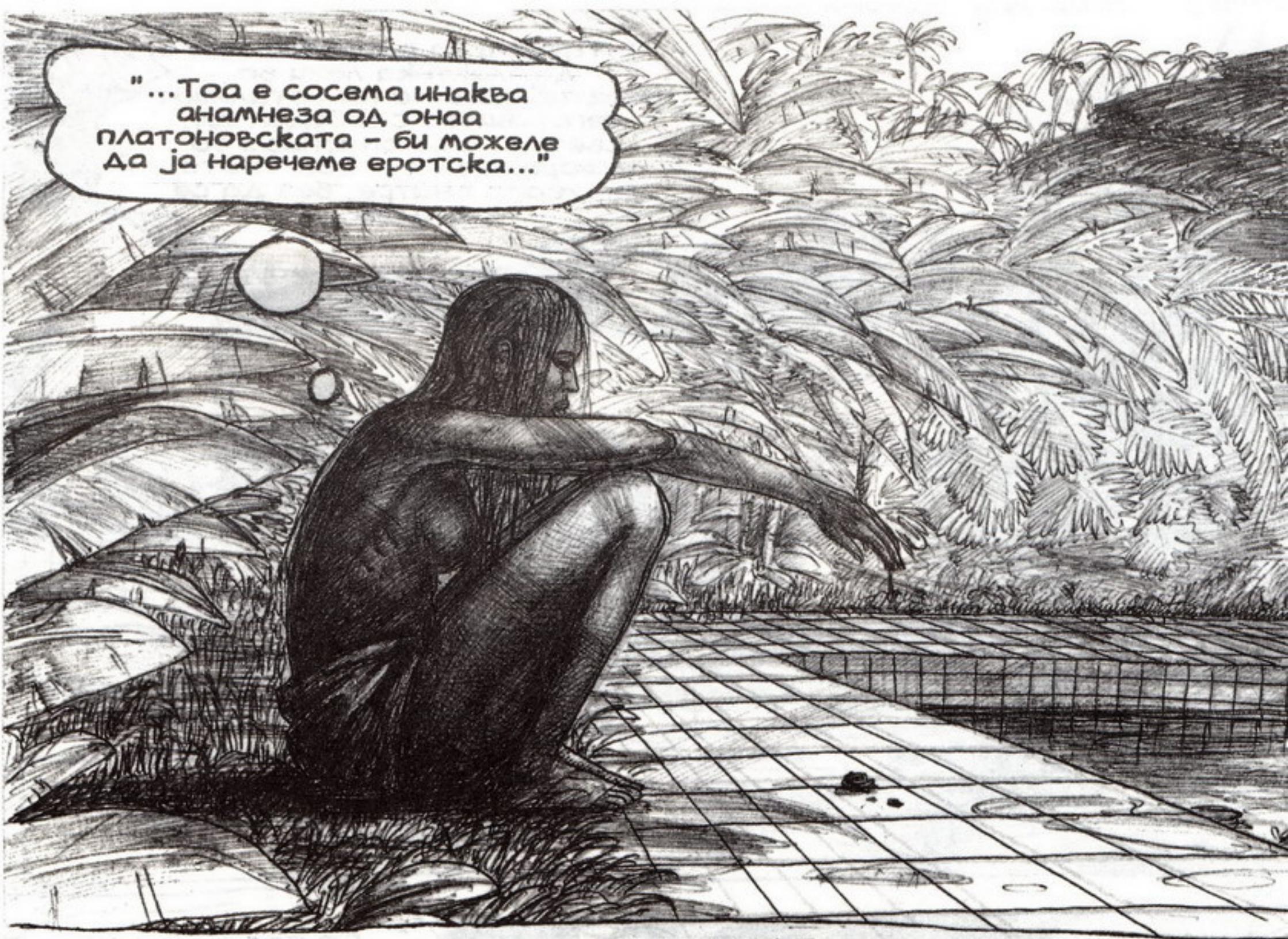

"... Тајната на сократовската дијалектика лежи во реактивирањето на феталниот негативитет слободен од светот, а се спознава во еуфоријата на абсолютното бидување внатре, без да се "поседува"..."

ВО БАЗЕНОТ, Коломбина чуте малку размислува за својот омилен филозоф:

"... Со тоа маевтиката станува постапка на фетализација..."

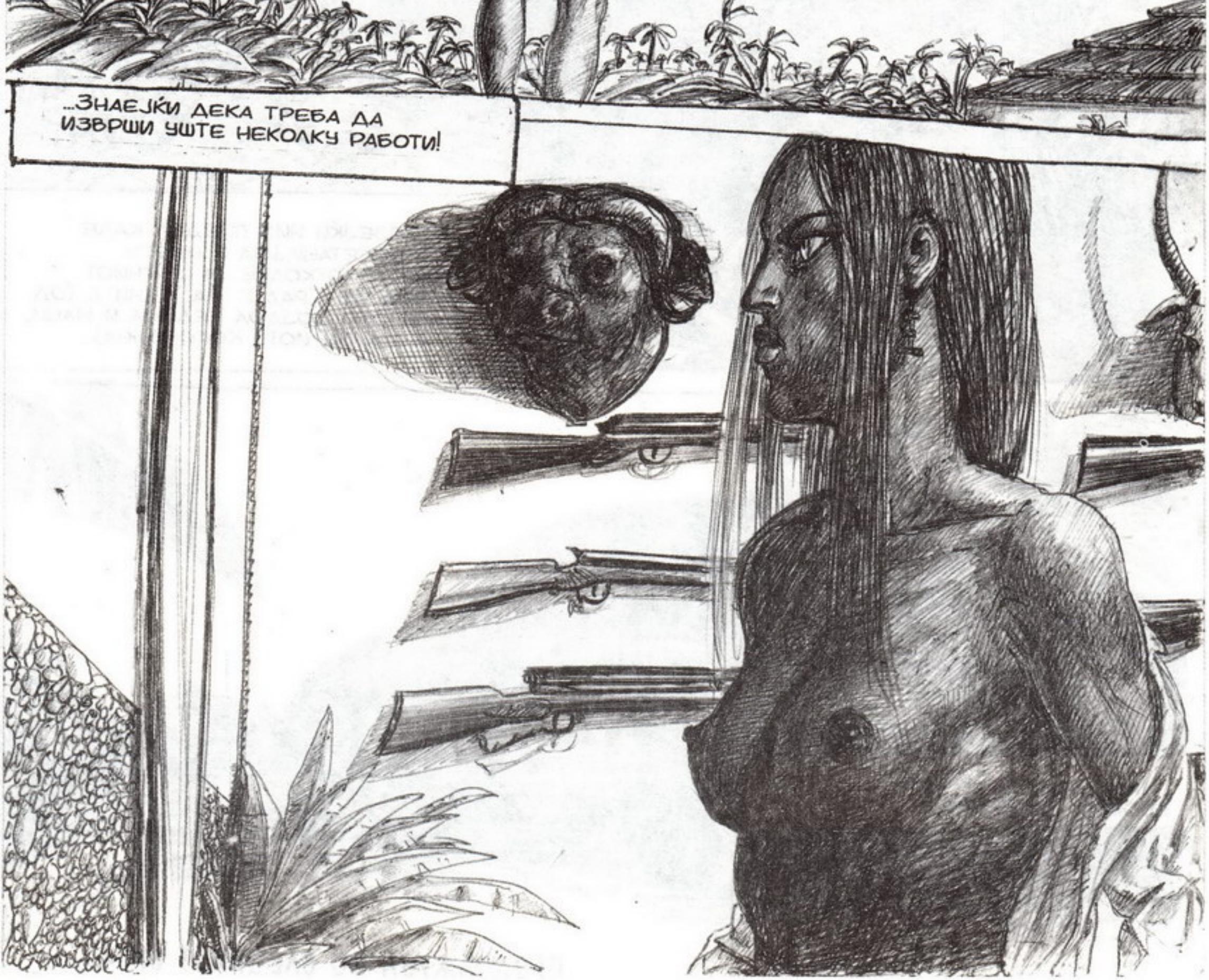
Дури и вон водата Коломбина, грицкајќи го скинатото овошје, продолжува да размислува за тие комлицирани работи...

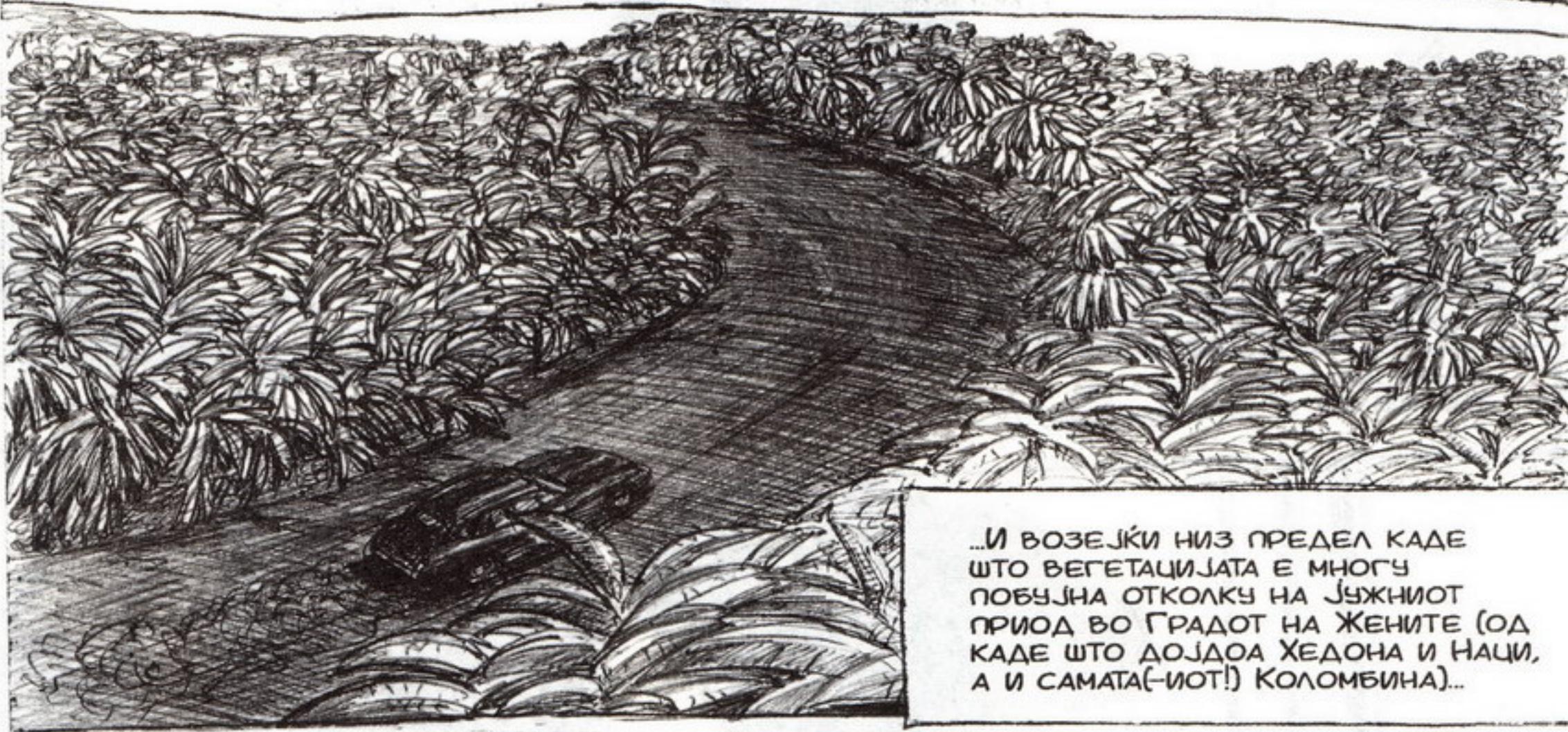
"МАНИРИЗАМ НА ДИСКОНТИНЧИТЕ-
ТОТ" – ТАКА ТОА СЕ НАРЕКУВА! Со
ГЛАВАТА ПРОЧИСТЕНА ОД СУПТИЛНИ
РАЗМИСЛУВАЊА, КОЛОМБИНА
ТРГНУВА КОН КУКИЧКАТА...

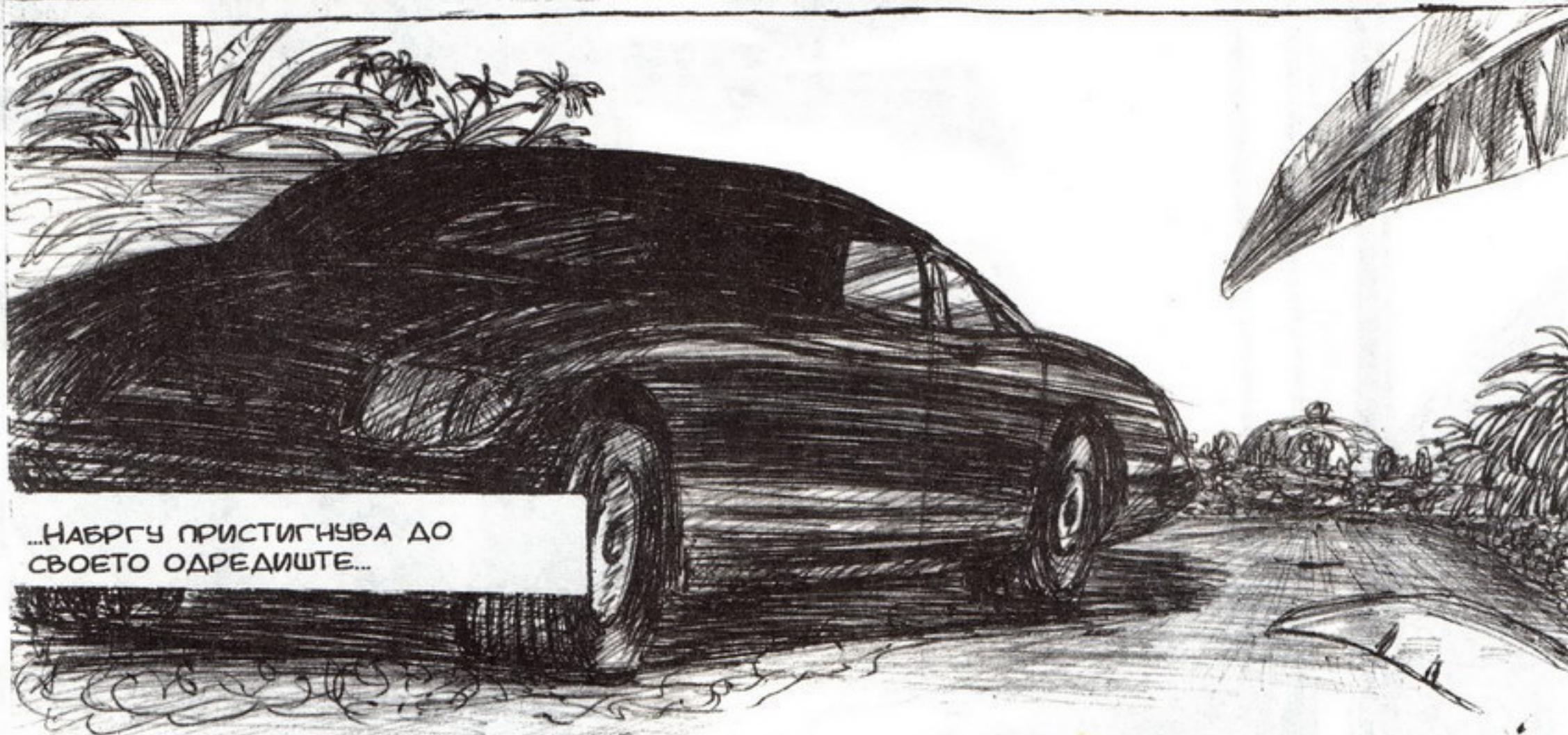
...ЗНАЕЈКИ ДЕКА ТРЕБА ДА
ИЗВРШИ УШТЕ НЕКОЛКУ РАБОТИ!

СО НЕИЗБЕЖНАТА ПУШКА ВО
ТОРБАТА КОЛОМБИНА ВЛЕГУВА
ВО АВТОМОБИЛОТ...

...И ВОЗЕЈКИ НИЗ ПРЕДЕЛ КАДЕ
ШТО ВЕГЕТАЦИЈАТА Е МНОГУ
ПОБУЈНА ОТКОЛКУ НА ЈУЖНИОТ
ПРИОД ВО ГРАДОТ НА ЖЕНите (ОД
КАДЕ ШТО ДОЈДОА ХЕДОНА И НАЦИ,
А И САМАТА(ИОТ!) КОЛОМБИНА)...

...НАБРГУ ПРИСТИГНУВА ДО
СВОЕТО ОДРЕДИШТЕ...

ПРОДОЛЖУВА ВО СЛЕДНИОТ БРОЈ...

ДИЈАНО ЗДРАВКОВИЌ РАЦЕ

95

ВАЖЕН УДЕЛ ВО ПРОЦЕСОТ НА СЕКУЛАРИЗАЦИЈАТА НА СВЕТОТ ИМААТ ЧОВЕКОВИТЕ РАЦЕ. ТИЕ МОРА ДА БИДАТ РАЦЕ:

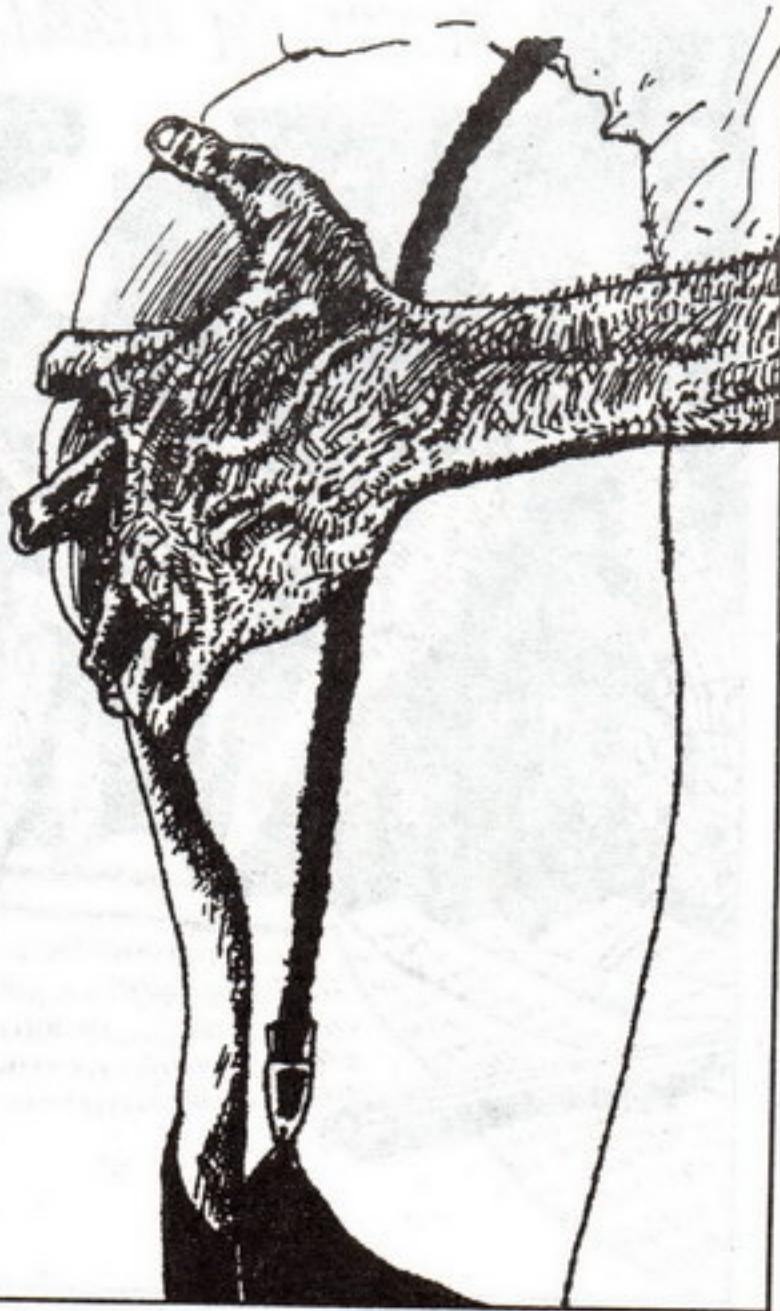
КОИШТО КРЕВААТ И
ЧАСТЕНОК ТОВАР;

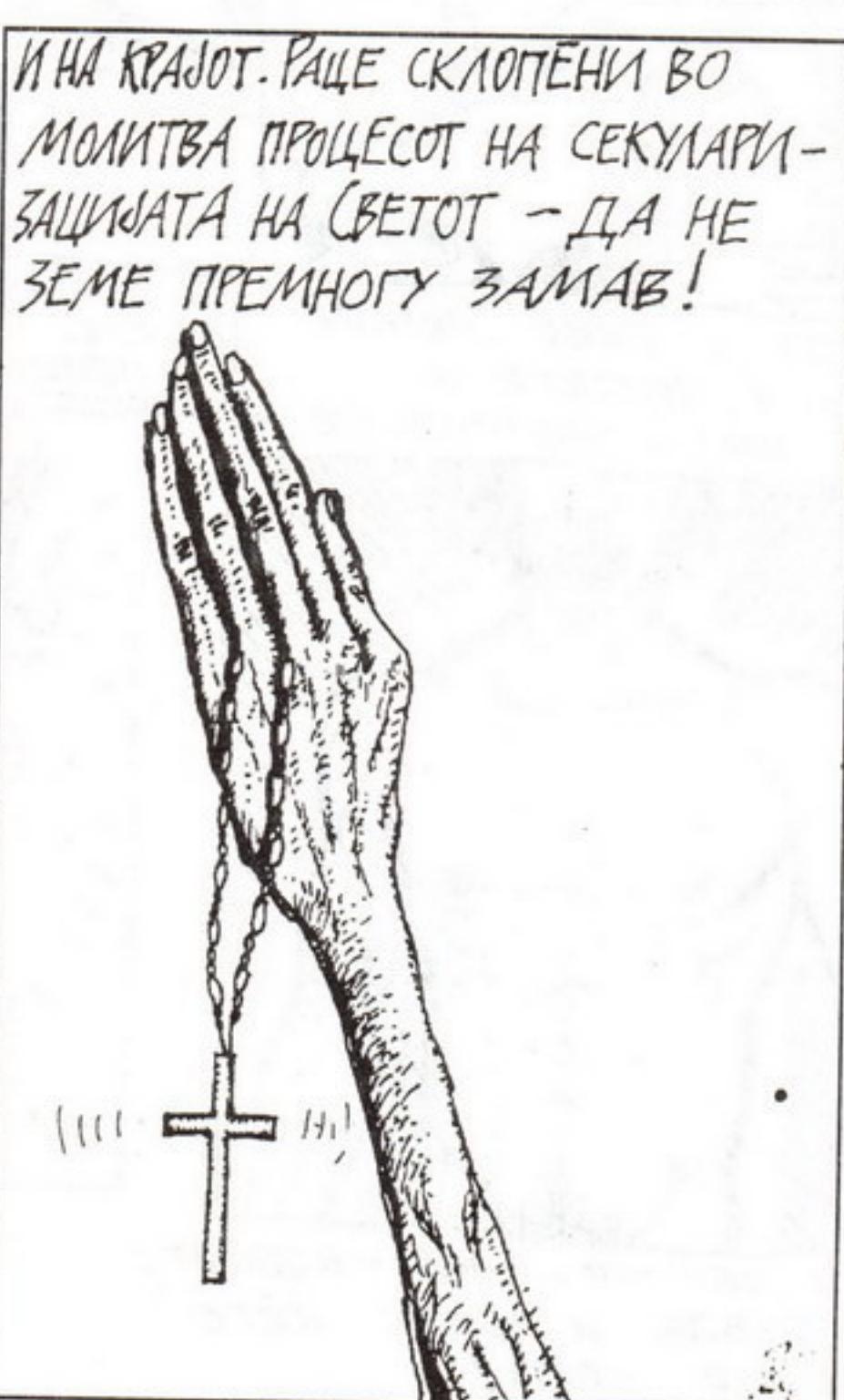
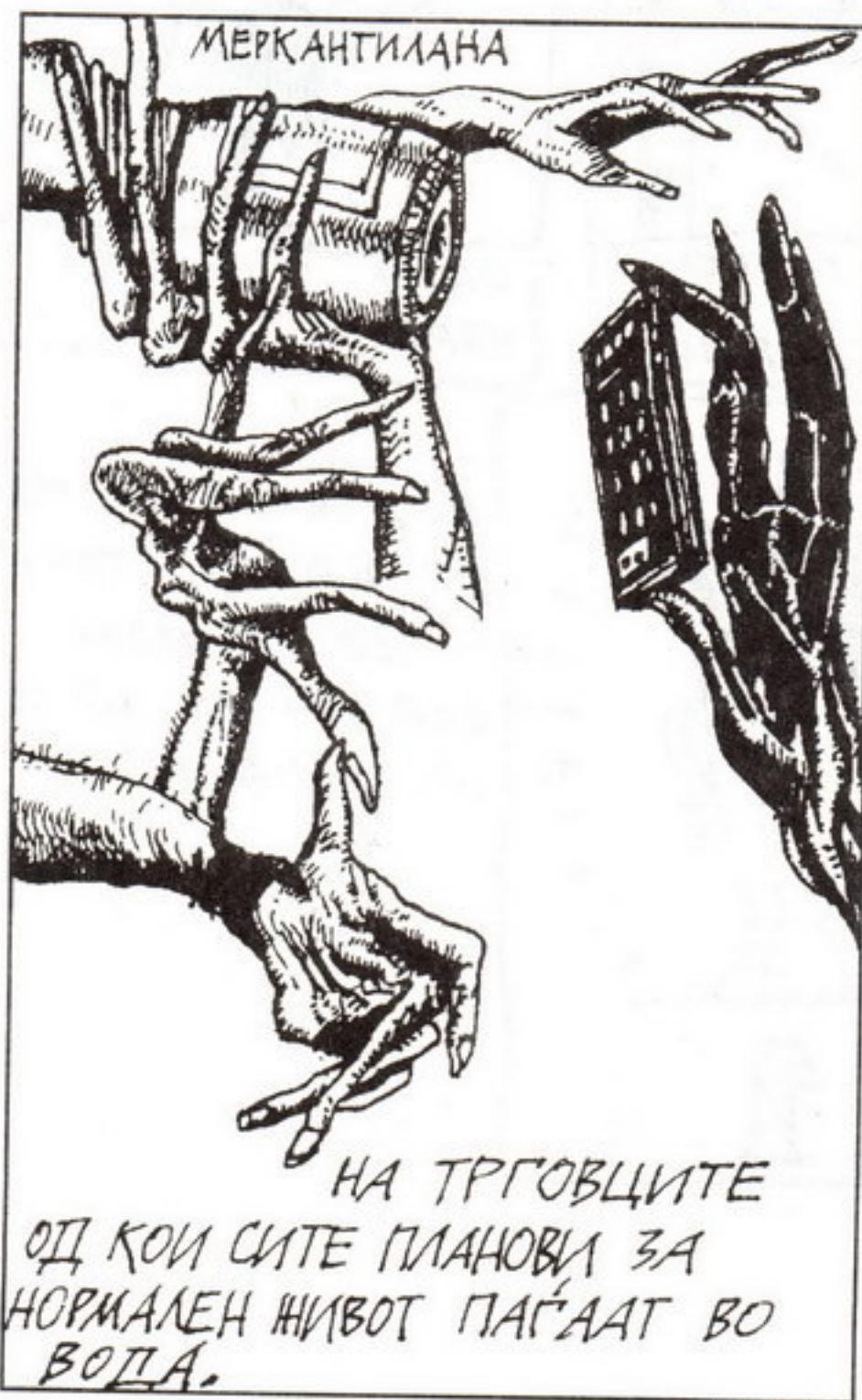
КОИШТО ГИ ИСЦЕЛУВААТ
БОЛНИТЕ, И ГИ КРЕВААТ
НАПУШТЕНИТЕ;

НА МАШКОТО СО
ЧЕСНИ НАМЕРИ ;..

МИЛС ШАМПИОН!

СМРТНО
се досадувам... ќе убиваам некого... некого

ЕТЕ... веќе немам
ниту пријатели
ниту непријатели

А и ова глупо
одело ми е
преку курац

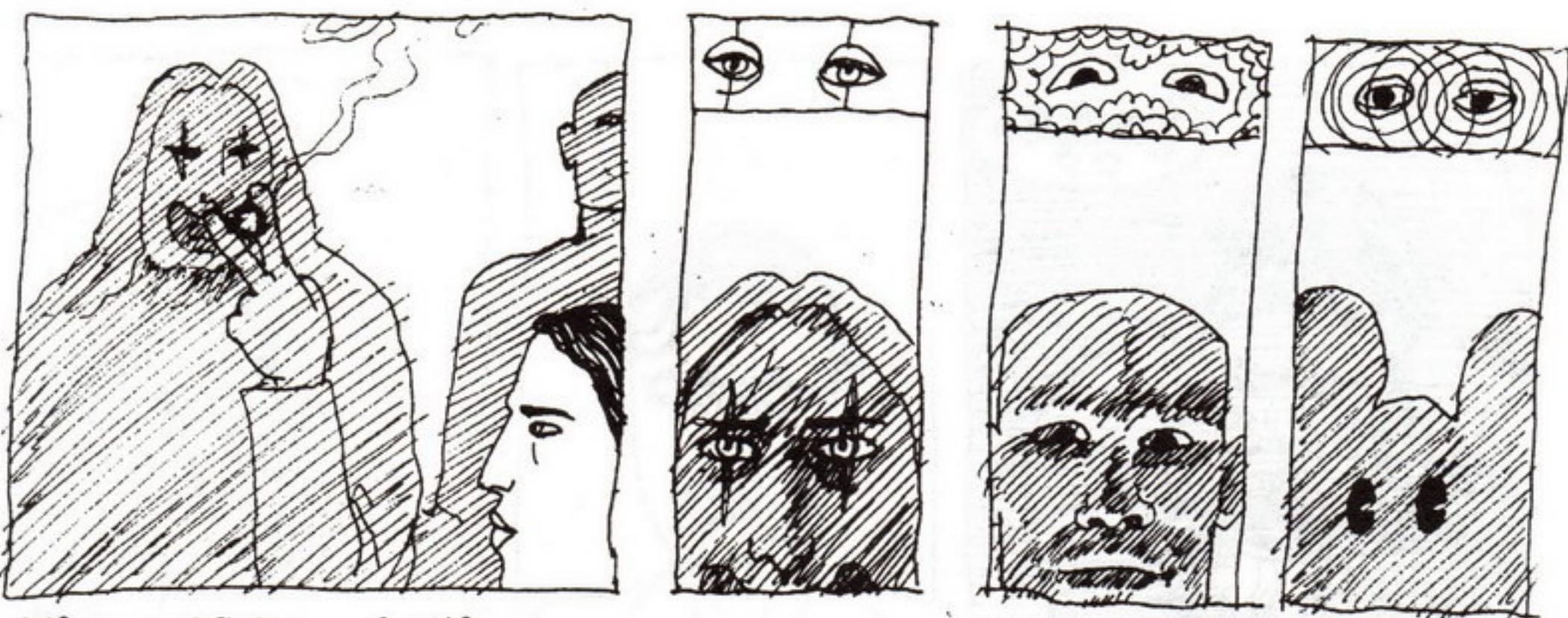
кој вика оти
не бива човек
мене
еден туш ќе
удрам...

и ово ме... нов - новчијат;
е поубав и појак него
било кога!

Е, сега - ќе почнем
да цртам стрипови
и ќе станам
славен а богати
и богат!

По·месец дена
загубана обука кај
врачевите, им јанав
дека сакам да се
занимавам со стрип

...ХЧ

...ХМ

...ХМ

види они знаат
некој ствари

јас им објаснив
дека Македонија е
во тешка состојба,
како економска, така
и културна, и дека
многу пари нема да добијам

ама и тоа дека
парите не ми се
многу битни
(во овој случај)

ме прашаа каков ќе
биде стрипот, шо ма-
нирам да цртам

...ХЧ

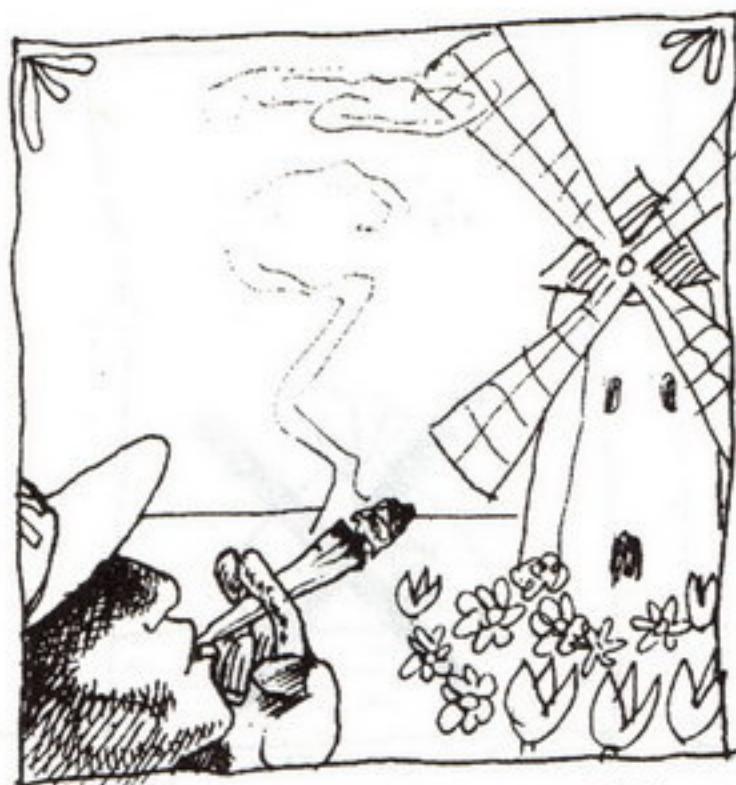
мојот поглед
во тој момент
беше уморен,
но јасен, бистар
и продорен.
знаев.

КОЈ КУРАЦ НЕМАМ
100.000 DM, па да видиш
дали ќе цртав стрип

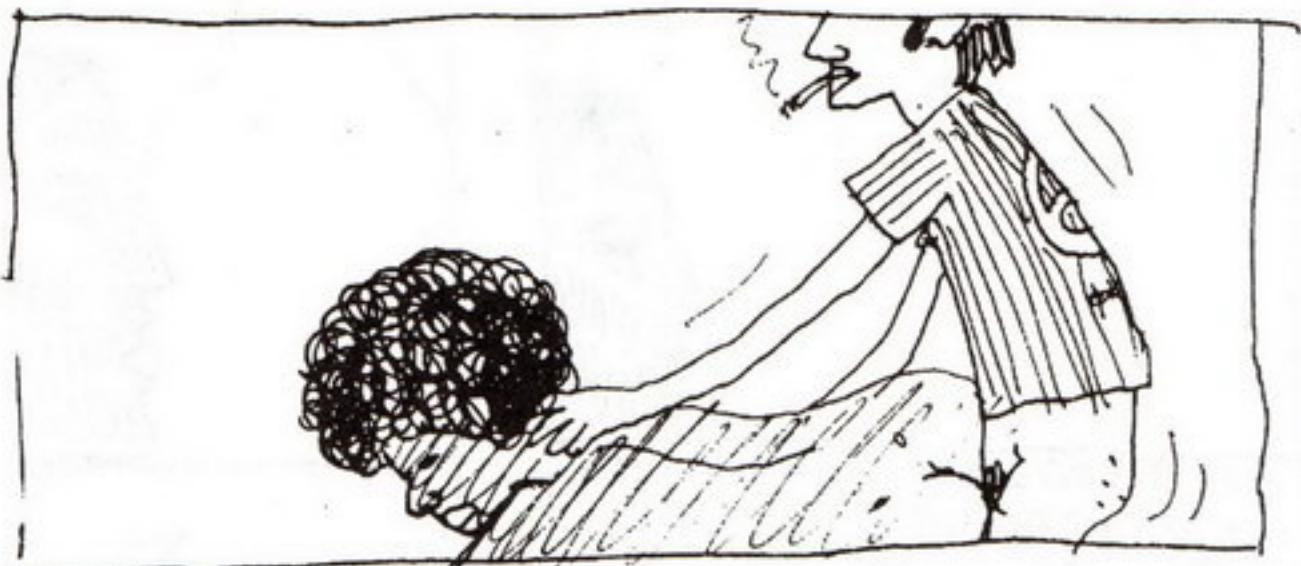
Да ги имаш тие пари брат,

сега ќе идев негде
надвор од Македонија*
Шо знам, било кај.
Амстердам на пример.

А не овака... седиш... пиеш... дупиш**
... досада... досада... досада... немам пари,
редовен секс, духовна сатисфакција, а
мене ме мрзи со прст да мрднам.
У Амстердам барем социјално ќе
добивам и ќе дупам некоја
црнкиња - чанки.

... или замисли - БРАЗИЛ!
РУМБА, СОНЧЕ и ПИЧКИ

ТАМУ + ИМАМ И
НЕКОЈ ФРЕНДОВИ

АМА ТОА е
БАШКА ПРИКАЗНА

Начесто тоа си
останав у Скопје...

КУР МЕ БОЛИ!
Арно е и тука
понекогаш

ЕВЕ ЦРТАМ, ПИШУВАМ...
ЗАБАВНО е, а монда
и ќе објавам...

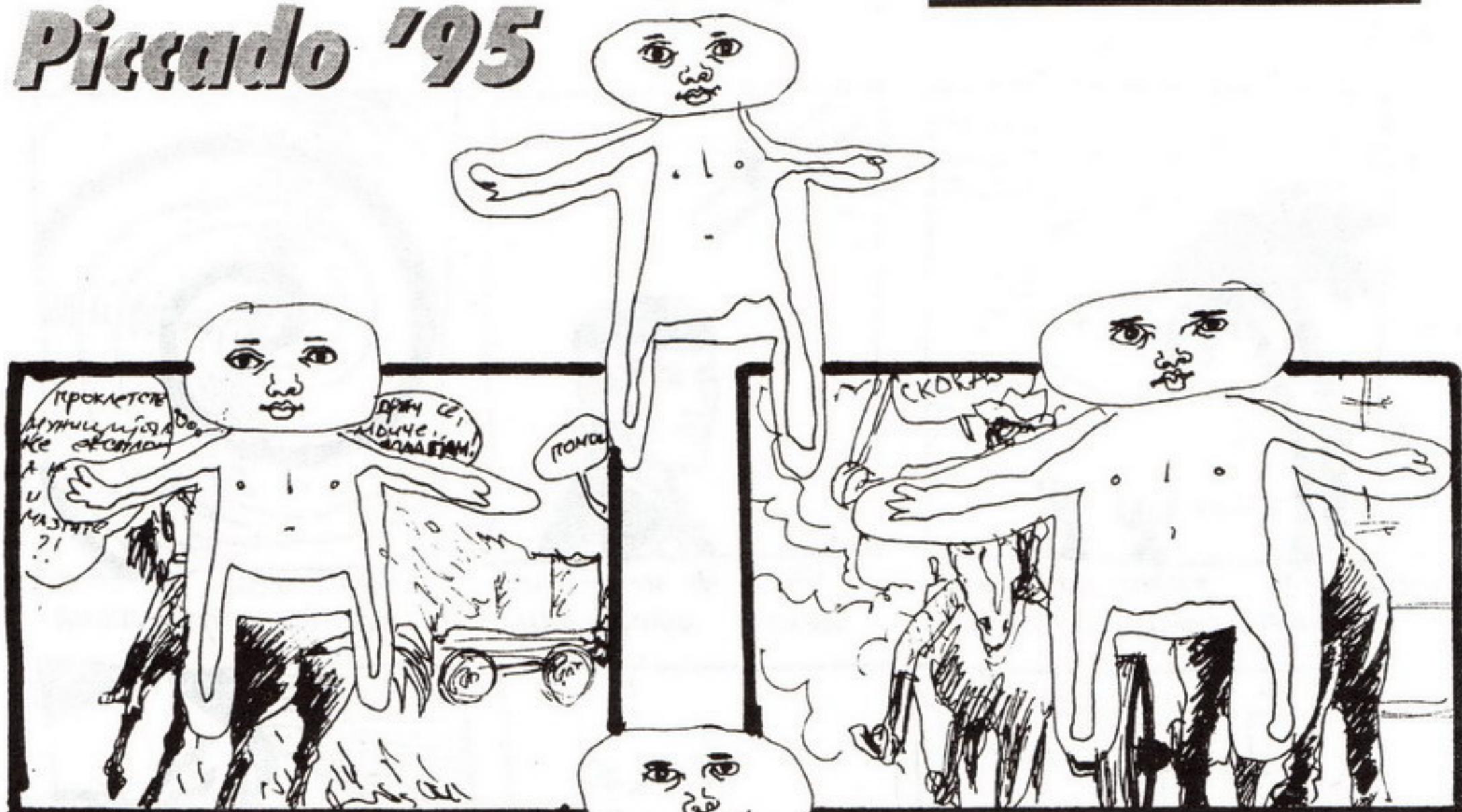
ПОСЛЕ 2 Дена, продлнувам
да цртам и пишувам

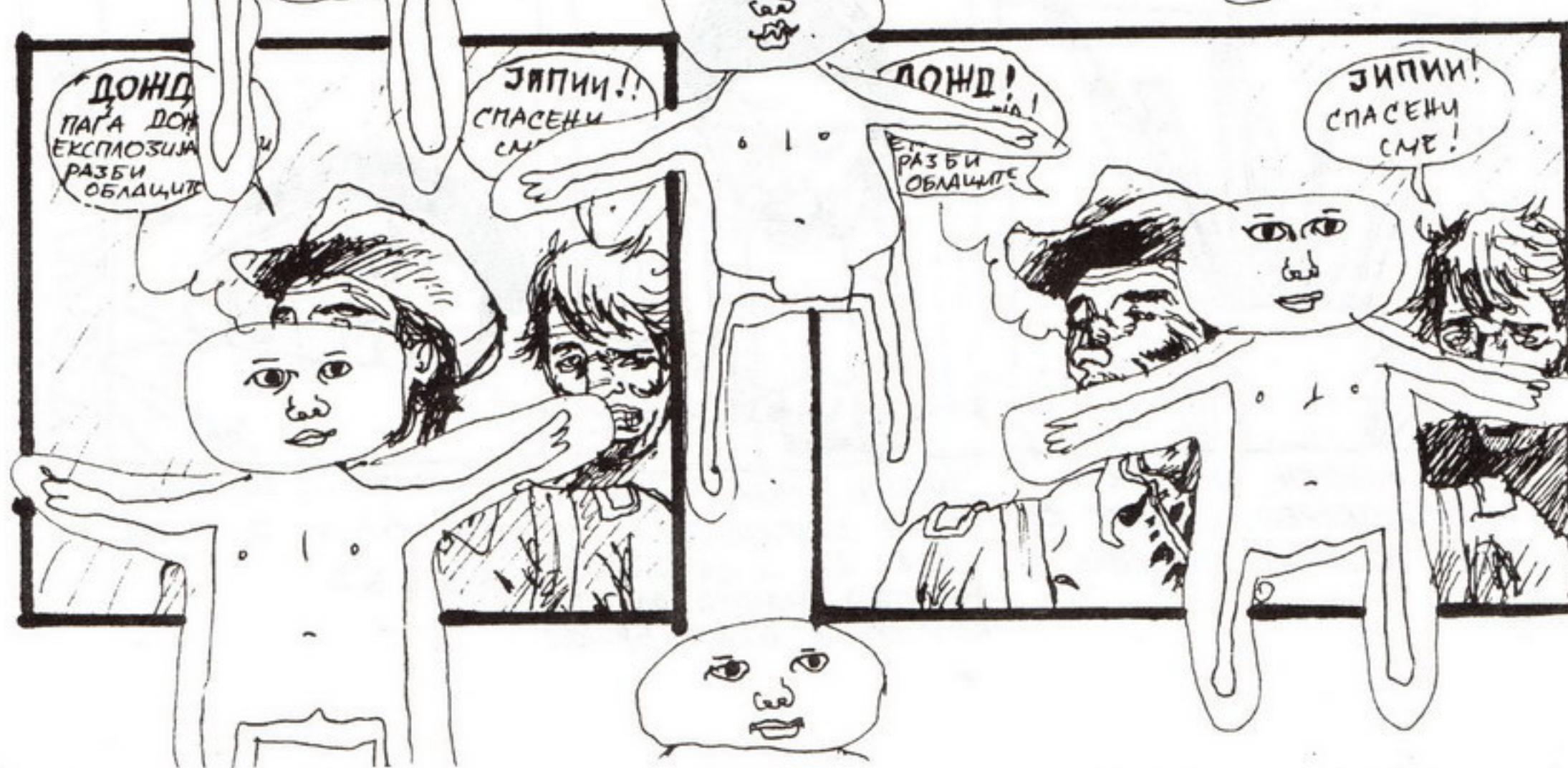
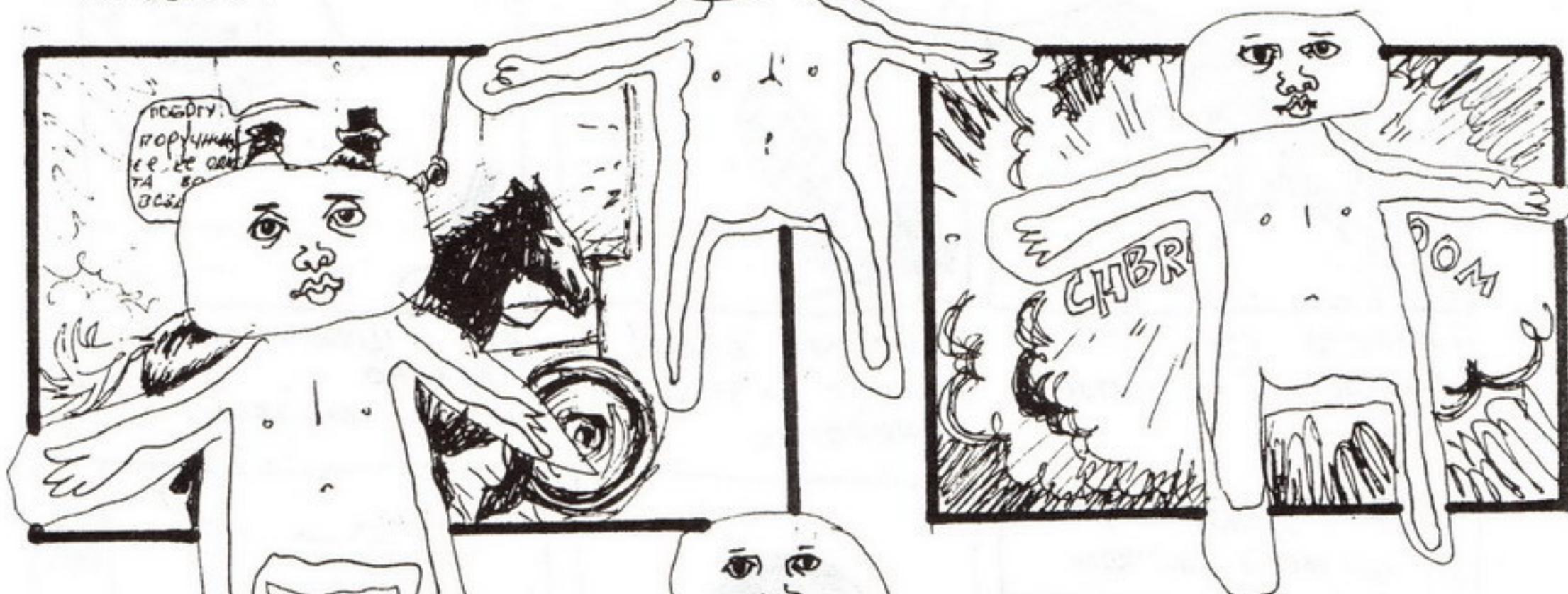
Уморен сум... уште
една цигара...
Утре ќе и се завам
на таа малата од 22.
Кој ли и беше бројот?

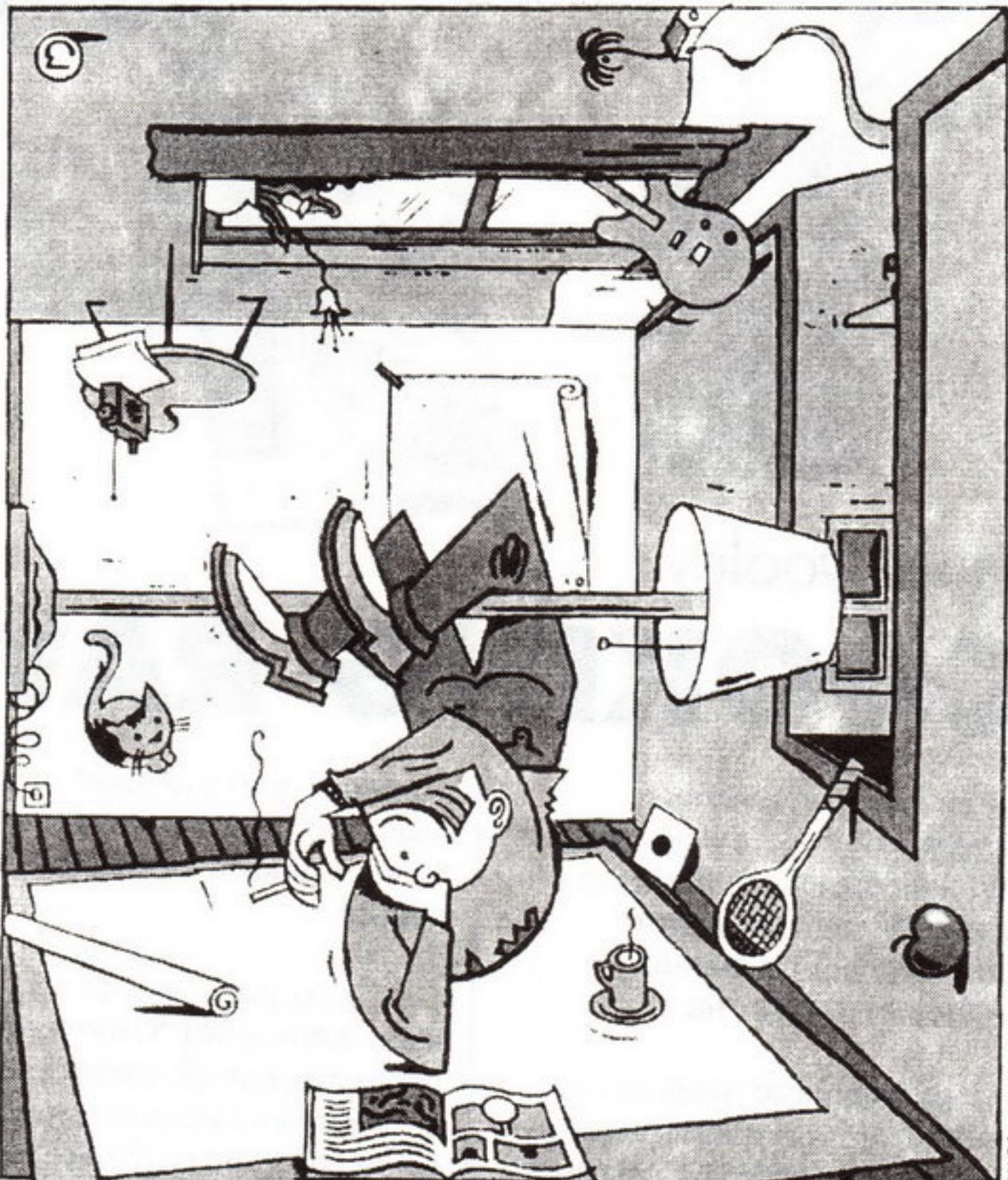
... малата ... од 33...
... од 33 ... 3 ... 333.
33333

Piccado '95

PICCADO '95

READ YOURSELF

RAW

RAW е толку славно списание што дури и во нашава Бестрагија има пар луѓе што слушнале за него. Овојпат, наместо некакво антологиско претставување на **RAW** (за што, искрено, не сме способни!) ви донесуваме една, така, не баш сјајна критика за еден од последните броеви на **RAW** што се појави пред неколку години. Целта на овој приказ е двојна: елементарен вовед (не апологетски туку критички!) во една фамозна стрип-публикација и, два, поучно е да се види еден ваков, без многу скрупули, рецензентски јазик (патем, ужасно тежок за преведување!).

RAW (според речникот) значи: пресно, сирово, сирова граѓа, рани од триенje, студен (и мокар), ненизвежбан (регрут), гол...

Michael Dooley

COOKING RAW

Ајде да си играме касапски критичар на стрипови и да го искасапиме "новиот" **RAW** часопис. Иако добивал високи пофалби последниве десет години, сега тој почнува да добива пофалби и надвор од светот на стриповите.

Прво да го обвиниме некогашниот самостоен **RAW** што станал институција, а и за тоа што веќе не е "спонтан". Наместо и понатаму да излегува според внатрешните импулси на Арти Спигелман и според обезбеденоста со вредни материјали, сега нов том на **RAW** ќе се подготвува за испорака секои 9 месеци; освен тоа, на последната страница сега претенциозно пишува "литература - цртан стрип".

За жалење е и загубениот луксузен формат, модулиран според **WET** и некои други авангардни часописи од доцните седумдесетти години. **RAW** очигледно е смален во Маус големина, за да го собере на полиците во разни книжарници. Исто така ќе мора да тагуваме по гневните и абразивни насловни илустрации, какви што ги правеа Кац, Марк Бејер и Чарлс Брнс. Во последниот број, на насловната страница е вметната измислена карикатура од Гари Пантер, која претставува мешавина од пет познати стрип јунаци. Иако доста груб, Пантер

станува "поетаблиран" откако ја доби Еми-наградата за дизајн на телевизиската серија **Pee Wee's play-house**.

Содржината на овој број, насловена како "Отворени рани како последица на острината на стриповите" е колекција на вообичаените **RAW**-автори, но овојпат тие се малку уморни.

Треба да се истакне и тоа дека во **RAW**, откако станал "литература", веќе не смееме да очекуваме вметнати изненадувања, какви што беа на пример дисковите и скршената мастика за џвакање, како порано. Тоа е како нашата омилена кафеана, по некоја случајност се "пробила" и влегла во некој кафеански водич, претрпувајќи измени за да задоволи повеќе муштерии. Во менито се вклучени стари јадења, но се пробуваат и нови рецепти, приготвени со љубов.

Да бидеме сериозни, сепак; ако сакале да станат толку комерцијални не би вклучиле приказни за "целта на јазикот" и за "пореметеноста при исхраната во централна Франција". Всушност, повеќе од приказните ја вклучуваат пореметеноста во јадењето во разни облици, вклучувајќи ја и задната корица.

Можеби RAW ризикува да стане омилен кај јапи генерацијата, но не од причина за да им го задоволи огромното ЕГО.

На внатрешниот дел од корицата е вметната и сликата наречена "Своеглава потрага по повеќе" на Џорџина Дин, која се наоѓа спроти огласите на производи од RAW асортиманот. Сликата личи на омот од лонг-плеј плоча, на која е прикажана материјална девојка од пеколот, со својот "надуен" јагуар, тореадорските панталони од тигрова кожа, со "шпицести" гради, фризура а ла Петре Клукајdrvчето и незаситен поглед во очите, поради фактот што девојката сака да поседува се. Овој цртеж навистина зрачи со дивјачки електрицитет.

Како дополнителна потврда за ова е илустрацијата на Чарлс Брнс, на која е прикажан човек како сонува, а од дупката во неговата глава излегува шаренило од храна, животни, човечки органи и друго. Човекот што сонува веројатно е метафора за читателот.

Главнината на овој број е Спигелмановиот стрип во продолженија наречен "Времето лета". За разлика од неговата книга "Maus", овде нацртаните личности не се представени како животни, туку како луѓе кои носат животински маски. Со 34 страници, "Времето лета" е најдолго дело во овој број. Неговата верзија за пореметеност во исхраната всушност е колаж од рециклирани кесички за чај и неадекватни сендвичи, меѓу кои се вметнати самиот Спигелман, неговата сопруга Франсоаз и неговиот татко Владек.

Како "споредни" приказни, прво да ги споменеме приказните сместени во провинцијална Америка. Три од нив се сместени во пеесеттите години, во средната класа, каде што е присутен комунизмот.

Единствената приказна со текст е "Со Маргарет Нили како Пег", напишана од Том Дихејвен. Нараторот Пег, домаќинка, се справува со домашните работи или со тоа дали соседите забележале дека нејзиниот сопруг

Царгин
Грин

DEAD DICK

Чарлс
Брнс

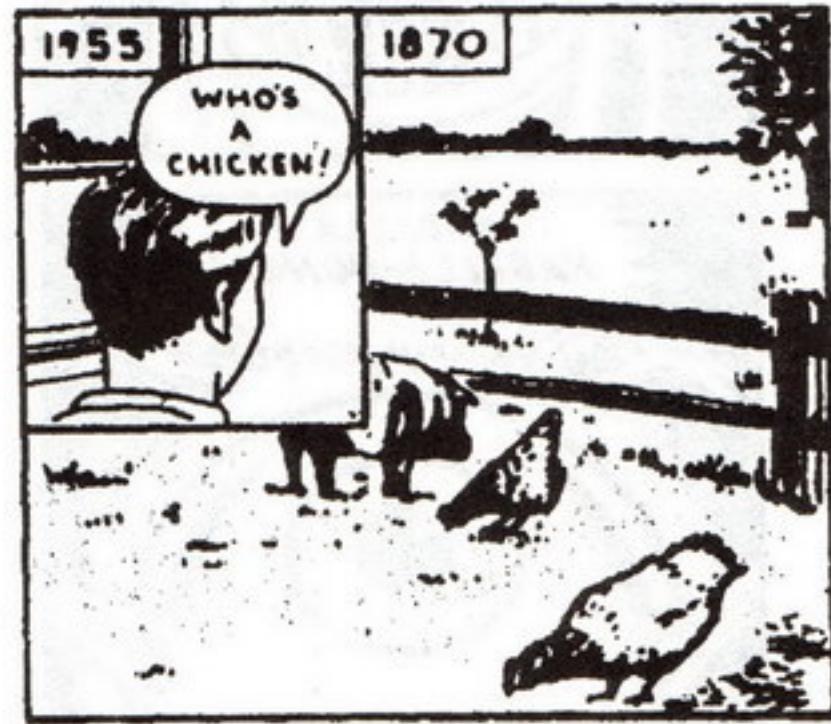
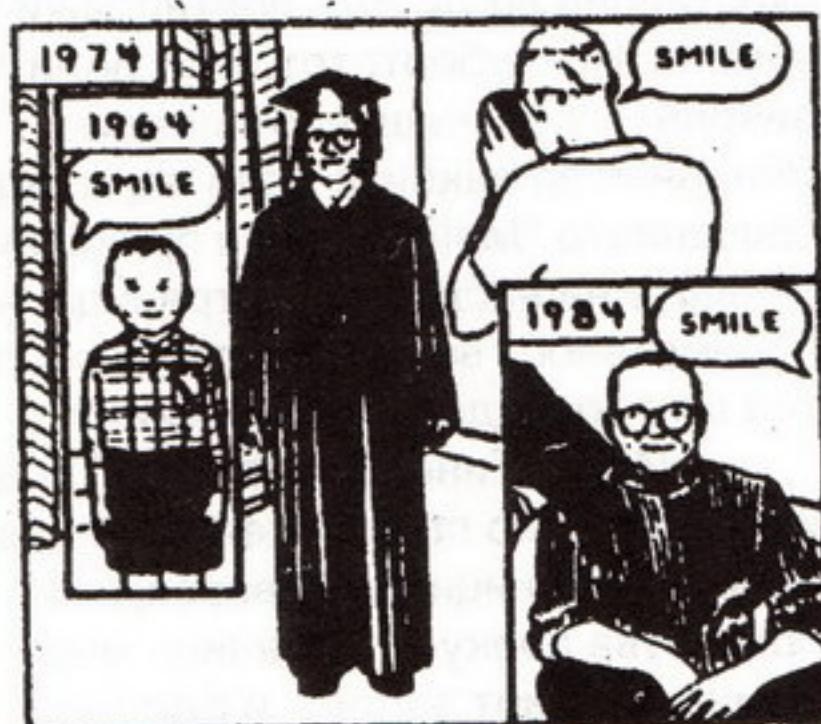
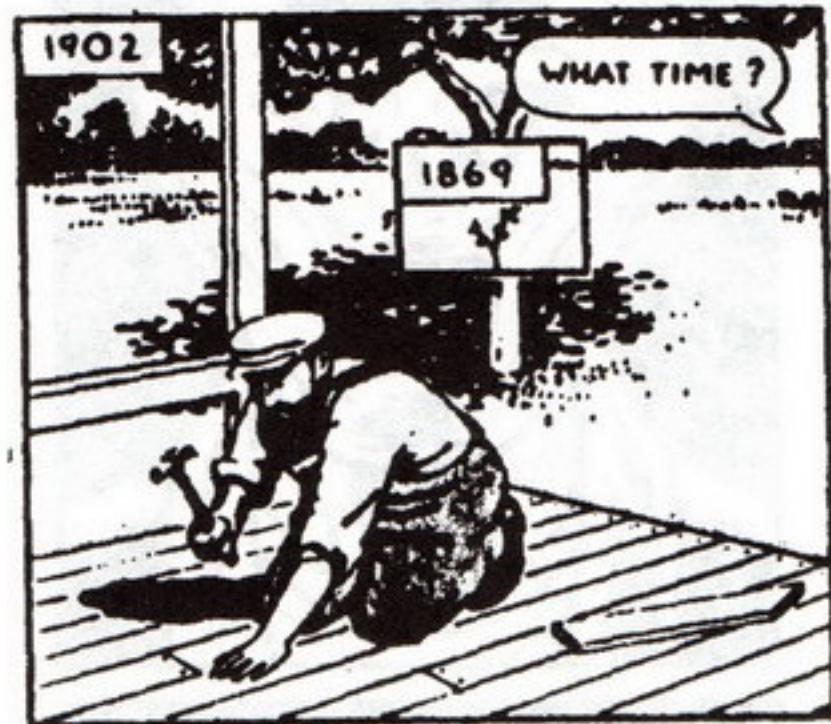
одржува комунистички состаноци во гаражата. Исто така, Том Дихејвен прикажува како провинцијалната пореметеност во јадењето ја победува политичката идеологија. "Чистокрвните" Американци и "Црвените" заедно на забава уживаат јадејќи домашна мешавина од путер, сол, лешници, житарици и Ворчестер-шаерски сос. Прекрасната конструкција на почетната страница од овој текст е дело на Франсоаз Моули. Приказната е долга 10 страници, кои се обоени во розево; проткаени се ситни задоволства од пеесеттите години - филмски постери од хорор филмови, насловни страници од евтини часописи, сликички од мастики за цвакање и друго.

Уште една приказна од тоа време е "Карла во Комиленд". Хероината на оваа приказна седи дома и гледа телевизија. Гледа цртани филмови измешани со крими приказни од дваесеттите и триесеттите години. Карла после ова доживува медиски ноќни мори.

Во третата приказна лоцирана во овој период, ксенофобијата повторно се јавува меѓу луѓето. Авторот, Чарлс Брнс, со "Тинејџерска чума" ни прикажува младич кој е убеден дека чудни суштества, кои сакаат светска доминација, вбрзгиваат чудни супстанции во луѓето, претворајќи ги во зомбии. Но, пубертетот, а не политиката е виновна за разнишаниот младич. Виновник за ваквите идеи кај младичот е списанието "Монструмски приказни", со сениште на насловната страница, чија пореметеност во исхраната се состои во тоа што тоа јаде човечки органи.

Иако "Тинејџерска чума" првпат излегуваше во продолженија во некои неделни весници, оваа верзија не пренесува преку 21 страница многу лесно, со интересниот заплет и одлично предадените изопачености од нашата ралност.

Психозата достигнува точка на кулминација со "Стаклениот крадец" на Марк Бејер, познатиот диригент на мрачни песни и погребални мелодии. Повторно главни личности се Ејми и Џордан, кои будејќи се едно сабајле ги

Сториборд за авангардно видео од RAW

наоѓаат своите кукни галеничиња мртви. Истите се убиени од зелен човек, облечен како кловн, кој вели: "Jac сум ништо!" Се заканува дека ќе ги убие за веднаш потоа и самиот да умре. Повторно ни се понудени истите песни за отуѓувањето, напуштеноста и очајот.

Кристин Критре, со ист број страници ни дава уште една приказна, како светот губи контрола над себеси и тоа безглаво, насловена како "Општествена пеперутка".

Паскал Дуровиот придонес за овој број е наречен "Пол", приказна која ги надминува мрачните егзистенцијални приказни на Бејер и Критре. Неговите личности се нацртани со студен металник сјај, но се најживи во целата книга. Младиот Пол е вчудоневиден од хаосот и масакрите што се одвиваат околу него. Неговата мајка му дава да јаде благи работи, а самата посакува Пол да јаде повеќе месо и вели: "Пол мора да јаде, инаку ќе биде изеден". Тоа е пореметеност во јадењето на Пол, но тој има и друг проблем: не може да си го чува пенисот во гаки.

За разлика од поранешните броеви, каде што, за да ги довршиме "интимните" делови во стриповите моравме да испратиме писмо до редакцијата за тие да ни објаснат што се случило, овојпат на Дури му е дозволено целосно да ги прикаже гениталиите. "Парталеста приказна за мравки" е уште една досадна приказна за минијатурноста на животот. Провинцијален сликар, чија сопруга е лута поради неговата пореметеност во исхраната, премногу шекер и житарици, а тој потполно се вовлекува во еден ентомолошки проект. И така, кога приказната не е досадна, станува неподнослива. После шест долги страници, приказната завршува со надуена алегорија. Таа е пример на одвратно самопопуштање.

Уште една приказна за провинцијата претставува Бејзил Вулвертоновата "Уплав од ноќна мора". Тоа се шест страници на прекрасно бизарно, без пардон визуелно и вербално лудило.

Кацовата "Кинотека на Мисто Пуп

Дек" изгледа статична како слика. Треба да се споменат хаотичните слики на еcranот, направени од публиката, која употребува прожектор, наместо да јаде пуканки. Фановите на поранешните дела на Кац, отпочеток можеби нема да го препознаат ова дело. Неговите рамни, детски, фигури и порозни бои се приближни на Бејеровиот стил.

"Мртвиот детектив" ни дава уште една реконструкција на стрип.

Time flies...

Арт Спигелман

"Детективот" е композиција на зборови и ликови во расчленети фрагменти. Прекршената приказна започнува со пожар, запален можеби пред пола век, кој е надвор од контрола и предизвикува хаос во читањето.

Уште една варијација на темата сексуална фрустрација е интимната приказна наречена "Диво срце" на илустраторот Дејвид Холцман. Една жена му нуди на својот љубовник јадење и пиење, а се нуди и себеси, но наидува на рамнодушност. Илустраторот Дејвид Холцман чувствително ја извлекува на виделина нејзината мизерија преку разни мистични случки.

Осаменоста е исто застапена во овој број. Бару, навлегувајќи во еден живот на сексуално изгладнет адолосент ни ја прикажува оваа проблематика. Визуелниот впечаток е задоволувачки и сето тоа е вешто направено, но премногу е обично за да се запамети.

Вредни за спомнување се и "Бјулимик" и "Зефир".

"Бјулимик" е жена од централна Франција која страда од пореметеност во јадењето. Самоубиствено се полни со торти, откако нејзиниот сопруг го спасува пежото од пожар. Тој се чуди зошто неговата сопруга се "дуе" на таков начин, но не се чуди баш многу. Авторот е Жак Лустал, а текстот е на Вилард.

"Зефир" е дело на Крамски и

Лоренцо Матоти, во кој е описан еден ќелав човек, облечен во капут, црвен шал и ракавици. Живее во темна кука со високи тавани, марионетки и друго. Зборува со себе во нецелосни секвенци. Птици натрапници го загрозуваат неговиот мир. Излегува на воздух, но се уште му досадуваат птиците. Некои од мештаните го сметаат за луд.

Други приказни вредни за спомнување се:

"Парталеста приказна за мравки", "Уплав од ноќна мора", "Кинотеката на Мисто Пуп Дек" и "Детективот".

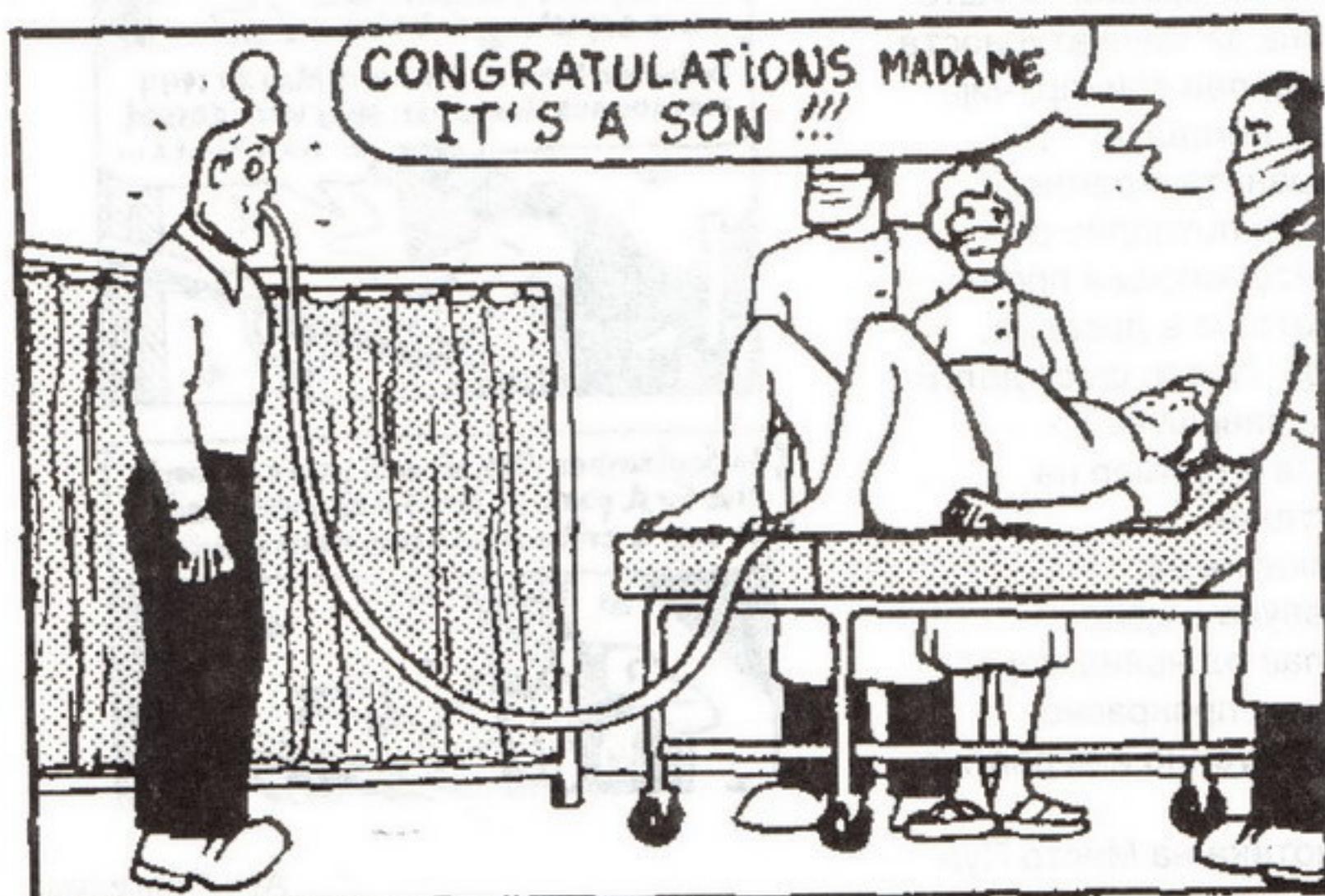
И, како што ни беше ветено, на последната страница среќаваме текст за "Целта на јазикот", кој всушност испадна некаква филозофија на марксистичкиот критичар Валтер Бенјамин, која делува како постмодерно клише.

На крај, мора да се каже дека не ни е баш пријатно, нам, кои толку многу го сакавме храбриот и екстравагантен опус на Марискал, Кац, Марк Њугарден и други од RAW -те поранешни, поголеми и повеликодушни броеви.

Дали RAW ќе продолжи да вади несолени и рамнодушни дела од Бејер, Фридман, Грин и Качор, или пак ќе не послужуваат со вкусна храна, за да ни ги изненадат сетилата, како што веќе направија со "Зефер", "Пол" и други?

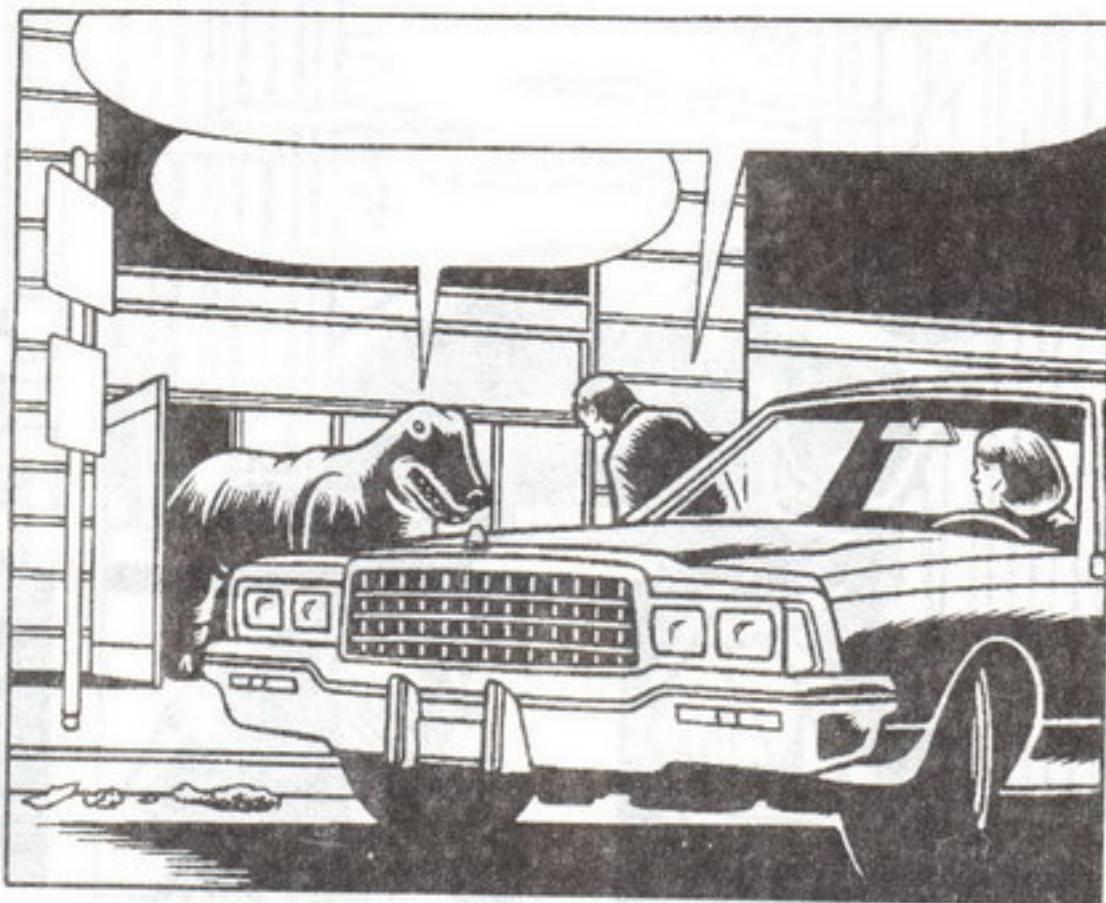
Што и да ни подготви Спигелман во иднина, сега за сега RAW останува најдобро стрип-списание во градот.

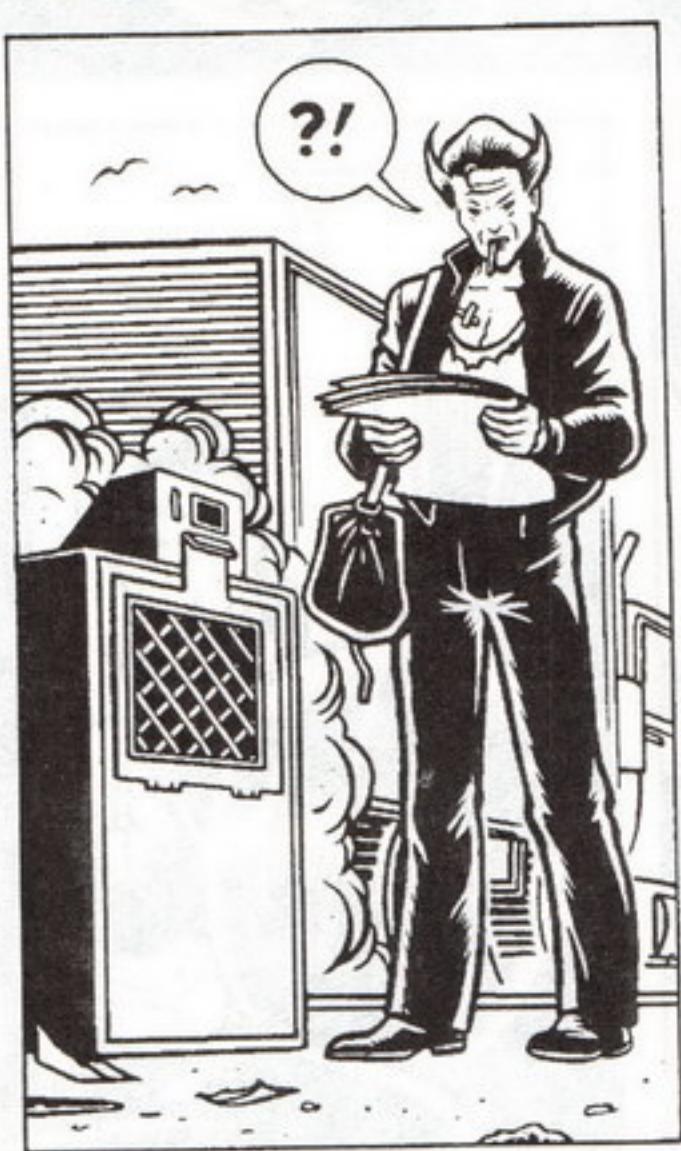
Превод: Били
Извор: *The Comics Journal*

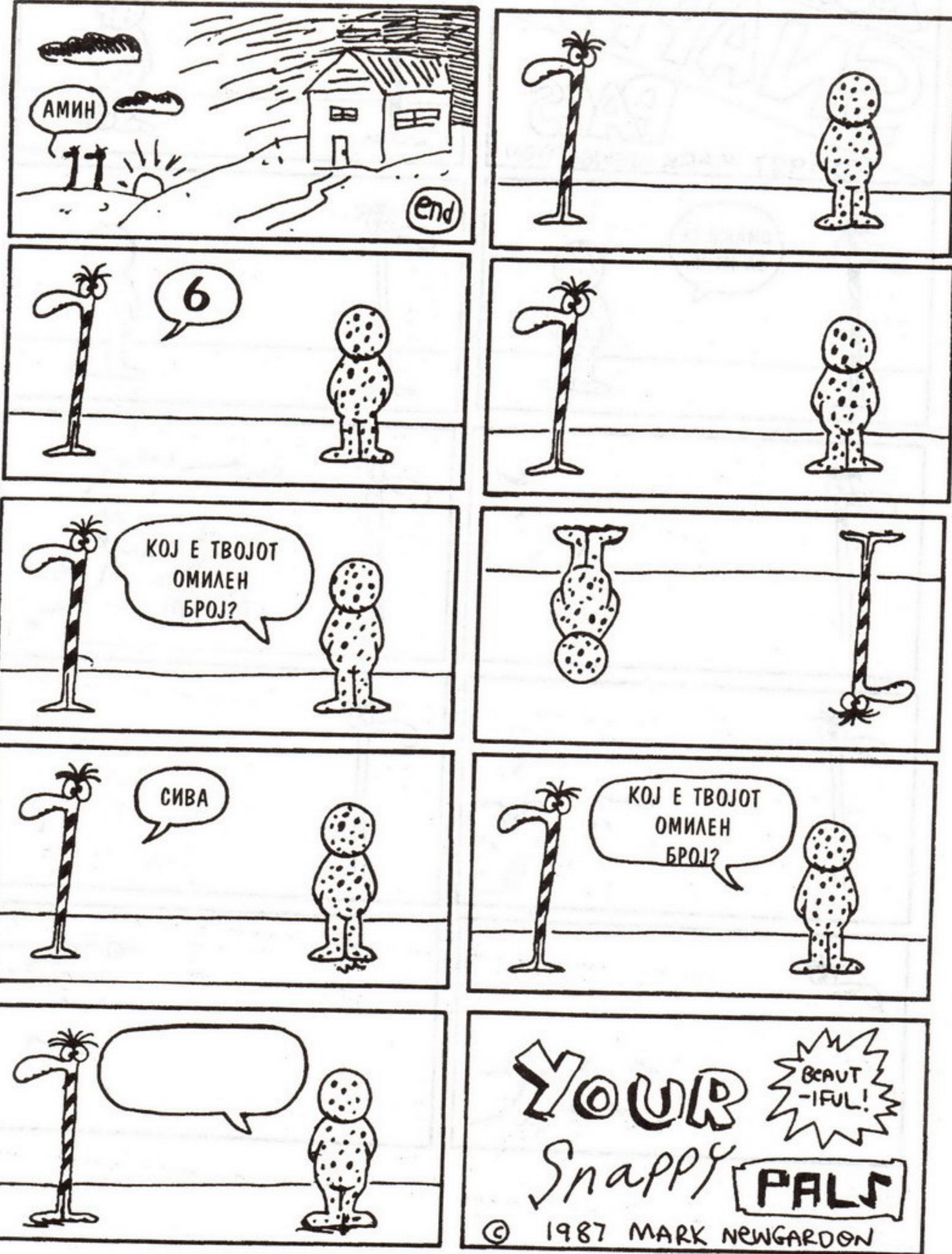
Сел/ Камагурка

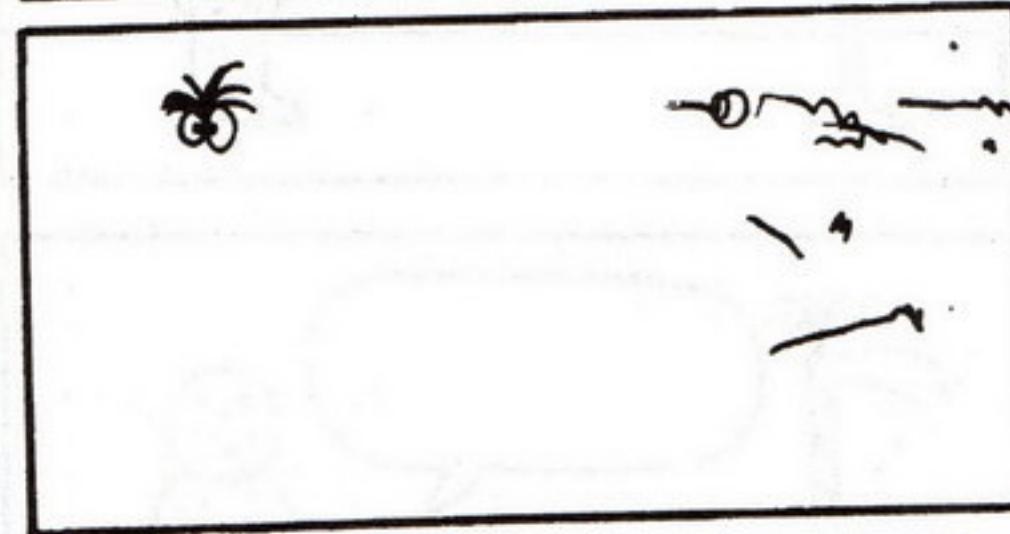
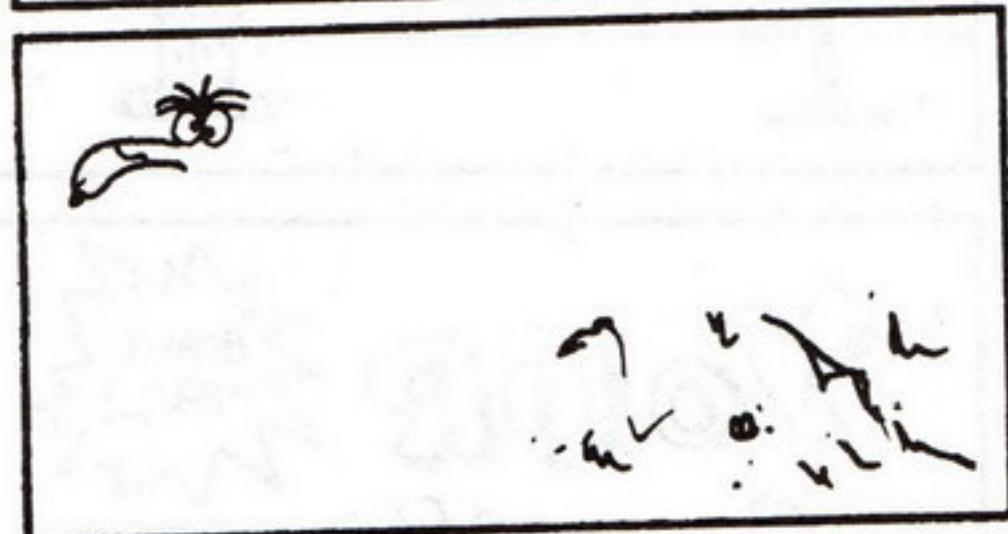
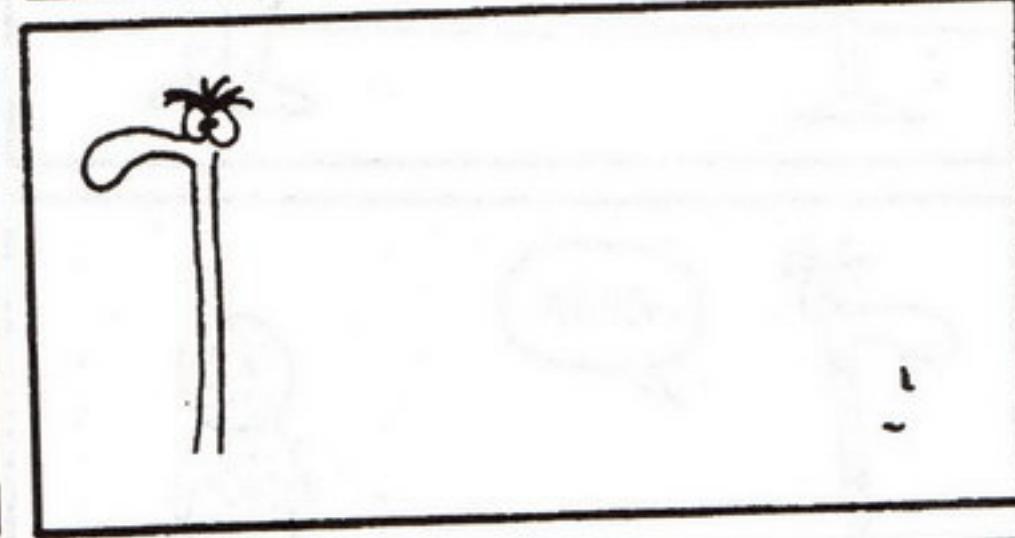
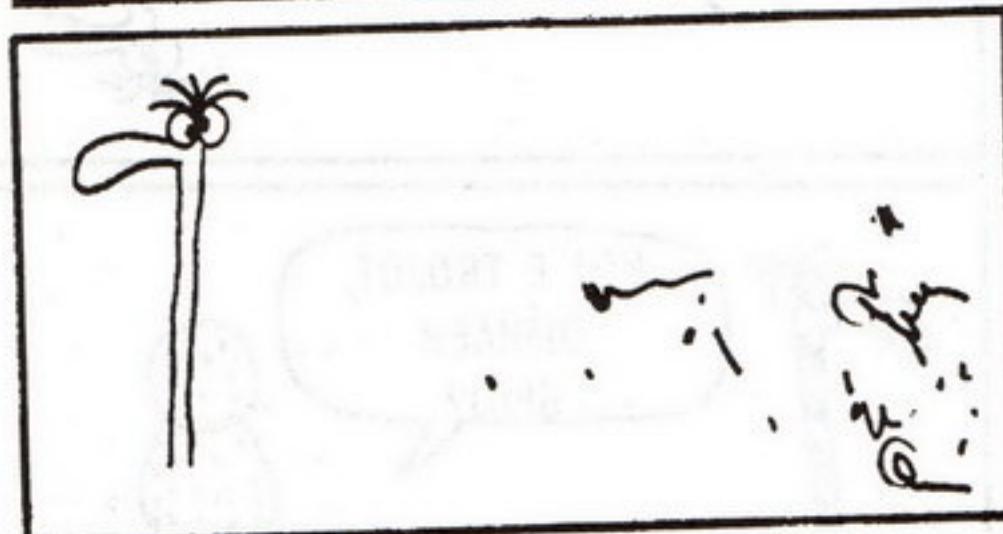
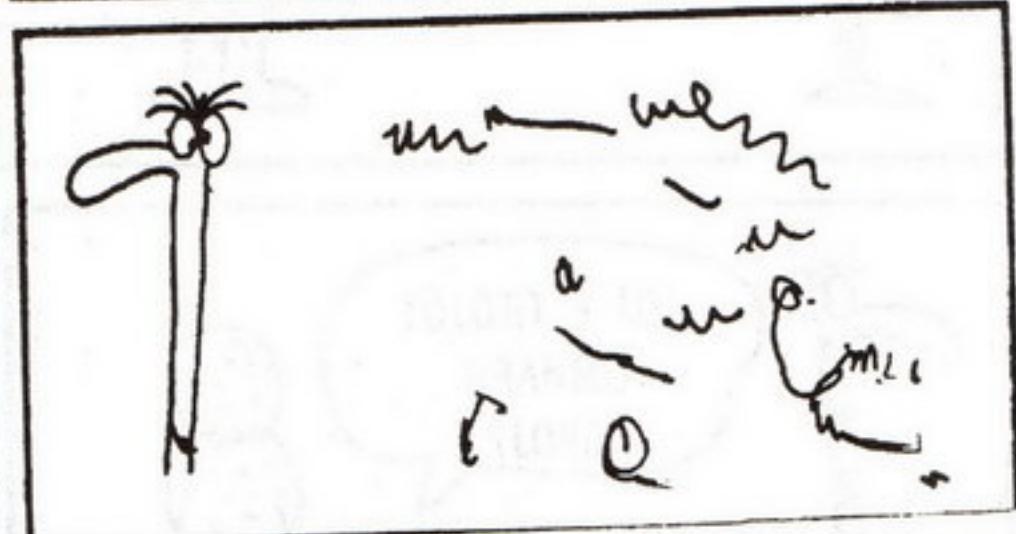
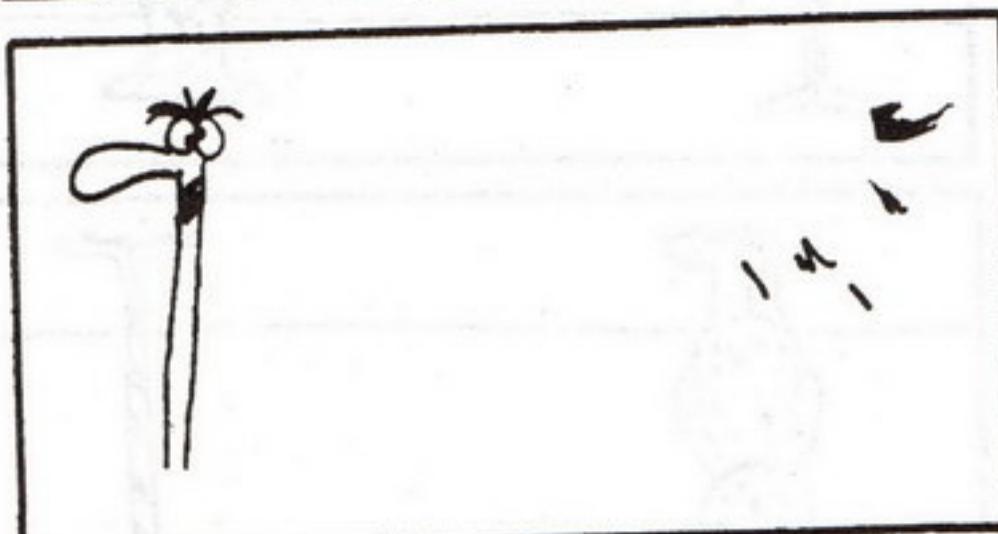
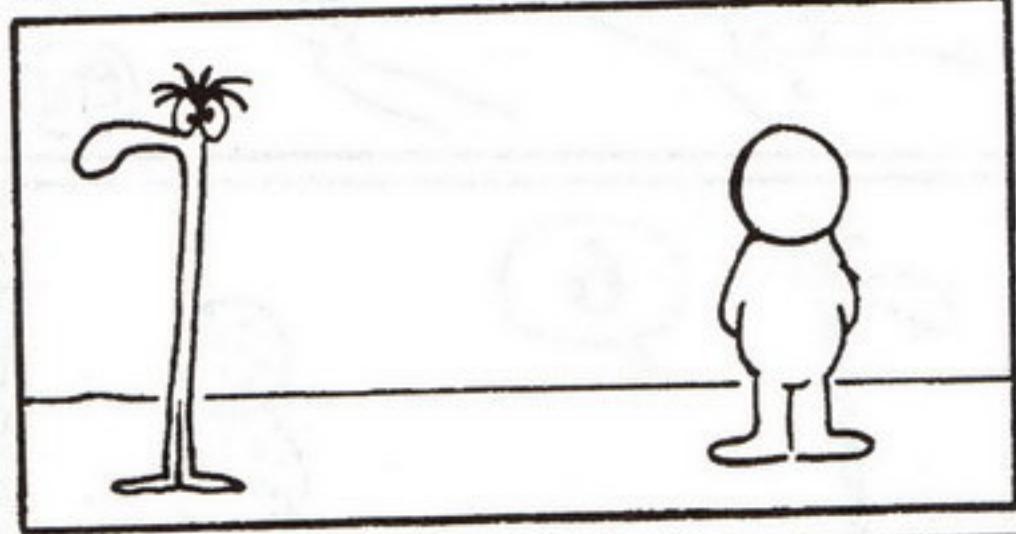
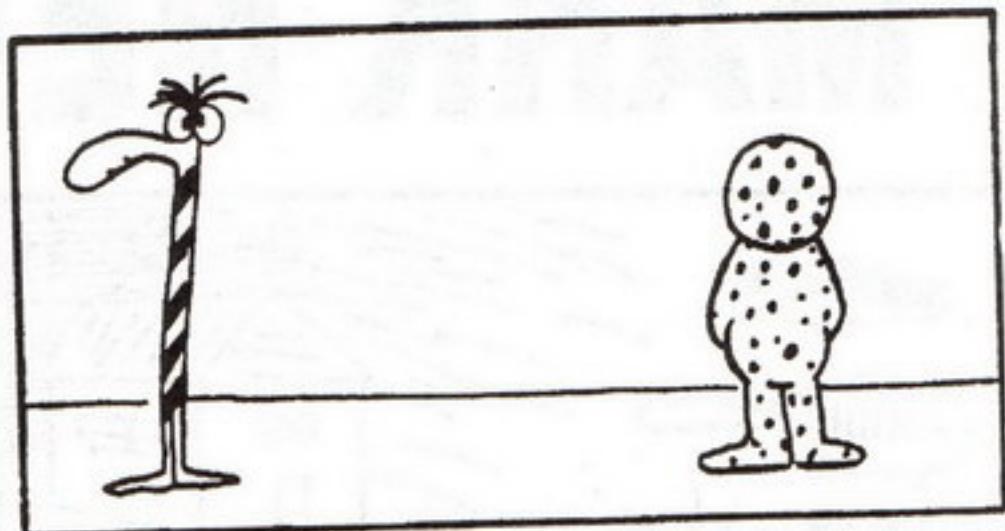
RAW 113 **АВТОРИ**
CHARLES BURNS

MARK NEWGARDEN

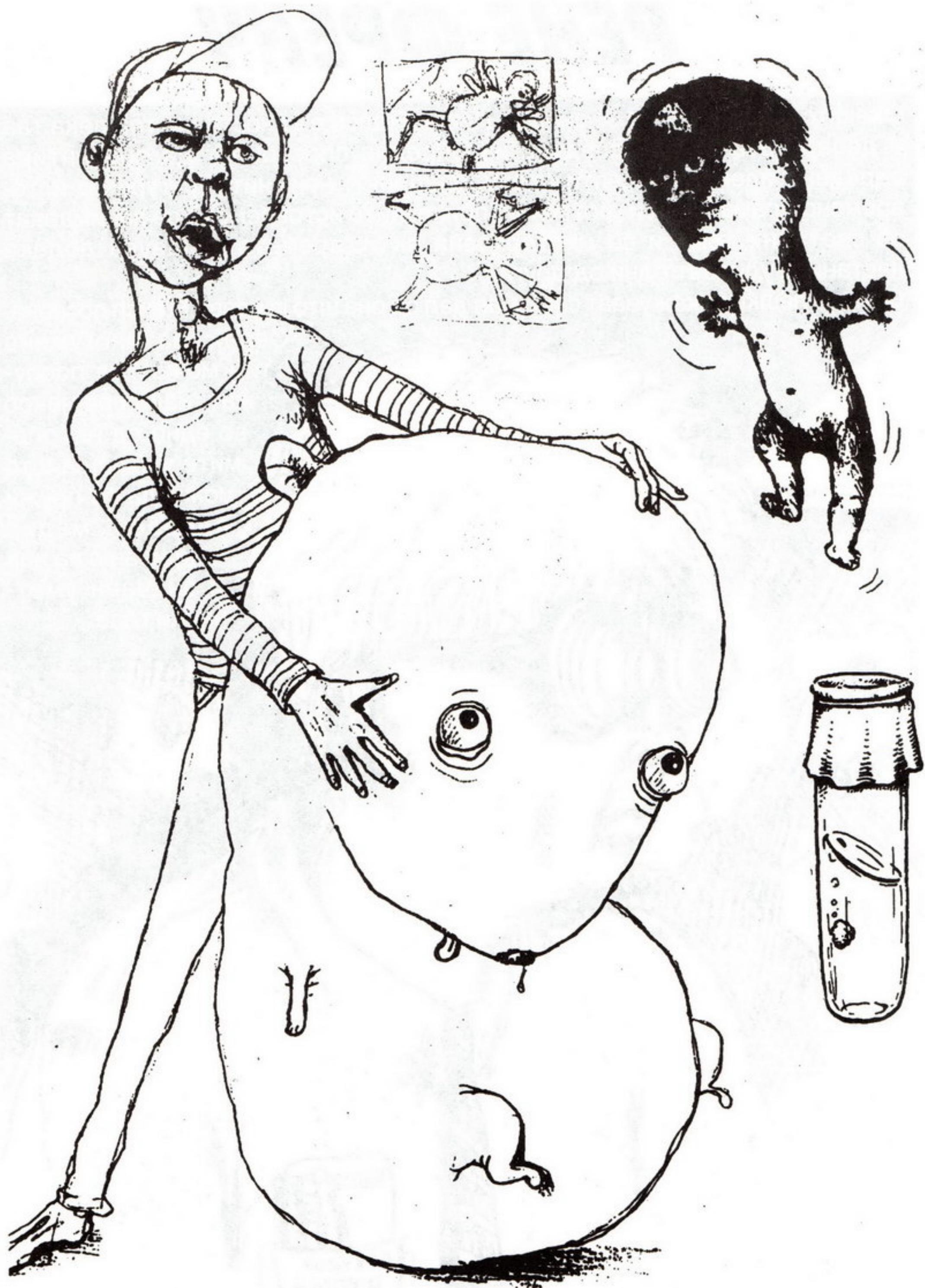
ОД ПРИВАТНОТО ТЕФТЕРЧЕ **РЕНЕ ФРЕНЧ**

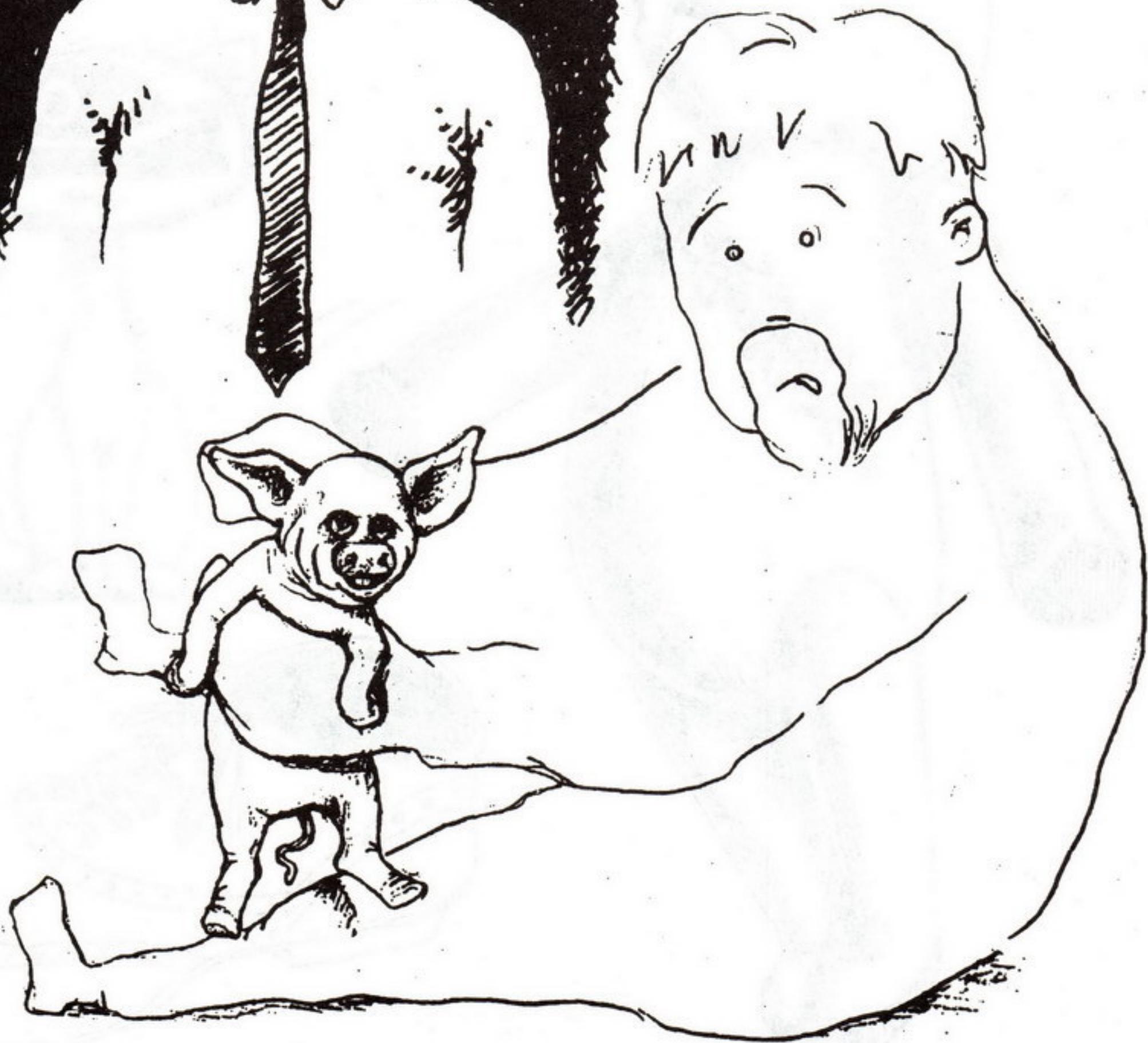
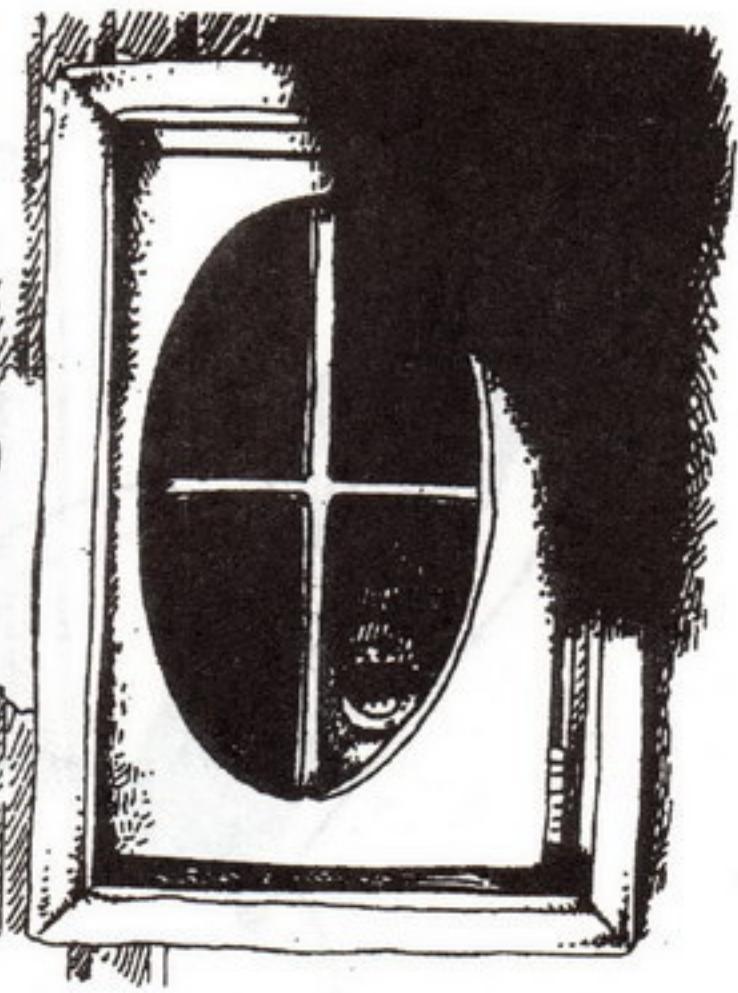
Она што е најважно да се знае за Renee French е едноставно тоа дека таа е добар цртач. Таа поседува извонредна способност да презентира одредени идеи и концепти преку конфликт: нејзините фигури се истовремено драматични и гротескни; приказните истовремено се занимаваат со световни теми и со мистериозни акти; времето забавува додека настаните удираат едни од други.

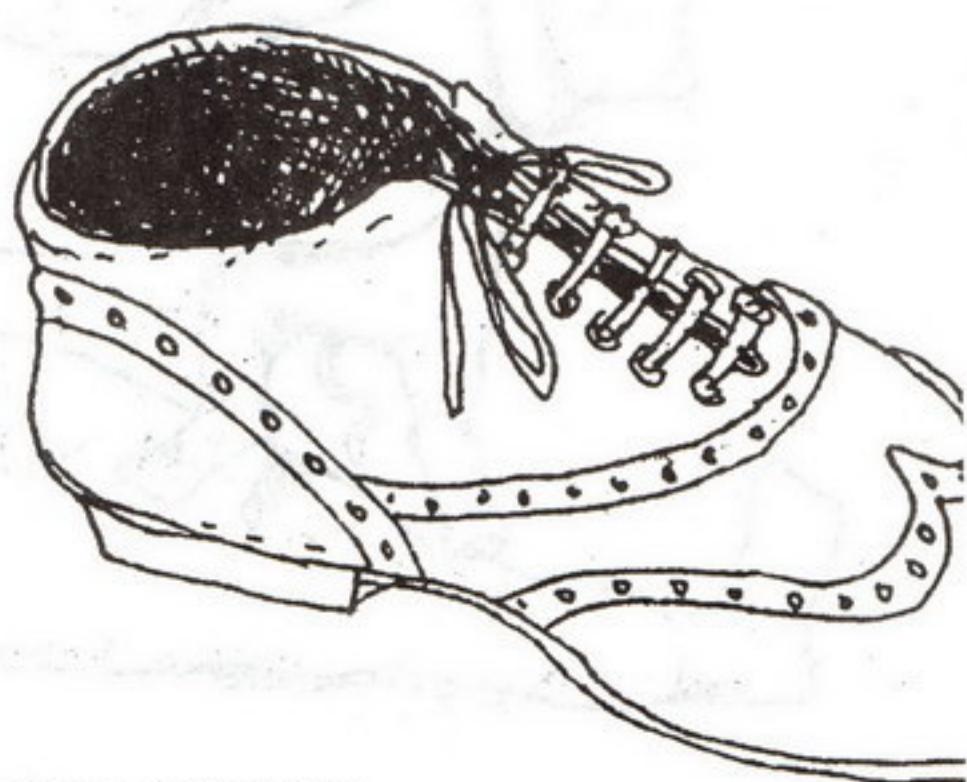
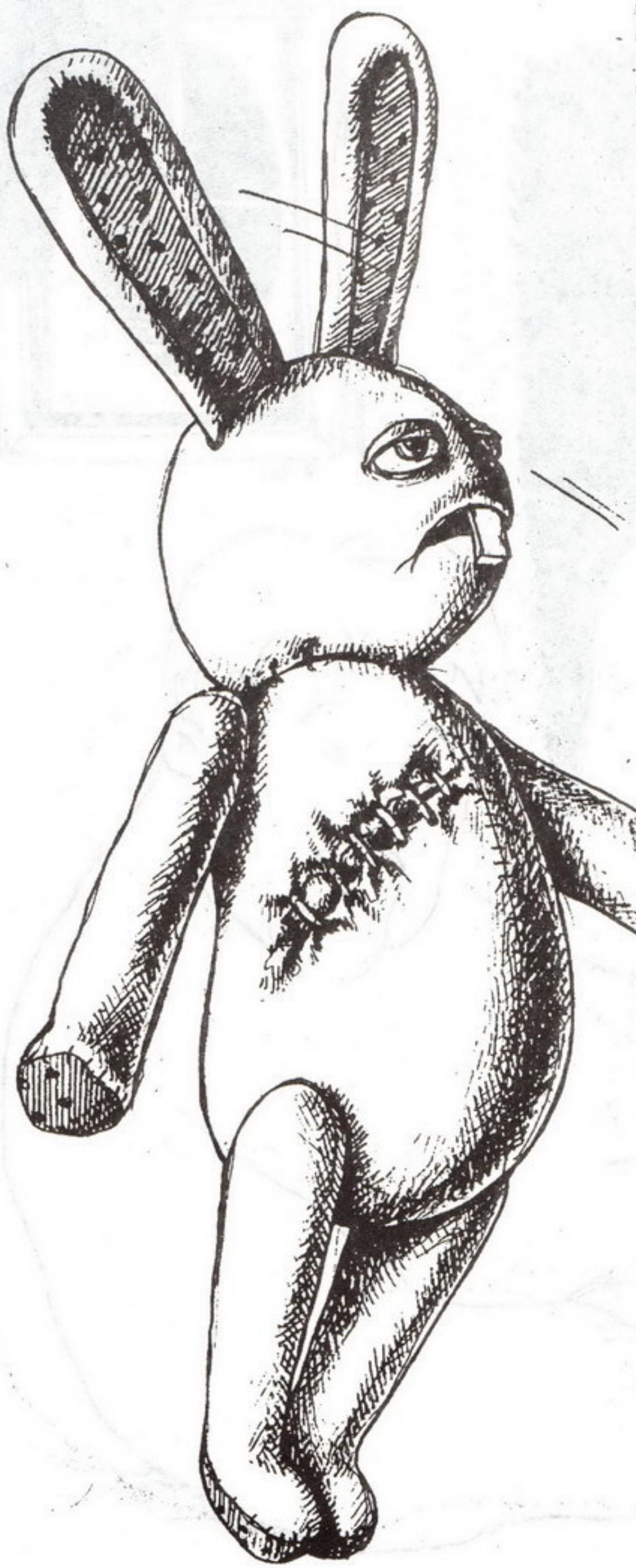
Овие белешки покажуваат само мал дел од она што ја прави French посебна.

Сепак, за многумина тие можат да послужат како прв чекор во едно од најголемите уживања што може да ги пружи одреден медиј: откривање на нов и значаен уметнички глас.

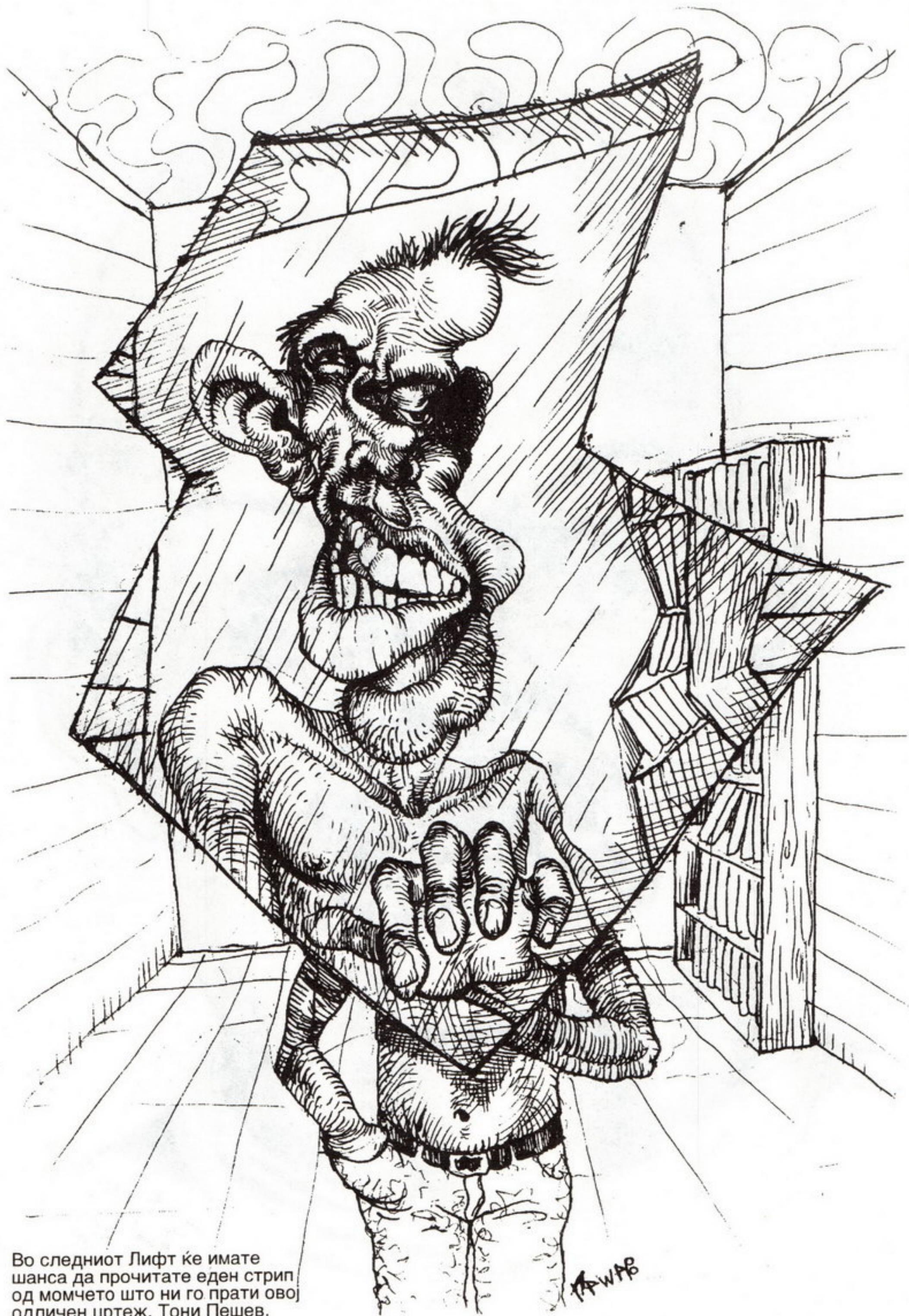

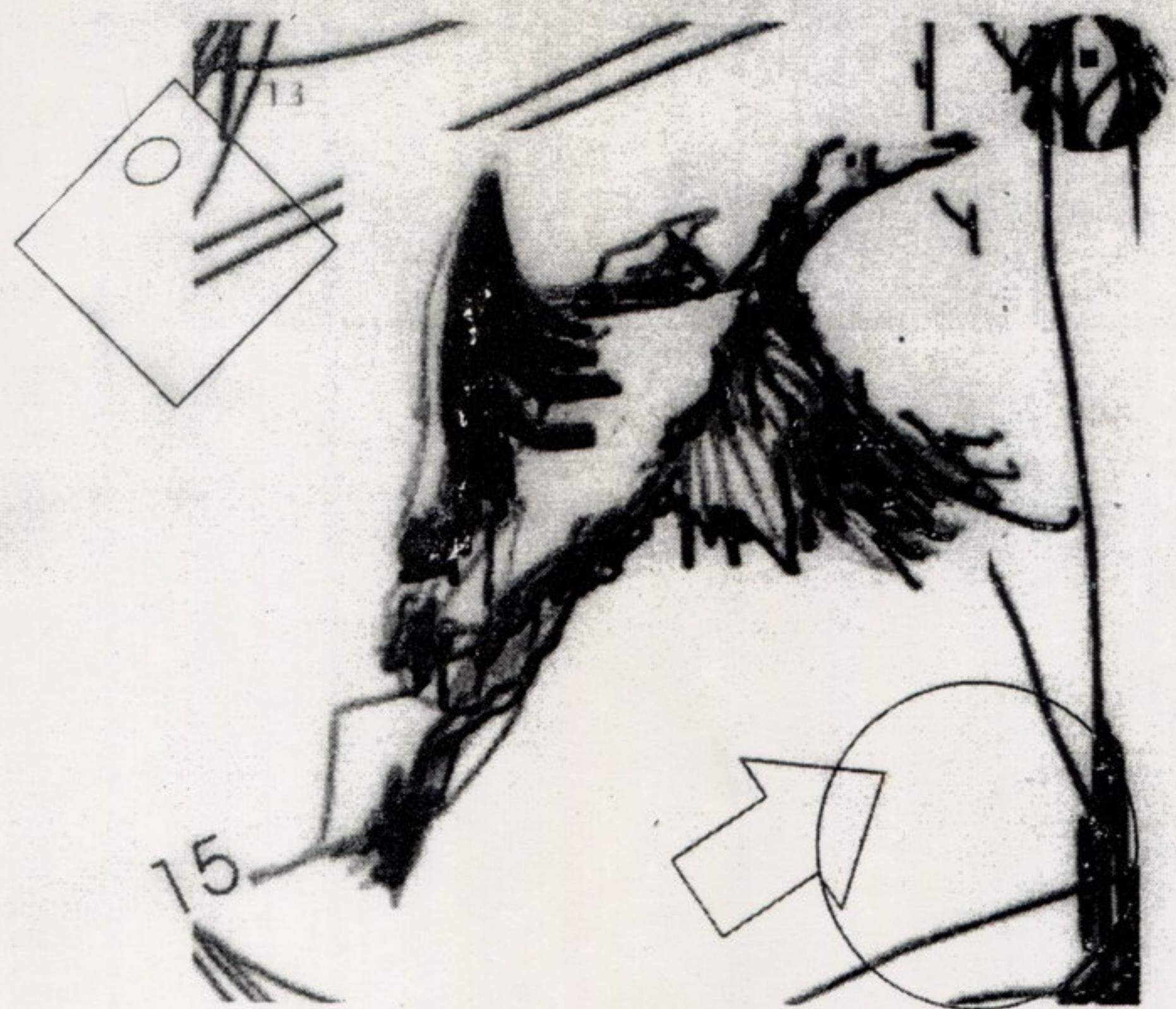

Т. ПЕШЕВ

Во следниот Лифт ќе имате
шанса да прочитате еден стрип
од момчето што ни го прати овој
одличен цртеж, Тони Пешев.

TEMPLUM

